

**PREDLOG
EVA 2019-1611-0004**

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sistem obdavčevanja dobav blaga in storitev z davkom na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) je v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) urejen z Zakonom o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13 – ZIPRS1415, 86/14, 90/15 in 77/18; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1), nazadnje spremenjenim z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1J (Uradni list RS, št. 77/18), ki se uporablja od 1. januarja 2019.

ZDDV-1 je usklajen z zakonodajo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), in sicer predvsem z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1) in njenimi dopolnitvami in spremembami do vključno Direktive Sveta (EU) 2018/1695 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede obdobja uporabe neobveznega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave določenega blaga in opravljanje določenih storitev, dovezetnih za goljufije, ter mehanizma za hiter odziv v primeru goljufij na področju DDV (UL L št. 282 z dne 12. 11. 2018, str. 5), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/112/ES).

Glavni namen Direktive 2006/112/ES je določiti skupna pravila obdavčevanja prometa blaga in storitev z DDV, kar pomaga pri oblikovanju enotnega poslovnega okolja v celotni EU. Pravila, vključena v Direktivo 2006/112/ES, morajo biti prenesena v nacionalne zakonodaje, hkrati pa se z njenimi dopolnitvami in spremembami postopno odpravljajo pomanjkljivosti obstoječega sistema, s čimer se tudi odpravljajo administrativne ovire pri poslovanju na enotnem notranjem trgu in omejujejo možnosti za izogibanje plačevanju DDV v trgovini med državami članicami oziroma odpravljajo primeri morebitnega dvakratnega zaračunavanja DDV v dveh ali več državah članicah za isto transakcijo. Sistem DDV v EU se postopno dopolnjuje in izpopolnjuje v soglasju med vsemi državami članicami in Evropsko komisijo, upošteva tudi mednarodne trende razvoja posredne obdavčitve. Čeprav je končni cilj Evropske komisije oblikovati končni sistem DDV, ki bo temeljil na obdavčitvi glede na načelo namembnega kraja (destinacije), bo trajalo še dalj časa, da se oblikuje ta končni sistem DDV, v vmesnem času pa je z dopolnitvami obstoječega sistema treba odpravljati ugotovljene pomanjkljivosti, zaradi katerih nastajajo ovire pri poslovanju med državami članicami in visoki stroški spoštovanja pravil DDV pri davčnih zavezancih, hkrati pa na letni ravni nastajajo velike izgube za države članice zaradi neobračunanega DDV. Sveženj sprememb zakonodaje o DDV, ki ga je Evropska komisija predložila v obravnavo v oktobru 2017, obravnava štiri področja, glede katerih je bilo doseženo politično soglasje, da jih je treba čim prej urediti, in sicer:

- treba je uvesti take spremembe Direktive 2006/112/ES, da bo ustrezna predložitev identifikacijske številke za DDV postala vsebinski in ne le formalni pogoj za uveljavljanje

- oprostitev pri dobavah blaga v drugo državo članico,
- potrebno je poenotenje pravil za obdavčevanje zaporednih dobav v skladu z uveljavljeno sodno prakso Sodišča EU,
- potrebno je poenotenje in poenostavitev pravil obdavčevanja pri prenosu blaga iz ene države v drugo zaradi skladiščenja na odpoklic in
- treba je določiti skupne kriterije za dokazovanje dobave v drugo državo članico.

Za ureditev prvih treh vprašanj je bila decembra 2018 sprejeta Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/1910/EU), četrto vprašanje pa se ureja ločeno v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) 2018/1912 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede nekaterih oprostitev za transakcije znotraj Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba 2018/1912/EU).

Poleg tega sta bili konec leta 2018 uveljavljeni še dve direktivi, in sicer:

- Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018, ki spreminja Direktivo 2006/112/ES glede stopenj DDV, ki se uporabijo za knjige, časopise in periodične publikacije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/1713/EU). Ta direktiva omogoča državam članicam, da se odločijo uporabiti nižjo stopnjo DDV tudi za elektronsko dobavljene časopise, knjige in periodične publikacije, kar doslej ni bilo dopustno. Odločitev o uporabi splošne ali znižane stopnje je prepuščena državam članicam in predlagatelj zakona ocenjuje, da bi bilo v Sloveniji primerno izenačiti davčno obravnavo tiskanih in elektronskih publikacij;
- Direktiva Sveta (EU) 2018/2057 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z začasno uporabo splošnega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave blaga in storitev nad določenim pragom. Ta direktiva omogoča državam članicam, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in imajo zelo visoko stopnjo zlorab v sistemu DDV, da določen čas uporabljajo splošni mehanizem obrnjene davčne obveznosti. Slovenija pogojev za uporabo tega mehanizma ne izpolnjuje, zato se prenosa te direktive ne predlaga.

V februarju 2019 pa je bila sprejeta še Direktiva Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/475/EU), ki še ni prenesena v slovensko zakonodajo, mora pa biti zaradi pravilne in enotne določitve območja uporabe pravil EU o DDV.

Prenos Direktive 2019/475/EU glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES:

Od 1. januarja 2020 bosta občina Campione d'Italia in vode Luganskega jezera, obe italijanski enklavi na ozemlju Švice, v skladu s carinsko zakonodajo Unije vključeni v carinsko območje Unije. Za namene trošarin bosta ti dve ozemlji od 1. januarja 2020 po novem vključeni tudi v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS, medtem ko bosta za namene DDV še naprej ostali izključeni iz ozemeljske uporabe Direktive 2006/112/ES. Kar zadeva DDV, bosta tako ozemlji občine Campione d'Italia in voda Luganskega jezera v enakem položaju kot druga ozemlja, ki so del carinskega območja Unije, vendar umeščena zunaj ozemeljske uporabe Direktive 2006/112/ES. Na podlagi Direktive 2019/475/EU je zato v predlog zakona vključena potrebna sprememba določbe ZDDV-1, ki opredeljuje ozemlja, ki so del carinskega območja Unije in kot »tretja ozemlja« izključena iz področja njegove uporabe.

Prenos Direktive 2018/1910/EU:

Glavni namen tokratnih sprememb ZDDV-1 je prenesti v slovenski pravni red določbe Direktive 2018/1910/EU, s katero se uvajajo nekatera nova pravila za posebne vrste transakcij oziroma dopolnjujejo obstoječa pravila, da bi se zagotovila večja pravna varnost davčnih zavezancev in poenotilo izvajanje Direktive 2006/112/ES v državah članicah, s tem pa poenostavilo poslovanje davčnih zavezancev ter preprečilo morebitne primere izogibanja plačilu davka ali primere dvojnega plačila davka v dveh ali več državah članicah za isto transakcijo.

ZDDV-1 med drugim vsebuje pravila o kraju in času nastanka obveznosti obračuna DDV v transakcijah med državami članicami EU ter pravila o administrativnih obveznostih davčnih zavezancev, s katerimi se omogoči nadzor nad pravilnostjo obračunavanja DDV v teh primerih. Pravila morajo biti dovolj podrobna, da se lahko iz njih ugotovi, v katerih primerih se v Sloveniji DDV obračuna in v katerih primerih se lahko v Sloveniji uveljavi oprostitev plačila DDV, ker je blago predmet obdavčitve v drugi državi članici. Usklajenost nacionalnih pravil držav članic zagotavlja, da ne prihaja do obdavčitve iste transakcije v dveh državah (dvojna obdavčitev) ali do neobdavčitve te transakcije v obeh državah članicah (dvojna neobdavčitev).

Iz obstoječe prakse držav članic izhaja, da na nekaterih področjih še ni dosežena zadostna usklajenost nacionalnih pravil pri izvajanju Direktive 2006/112/ES, zato prihaja do različnih rešitev, ki po eni strani otežujejo čezmejno poslovanje davčnim zavezancem, po drugi strani pa omogočajo zgoraj opisane nepravilnosti (dvojna obdavčitev ali dvojna neobdavčitev). Z namenom izboljšati usklajenost nacionalnih pravil se z Direktivo 2018/1910/EU predlagajo nove ureditve na področjih skladiščenja na odpoklic in zaporednih dobav. V zvezi z uporabo oprostitve plačila DDV pri dobavah blaga v drugo državo članico pa se, poleg pogoja prevoza blaga iz države članice dobave, identifikacijska številka za DDV pridobitelja blaga določa kot vsebinski pogoj za uveljavitev oprostitve pri dobavi blaga v trgovanju znotraj EU.

V skladu z zdaj veljavno ureditvijo prihaja do različnih praks med državami članicami v primeru skladiščenja na odpoklic, če se blago prenese iz ene države članice v skladišče v drugo državo članico z namenom, da bo pozneje to blago dobavljeno prejemniku v tej državi članici. Praviloma se šteje, da je bila dobava v drugo državo članico opravljena v trenutku, ko je blago preneseno iz ene države članice v drugo državo članico. Poznejšo dobavo prejemniku pa je treba obravnavati ločeno. To pomeni, da se mora dobavitelj blaga po sedanjih pravilih identificirati za namene DDV v državi članici, v kateri ima skladišče blaga, in tam opraviti obdavčljivo dobavo prejemniku blaga. V Sloveniji je bila s 1. septembrom 2004 uvedena poenostavitev za davčne zavezance, ki prenesejo blago v drugo državo članico z namenom vzpostavitve zaloge blaga pri kupcu, pri čemer se tak prenos blaga šteje za dobavo blaga takrat, ko se taka transakcija v drugi državi članici obravnava kot pridobitev blaga znotraj Unije. Za uporabo te poenostavitve pa mora dobavitelj v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke za nadzor nad zalogami blaga, ki jih je vzpostavil pri svojem kupcu v drugi državi članici. Prav tako mora kupec voditi dovolj podrobne podatke za nadzor nad zalogami blaga, ki jih ima v svojem skladišču, vendar so še vedno v lasti prodajalca iz druge države članice. Vendar pa takšna ureditev ni enotno urejena po vseh državah članicah, zato to povzroča dodatno administrativno breme za zavezance in otežuje trgovanje med državami članicami. S predlogom nove rešitve se v vseh državah članicah enotno omogoči, da sam prenos blaga v skladišče v drugi državi članici ne šteje za dobavo, ampak se šteje, da je dobava opravljena šele takrat, ko je blago dejansko dobavljeno prejemniku. Tako bo dobavitelj iz prve države članice opravil oproščeno dobavo hkrati, ko bo prejemnik evidentiral pridobitev blaga iz druge države članice. Identifikacija dobavitelja za DDV v državi članici, kjer je skladišče, pa v tem primeru ne bo potrebna. Predlagana ureditev tako v glavnem sledi ureditvi, ki je že uveljavljena v Sloveniji, pri čemer pa bodo pogoji za uporabo posebne ureditve skladiščenja na odpoklic natančneje predpisani in se bodo morali enotno izvajati v vseh državah članicah.

Prav tako prihaja do različnih praks med državami članicami v primeru zaporednih dobav blaga med državami članicami, ko gre za vprašanje, kateri dobavi se pripiše prevoz blaga in se s tem ta dobava

lahko obravnava kot oproščena dobava v skladu s 1. točko prvega odstavka 46. člena ZDDV-1. V skladu s prakso Sodišča EU¹ se sme prevoz pripisati zgolj eni dobavi v verigi in samo ta dobava se lahko obravnava kot oproščena dobava, vse preostale dobave se za namene določitve kraja obdavčitve obravnavajo kot dobave brez prevoza. Sedanja veljavna zakonska pravila tega primera ne urejajo posebej, kar povzroča nejasnost pri izvajanju zakona, v trgovanju med državami članicami pa negotovost, saj lahko vsaka država članica določi pravilo po svoje. S predlagano novo rešitvijo se v slovensko zakonodajo prenaša enotno pravilo, ki bo veljalo za vse države članice in v skladu s katerim se bo lahko jasno določila transakcija, kateri se pripiše prevoz blaga.

Identifikacijska številka za DDV pri trgovanju znotraj EU po sedanjih pravilih šteje zgolj kot formalni pogoj za oprostitev dobave blaga v drugo državo članico. Ker je identifikacijska številka za DDV bistvenega pomena za obveščanje države članice prihoda o tem, da se blago nahaja na njenem ozemlju in je tudi ključni element v boju proti goljufijam v EU, je treba zagotoviti, da bo identifikacijska številka za DDV pridobitelja blaga, poleg pogoja prevoza blaga iz države članice dobave, vsebinski pogoj za uporabo oprostitve plačila DDV pri dobavi blaga v drugo državo članico. V ta namen se v slovensko zakonodajo vnašajo dodatni pogoji za oprostitev dobave blaga v drugo državo članico, in sicer se določa, da mora pridobitelj sporočiti identifikacijsko številko za DDV dobavitelju. Pridobitelj mora biti identificiran za namene DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne. Vpis identifikacijske številke za DDV pridobitelja blaga v sistem izmenjave informacij o DDV (VIES) je bistvenega pomena za obveščanje države članice prihoda o tem, da se blago nahaja na njenem ozemlju, in je torej ključni element v boju proti goljufijam v Uniji, zato se dodatno zahteva še, da mora dobavitelj predložiti rekapitulacijsko poročilo, v katerem mora navesti popolne in pravilne podatke o pridobitelju blaga. Če dobavitelj te obveznosti ne bo izpolnil, se zanj oprostitev ne sme uporabiti, razen če dobavitelj ravna v dobri veri, kar mora ustrezno utemeljiti pred pristojnim davčnim organom. Kot že omenjeno, je eden od pogojev za oprostitev dobave blaga v drugo državo članico tudi ta, da mora biti blago odposlano ali odpeljano iz ene države članice v drugo. Ta pogoj bo od 1. januarja 2020 podrobneje opredeljen in harmoniziran v vseh državah članicah s 45a členom Izvedbene uredbe 2018/1912/EU. Omenjeni člen se uporablja neposredno in se s predlogom zakona ne prenaša. Po teh določbah so opredeljeni primeri, kdaj se v primeru uporabe oprostitve iz 138. člena Direktive 2006/112/ES oziroma 46. člena ZDDV-1 domneva, da je blago odposlano ali odpeljano iz države članice v namembni kraj zunaj njenega ozemlja, vendar znotraj Skupnosti. Predvideno je tudi, da lahko davčni organ domnevo izpodbija. Natančneje so predpisana tudi dokazila o odpošiljanju ali prevozu blaga. Navedene določbe se uporabljajo tudi v primeru dokazovanja, da je uvoženo blago namenjeno v drugo državo članico v skladu s točko c) drugega odstavka 50. člena ZDDV-1. Gre za primere, ko je blago, ki je bilo odposlano ali odpeljano iz tretjega ozemlja ali iz tretje države, uvoženo v državo članico, ki ni namembna država članica, oproščeno plačila DDV pod pogojem, da uvozu sledi oproščena dobava blaga v skladu s 1. in 4. točko 46. člena ZDDV-1 (carinski postopek 42 in 63).

Prenos Direktive 2018/1713/EU:

V Direktivi 2006/112/ES je bilo pred spremembami, ki so bile uveljavljene z Direktivo Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost, ki se uporabljajo za knjige, časopise in periodične publikacije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/1713/EU), določeno, da lahko države članice za publikacije na vseh fizičnih nosilcih uporabljajo nižje stopnje DDV. Nižje stopnje DDV pa ni bilo mogoče uporabiti za elektronsko dobavljene publikacije, ki jih je bilo treba obdavčevati po splošni stopnji DDV. Z Direktivo 2018/1713/EU pa je uveljavljena ureditev, v skladu s katero se nižje stopnje DDV lahko uporabljajo za dobave knjig, časopisov in periodičnih publikacij (v nadaljnjem besedilu: publikacije), ne glede na to, ali so dobavljene na fizičnih nosilcih ali v elektronski obliki. Ob siceršnjem priznavanju razlik med tiskanimi in elektronskimi publikacijami glede na način, na katerega so dobavljene (fizično ali

¹ Sodba v zadevi Emag Handel, C-245/04 z dne 6. 4. 2006

elektronsko), namreč publikacije v obeh primerih potrošnikom nudijo enako bralno vsebino, zaradi česar so z vidika stopenj DDV dobave publikacij na fizičnih nosilcih in dobavljene elektronsko v primerljivem položaju.

Če bi se učinek znižanja stopnje DDV za publikacije, ki se dobavljajo elektronsko, kar se omogoča z Direktivo 2018/1713/EU, odražal v temu ustreznem znižanju končnih cen teh elektronskih dobav publikacij in bi tako koristi imeli tudi potrošniki in ne le založniški sektor, bi se uvedba nižje stopnje DDV lahko odražala tudi v izboljšanju dostopnosti teh elektronskih publikacij njihovim bralcem.

Vlada ocenjuje, da je iz navedenih razlogov primerno, da se tudi v Sloveniji uvede nižja, 9,5 % stopnja DDV (v nadaljnjem besedilu: nižja stopnja DDV) za publikacije, ki se dobavljajo elektronsko.

Administrativne obveznosti zavezancev:

Glede poročanja o opravljenih dobavah blaga na daljavo v primerih, ko je v drugi državi članici presežen vrednostni limit, nad katerim se šteje, da je kraj opravljanja dobave blaga v drugi državi članici, in v primerih, ko ta prag sicer ni presežen, se pa davčni zavezanec odloči, da bo kraj obdavčite druga država članica, Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) v praksi ugotavlja, da davčni zavezanci sicer izkazujejo dobave blaga na daljavo v obračunu DDV, ne predlagajo pa poročila o opravljenih dobavah blaga na daljavo. Ker iz obračuna DDV niso razvidni podatki o ustvarjenem prometu v posamezni državi članici, davčni organ pa mora o teh prometih poročati namembnim državam članicam, vlada predlaga, da se ta obveznost, ki je sicer zdaj urejena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, predpiše z zakonom, neizpolnjevanje te obveznosti pa določi kot prekršek, ki se kaznuje z globo.

Dodatno se v zvezi s poročanjem o pridobitvah prevoznih sredstev iz druge države članice predlaga dopolnitev ZDDV-1 z novim 93.a člen ZDDV-1. FURS v praksi zaznava tveganje, da vsi registracijski organi ne zahtevajo predložitve obrazca za prijavo pridobitve prevoznega sredstva iz druge države članice, ki je predmet obdavčitve z DDV v Sloveniji (obrazec DDV-PPS), ampak lahko davčni zavezanci ob registraciji le podajo izjavo, da je vozilo namenjeno nadaljnji prodaji. Za obveznost prijave pridobitve prevoznega sredstva trenutno sankcije niso predpisane, prav tako niso predpisane sankcije za registracijski organ, ki registrira prevozno sredstvo kljub nepredložitvi/neplačilu DDV, je pravilnost obračunavanja DDV težko nadzirati, zato vlada predlaga, da se ta obveznost, ki je sicer zdaj urejena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, predpiše z zakonom, neizpolnjevanje te obveznosti pa določi kot prekršek, ki se kaznuje z globo.

Prenova kazenskih določb:

Kazenske določbe ZDDV-1 se ob vsakokratni spremembi materialnih določb dopolnijo z novimi dejanskimi stanovi, v veljavnih določbah pa še niso upoštevane zadnje spremembe zakona, ki sistemsko ureja področje prekrškov. Predlagatelj po pregledu kazenskih določb po različnih davčnih predpisih ugotavlja, da se določbe med seboj precej razlikujejo glede višine zagroženih kazni kot tudi glede načina določanja glob. Predlagatelj meni, da je v luči zagotavljanja enakopravne obravnave zavezancev – storilcev prekrškov po različnih davčnih zakonih primerno, da se kazenske določbe med različnimi davčnimi predpisi uskladijo tako glede višine zagrožene globe kot tudi glede opredelitve, kateri prekrški spadajo med hujše in kateri ne. Kot izhodišče je primerno, da se upoštevajo zagrožene globe po zakonu, ki ureja davčni postopek, istočasno pa upoštevajo tudi utemeljene posebnosti kaznovalne politike pri posamezni vrsti obdavčitve.

2. CILJI, NAČELA IN POGLATIVNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

1.1 Cilji

Cilj predloga zakona je uskladitev ZDDV-1 z:

- Direktivo 2018/1910/EU glede posebne ureditve skladiščenja na odpoklic in zaporednih

- dobav,
- Direktivo 2019/475/EU glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v območje Unije v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES in
 - Direktivo 2018/1713/EU v zvezi z uveljavitvijo možnosti uporabe nižje stopnje DDV za elektronske dobave publikacij.

Cilj predloga zakona je uskladitev ZDDV-1 z direktivami, ki so bile uveljavljene po zadnji spremembi ZDDV-1, in uveljavitev posebnih rešitev, ki bodo dodatno omogočile poenostavitev in poenotenje prakse med državami članicami pri obdavčevanju v specifičnih transakcijah in omejile možnost zlorab ter izogibanje plačilu DDV pri dobavah med državami članicami.

Ob upoštevanju cilja, ki mu Direktiva 2006/112/ES sledi pri tem, ko državam članicam dovoljuje uporabo nižje stopnje DDV za knjige, časopise in periodične publikacije, tj. spodbujanja branja, je cilj predloga zakona v delu, ki se nanaša na uskladitev ZDDV-1 z Direktivo 2018/1713/EU, da se za elektronsko dobavljene publikacije, ki nudijo enako bralno vsebino, uporablja stopnja DDV, ki je ista kot stopnja DDV, ki se uporablja za publikacije na fizičnih nosilcih.

Na področju prenove kazenskih določb se s poenotenjem razponov zagroženih sankcij in drugimi spremembami želi zagotoviti enakopravna obravnava davčnih zavezancev – storilcev davčnih prekrškov in njihovih odgovornih oseb po različnih davčnih predpisih. Dejanska višina izrečene globe mora biti sorazmerna s težo prekrška in primerljiva med različnimi davki. Z določitvijo kriterijev, kdaj se šteje, da je narava prekrška posebej huda in kako se upošteva prikrajšan DDV pri določitvi globe, pa se povečuje pravna varnost zavezancev in omejuje diskrecijska pravica davčnega organa.

2.2 Načela

S predlogom zakona se ne posega v obstoječa temeljna načela veljavnega ZDDV-1.

S prenovo kazenskih določb se sledi načelu enake obravnave zavezancev, z večjo določenostjo kazenskih določb pa se povečuje njihova pravna varnost.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona zaradi spremembe položaja italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v razmerju do Unije in posledične spremembe Direktive 2006/112/ES, kot je bila uveljavljena z Direktivo 2019/475/EU, s spremembo 1. člena ZDDV-1 v zvezi z opredelitvijo ozemelj oziroma območij, za katera se uporabljajo posamezna pravila o obdavčevanju blaga in storitev z DDV, spreminja definicijo teh ozemelj, ki so po novem del carinskega unije in štejejo za »tretje ozemlje«, to je del državnega ozemlja Italijanske republike, ki pa ni sestavni del njenega davčnega območja, torej območja, na katerem se uporabljajo pravila o DDV, določena z Direktivo 2006/112/ES (1. člen predloga zakona, spremenjeni 1. člen ZDDV-1).

Posebna ureditev skladiščenja na odpoklic (2. člen predloga zakona; nov 9.a člen ZDDV-1) omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico, ne da bi se ta prenos štel za dobavo blaga, vendar le v primeru, če so izpolnjeni predpisani pogoji. Če je prejemnik blaga dobavitelju znan že v trenutku odpreme blaga iz njegove države članice in je prejemnik v svoji državi članici identificiran za namene DDV, hkrati pa so izpolnjeni vsi pogoji glede evidentiranja takšnega prenosa blaga, se bo štelo, da je dobava opravljena šele takrat, ko bo blago dejansko iz skladišča dobavljeno prejemniku blaga. Blago mora biti dobavljeno najpozneje v 12 mesecih po tem, ko je bilo odpremljeno iz države članice, kjer je dobavitelj identificiran za namene DDV. Če blago v 12 mesecih ni bilo dobavljeno prejemniku, kateremu je bilo namenjeno, in v tem roku tudi ni bilo vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo odposlano ali odpeljeno, se šteje, da je davčni zavezanec – dobavitelj blaga opravil prenos oziroma dobavo blaga v skladu z 9. členom ZDDV-1. ZDDV-1 nadalje opredeljuje še nekatere posebne primere zaključka takšne ureditve, kot je npr. dobava blaga drugi

osebi, kot je bil prvotno določen prejemnik, ali izvoz blaga iz območja Unije ali uničenje oziroma kraja blaga v času skladiščenja. V vseh teh primerih se uporabijo splošna pravila glede nastanka davčne obveznosti in glede oprostitev plačila davka pri dobavi v drugo državo članico oziroma pri izvozu. Namen te posebne ureditve je omogočiti davčnemu zavezancu – dobavitelju, da ne evidentira dobave blaga v drugo državo članico že v trenutku prenosa blaga v drugo državo članico, ampak šele takrat, ko je dobava prejemniku blaga dejansko opravljena. S tem se uskladi čas dobave in čas pridobitve blaga, olajša se nadzor tako v državi članici dobave kot v državi članici pridobitve in odloži morebiten nastanek davčne obveznosti na čas, ko je dobava blaga dejansko opravljena. Z upoštevanjem novih pravil se dobavitelju, ki skladišči blago v drugi državi članici, v tej državi članici ne bo treba identificirati za namene DDV, ko bo opravil dobavo blaga iz skladišča prejemniku blaga, kar dodatno zmanjšuje administrativno breme pri čezmejnem poslovanju znotraj Unije.

S predlogom zakona se dopolnjuje 20. člen ZDDV-1 v zvezi z obveznostjo poročanja glede opravljenih dobav blaga na daljavo v druge države članice v primerih, ko davčni zavezanec s prodajami blaga na daljavo preseže vrednosti limit, nad katerim se šteje, da je kraj opravljanja teh dobav v drugi državi članici, in v primerih, ko vrednostni limit v drugi državi članici za te dobave ni presežen, pa se davčni zavezanec prostovoljno odloči za identifikacijo in izpolnjevanje davčnih obveznosti v tej drugi državi članici (3. člen predloga zakona). Za primer kršitev te obveznosti je treba dopolniti kazenske določbe (14. člen predloga zakona, spremenjeni 140. člen ZDDV-1).

Tudi v primeru zaporednih dobav (4. člen predloga zakona; nov 20.a člen ZDDV-1) gre za poenotenje pravil obdavčevanja prometa blaga med državami članicami v primeru, ko je isto blago predmet več zaporednih dobav, ampak je le enkrat prepeljana iz ene države članice v drugo državo članico. V skladu s sodno prakso Sodišča EU² je v takih primerih treba prevoz blaga v drugo državo članico pripisati zgolj eni od transakcij, zato da se določi, katera od transakcij je lahko oproščena plačila DDV kot oproščena dobava v drugo državo članico. Na podlagi takšne sodne prakse so države članice razvile različne prakse v nacionalnih zakonodajah in namen nove ureditve je poenotiti pravila, na podlagi katerih se določi, katera od zaporednih dobav je pravzaprav oproščena dobava v drugo državo članico. V skladu s predlaganim novim pravilom se bo za dobavo s prevozom štela le dobava dobavitelja njegovemu prvemu pogodbenemu partnerju (vmesnemu subjektu), razen če bo vmesni subjekt dobavitelju predložil DDV identifikacijsko številko države, iz katere se blago odpošilja. V tem primeru bo prva dobava obravnavana kot dobava brez prevoza v državi članici, kjer se blago nahaja, ko se pošiljanje začne, druga dobava končnemu prejemniku pa se obravnava kot dobava blaga s prevozom. S tem se zagotovi, da se oprostitev plačila davka za dobavo blaga v drugo državo članico lahko uveljavi le enkrat. Ta določba pa ne velja za tristranske posle, pri katerih gre za verižne posle, v katerih sodelujejo tri osebe, identificirane za namene DDV, vsaka v svoji državi članici. Pri tristranski dobavi dobavitelj blaga, identificiran za namene DDV v prvi državi članici, izda račun za dobavo blaga znotraj Unije pridobitelju blaga, identificiranemu za namene DDV v drugi državi članici za blago, ki se neposredno odpošlje oziroma odpelje prejemniku blaga, identificiranemu za namene DDV v tretji državi članici. Kot tristranska dobava v verigi se šteje le dobava, ki jo opravi pridobitelj iz druge države članice prejemniku blaga v tretjo državo članico. Pogoji za oprostitev pridobitve blaga znotraj Unije, ki jo opravi pridobitelj iz druge države članice v Sloveniji z namenom nadaljnje dobave blaga prejemniku iz tretje države članice, so predpisani v drugem odstavku 48. člena ZDDV-1 in se bodo uporabljali še naprej.

Zaradi omejitve možnosti zlorab pri dobavah blaga v drugo državo članico so podrobneje določeni pogoji, pod katerimi se za te dobave lahko uveljavi oprostitev plačila DDV (5. člen predloga zakona; sprememba 46. člena ZDDV-1).

Z dopolnitvijo 68. člena ZDDV-1 (6. člen predloga zakona) se doda nov primer, ko zavezancu ni treba opraviti popravka odbitka DDV, to je v primeru dokazane tatvine premoženja. Doslej je moral

² Sodba v zadevi Emag Handel, C-245/04 z dne 6. 4. 2006.

zavezanec v primeru tatvine blaga (premoženja) popraviti (zmanjšati) prej uveljavljen odbitek DDV in s tem nosi breme plačila DDV od tega blaga. Po spremenjeni določbi tak popravek ne bo več potreben, s tem pa tudi dodatnega finančnega bremena za zavezanca ne bo več.

Upošteva vsebinsko posebno ureditev skladiščenja na odpoklic, je treba dopolniti tudi določbe, ki urejajo administrativne obveznosti zavezancev (9. in 10. člen predloga zakona, dopolnitev 85. in 90. člena ZDDV-1) ter kazenske določbe za primer kršitev obveznosti (14. člen predloga zakona, spremenjeni 141. člen ZDDV-1).

V zvezi z obveznostjo poročanja pridobitve novih in rabljenih prevoznih sredstev se ZDDV-1 dopolnjuje z novim 93.a členom ZDDV-1, na podlagi katerega je treba pridobitev prevoznega sredstva v elektronski obliki prijaviti davčnemu organu v 15 dneh od dneva pridobitve (11. člen predloga zakona). Za kršitev te obveznosti je treba dopolniti kazenske določbe (13. člen predloga zakona, spremenjeni 140. člen ZDDV-1).

S prenovo kazenskih določb se na novo določajo razponi zagroženih glob za prekrške, ki jih storijo davčni zavezanci – storilci prekrškov in njihove odgovorne osebe (sprememba 140., 141., 142. člena ZDDV-1). Razponi zagroženih glob za storilce se določajo glede na pravno organizacijsko obliko zavezanca in njegovo velikost, s čimer so zagrožene globe bolj sorazmerne z ekonomsko močjo posameznega zavezanca in teže posledic posameznega prekrška. Tej porazdelitvi sledi tudi določitev razpona zagroženih glob za odgovorne osebe storilcev prekrškov. Na novo se določajo globe tudi za posameznike, ki storijo prekršek po tem zakonu, vendar niso registrirani kot osebe, ki opravljajo dejavnost. S tem se razponi glob poenotijo s tistimi, ki so uveljavljene v zakonu, ki ureja davčni postopek, s tem pa je zagotovljena enakopravnejša obravnava davčnih zavezancev pri sankcioniranju davčnih prekrškov ne glede na to, s katerim zakonom o obdavčevanju je sankcija predpisana. Podobno velja tudi za določitev kriterijev, kdaj se šteje, da je narava prekrška posebno huda (13., 14. in 16. člen predloga zakona; spremenjeni 140., 141. in 142. člen ZDDV-1).

Predlog zakona jasneje določa, kdaj se lahko opusti pregon zaradi prekrška, če zavezanec odpravi kršitev s predložitvijo obračuna ali popravljenega obračuna v okviru samoprijave. Le-ta je mogoča ali na podlagi ZDDV-1 ali pa na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek (15. člen predloga zakona; sprememba 141.a člena ZDDV-1).

S predlaganimi spremembami ZDDV-1 se jasneje in skladno z možnostmi, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, opredeljuje, da se lahko tudi v hitrem postopku storilcu prekrška izreče globa, ki je višja od najnižje določene. S tem se zagotovi, da se lahko pri izrekanju glob upošteva tudi teža prekrška v smislu višine neplačanega DDV ali druge oteževalne okoliščine storitve prekrška (17. člen predloga zakona; sprememba 143. člena ZDDV-1).

Zaradi uskladitve z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1H (Uradni list RS, št. 21/13) se predlaga črtanje posebnega zastaralnega roka za posebno hude davčne prekrške po tem zakonu. Za vse prekrške po tem zakonu bodo tako veljali zastaralni roki iz zakona, ki ureja prekrške (18. člen predloga zakona).

S predlogom zakona se nadalje v ZDDV-1 uvaja nižja stopnja DDV za elektronsko dobavljene publikacije. V skladu s sedanjo ureditvijo po ZDDV-1 so vse elektronsko opravljene storitve obdavčene po splošni stopnji DDV. Da se uvede nižja stopnja DDV za elektronsko dobavljene publikacije in s tem omogoči njihova enaka obravnava z vidika stopenj DDV z obravnavo publikacij na fizičnih nosilcih, je v predlog zakona vključena sprememba točke (6) Priloge I k ZDDV-1, v katero se ob dobavah, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih, časopisov in periodičnih publikacij, dodatno vključijo tudi publikacije, ki se dobavljajo elektronsko. Nadalje se s predlagano spremembo točke (6) Priloge I k ZDDV-1 uvaja dodatni zakonski pogoj, da med publikacije, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, ne glede na to, ali so le-te dobavljene na fizičnih nosilcih ali

elektronsko, ne sodijo publikacije, ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video ali avdio glasbene vsebine (19. člen predloga zakona).

V predlog zakona je vključenih tudi nekaj redakcijskih popravkov ZDDV-1 (7., 8., in 12. člen predloga zakona).

Zakon bo uveljavljen petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se bo začel s 1. januarjem 2020, razen zgolj redakcijsko spremenjenih določb ZDDV-1, ki se bodo začele uporabljati takoj po uveljavitvi zakona (20. člen predloga zakona).

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Davek na dodano vrednost je v celoti prihodek državnega proračuna. Letni obseg prihodkov iz tega naslova znaša skoraj 8,2 % BDP (3,5 milijarde eurov v letu 2017 oziroma 3,76 milijarde eurov v letu 2018).

Večina predlaganih rešitev ne bo imela takojšnjih neposrednih finančnih posledic za državni proračun, lahko pa do določene mere posredno pozitivno vplivajo na višino pobranega DDV, saj predstavljajo instrument za poenostavitev postopkov obračuna DDV v nekaterih primerih transakcij oziroma instrument za preprečevanje izogibanja plačevanju DDV v trgovanju med državami članicami. Višine morebitnega pozitivnega učinka na državni proračun zaradi pomanjkljivih podatkov o obsegu poslov skladiščenja na odpoklic in verižnih dobav v Sloveniji ni mogoče določiti.

Predvidena uvedba nižje stopnje DDV v višini 9,5 % za elektronske publikacije bi lahko, ob nespremenjeni strukturi porabe, po oceni predlagatelja vplivala na manjši izpad prihodkov iz naslova DDV v državni proračun v višini do 1 milijona eurov na letni ravni. Kolikšen vpliv bi sprememba davčne stopnje lahko imela na krepitev tovrstne potrošnje ali na dvig cen elektronskih publikacij, kar bi posledično lahko vplivalo na drugačno oceno vpliva na državni proračun, ni mogoče oceniti.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta FURS.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2018/1910/EU, razen določbe četrtega odstavka novega 36.a člena omenjene direktive, ki se nanaša na ureditev iz 14.a člena Direktive 2006/112/ES, ki pa začne veljati šele leta 2021³, zato bo določba četrtega odstavka 36.a člena Direktive 2018/1191/EU prenesena v slovenski pravni red takrat, ko bo prenesena tudi določba 14.a člena Direktive 2006/112/ES. Nadalje se v slovenski pravni red prenaša tudi Direktiva 2019/475/EU glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega

³ Glej Direktivo Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo.

jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES in izkoristi možnost uveljavitve nižje stopnje DDV za elektronsko dobavljene publikacije v skladu z Direktivo 2018/1713/EU. Podrobnosti glede načina prenosa posameznih direktiv v zakon so razvidne iz priložene korelacijske tabele.

Po razpoložljivih podatkih druge države članice zadevnih direktiv, razen Francije, ki je že prenesla Direktivo 2018/1713/EU, še niso prenesle v svoje nacionalne predpise.

V nadaljevanju je prikazana informacija o nižjih stopnjah DDV, ki jih države članice zdaj uporabljajo v zvezi z dobavami publikacij.

Uveljavljene stopnje DDV po državah članicah EU za publikacije

Direktiva 2018/1713/EU državam članicam omogoča uskladitev pravil o DDV za elektronske in fizične publikacije. Države članice lahko tudi za elektronske publikacije uporabljajo nižje stopnje DDV, zelo nizke ali ničelne stopnje DDV. V skladu z dosedanjimi pravili so bile elektronske opravljene storitve obdavčene po splošni stopnji DDV, tj. najmanj 15 %, medtem ko so se za publikacije na fizičnih nosilcih lahko uporabljale nižje stopnje DDV, tj. najmanj 5 %. Nekaterim državam članicam je bilo odobreno, da uporabljajo zelo nizke stopnje DDV (pod 5 %) ali ničelne stopnje. Direktiva 2018/1713/EU tako državam članicam, ki to želijo, omogoča uporabo nižjih stopenj DDV za elektronske publikacije. Zelo nizke in ničelne stopnje so dovoljene le državam članicam, ki so jih na dan 1. januarja 2017 zakonito uporabljale za fizične publikacije.

V zvezi z dobavami publikacij na fizičnih nosilcih zdaj večina držav članic uporablja nižje stopnje DDV, nekatere tudi zelo nizke stopnje (**Francija** za časopise in periodične publikacije ter **Italija** in **Luksemburg** za vse publikacije na fizičnih nosilcih) ter ničelne stopnje (**Belgija** za časopise in periodiko, **Danska** za časopise, **Irska** za tiskane knjige in **Združeno kraljestvo** za vse publikacije na fizičnih nosilcih). **Bolgarija** vse vrste publikacij na fizičnih nosilcih obdavčuje enotno, po splošni stopnji DDV.

Vse države članice v zvezi z dobavami elektronskih publikacij zdaj še uporabljajo splošno stopnjo DDV, razen **Francija**, ki je obdavčitev z nižjo stopnjo DDV v primeru dobav elektronskih knjig in spletnih medijev (neupravičeno) uporabljala že pred uveljavitvijo Direktive 2018/1713/EU, zato je Evropska komisija zoper to državo članico pred Sodiščem EU sprožila postopek zaradi kršitve prava EU. S 1. januarjem 2019 je izenačitev stopnje DDV za elektronske publikacije (in s tem izenačitev v nacionalni zakonodaji s tiskanimi publikacijami) uveljavila **Hrvaška**. S 1. marcem 2019 je obdavčitev z zelo nizko stopnjo DDV za dobave elektronskih knjig z mednarodno standardno številko (ISBN) ter spletnih časopisov in revij uveljavila tudi **Italija**, **Belgija** od 1. aprila 2019 z nižjo stopnjo DDV obdavčuje elektronske publikacije, razen elektronskih časopisov in publikacij, ki so obdavčene s stopnjo 0 %. Z učinkom od 1. julija 2019 pa je znižanje stopnje DDV za elektronske knjige, revije in časopise v elektronski obliki napovedala tudi **Finska**.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel bistvenih posledic za delo javne uprave in pravosodnih organov. Z dopolnitvijo vsebine rekapitulacijskega poročila bo imel davčni organ na razpolago podatke, ki bodo omogočili nadzor nad pravilnostjo obračunavanja DDV v primeru skladiščenja na odpoklic in v primeru verižnih dobav v druge države članice.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Davčni zavezanci bodo imeli obveznost vključiti dodatne podatke v svoja rekapitulacijska poročila, vendar bodo zato deležni ugodnosti oziroma poenostavitve v zvezi z obračunom DDV v primeru

prenosa blaga v drugo državo članico zaradi skladiščenja na odpoklic.

Zaradi dopolnitve 68. člena ZDDV-1 zavezancem ne bo treba več opraviti popravka odbitka DDV v primeru tatvine njihovega premoženja, s čimer se zmanjša njihovo administrativno in finančno breme.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic na področju okolja.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Gospodarski subjekti, davčni zavezanci, identificirani za namene DDV, bodo lahko uporabljali posebna pravila pri prenosu blaga v drugo državo članico zaradi skladiščenja na odpoklic in pri zaporednih dobavah. Ta pravila poenostavljajo obstoječa pravila in omogočajo poenotenje prakse po različnih državah članicah, kar bo olajšalo trgovanje med državami članicami.

Zaradi dopolnitve 68. člena ZDDV-1 zavezancem ne bo treba več opraviti popravka odbitka DDV v primeru tatvine njihovega premoženja, s čimer se zmanjša njihovo administrativno in finančno breme.

Gospodarski subjekti, ki zagotavljajo elektronsko dobavljive publikacije, bodo lahko pri svojih dobavah uporabili nižjo stopnjo DDV, kar bo ugodno vplivalo na nadaljnji razvoj tega segmenta elektronskega trga.

Zaradi spremembe kazenskih določb se znižajo najvišje zagrožene globe za prekrške po tem zakonu za večino zavezancev, njihova višina pa se uskladi z ekonomsko močjo posameznih skupin zavezancev. Z večjo določnostjo določb in zakonsko določitvijo kriterijev za izrekanje višjih glob ali glob v odstotku od neplačanega davka se povečuje pravna varnost zavezancev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima bistvenih posledic za socialno področje. Možnost uporabe nižje stopnje za elektronsko dobavljene publikacije bo lahko, ob ustreznem odzivu gospodarskih subjektov, ki zagotavljajo tovrstne storitve, omogočila lažji in širši dostop javnosti do elektronsko dobavljenih publikacij.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojen FURS, ki bo na običajen način poskrbel tudi za obveščanje zavezancev o novostih predloga zakona.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi splošnimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona: /

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predpis je bil 1. 4. 2019, z rokom za pripombe v javni obravnavi 17. 4. 2019, objavljen na spletnem naslovu Ministrstva za finance in na portalu E-demokracija.

V razpravo so bili vključeni:

- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:

- Radiotelevizija Slovenija: predlaga, da 16. točka prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 ostaja nespremenjena oz. v primeru njene spremembe predlaga dopolnitev ZDDV-1 na način, da ne bo puščal dvoma glede načina izračuna odbitka vstopnega DDV;
- Založba Epistola, fizična oseba 1 in Ženski odbor Slovenskega centra PEN Mira: podpirajo izenačitev stopnje DDV za tiskane in elektronske publikacije;
- Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev: predlaga redakcijske pripombe k 1., 2., 3., 4. in 8. členu; predlaga, da se v pravilniku pojasni izraz »tik pred dobavo/tik preden se odpošiljanje začne, doda razlaga glede izvajanja desetega odstavka 9.a člena ZDDV-1 za primere uničenja, izgube in tatvine blaga; predlaga, da se v 16. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 na koncu doda besedilo »in niso financirane z RTV prispevkom«; opozarja na težave v praksi v zvezi z oddajo obrazca DDV-PPS in neizvedljivost drugega odstavka 93.a člena ZDDV-1 v zvezi z izpolnjevanjem 15 dnevne roka od dneva pridobitve vozila v primerih, ko je vozilo sicer pridobljeno za nadaljnjo prodajo, vendar pa se bo pred prodajo registriralo; predlaga spremembe pravilnika v zvezi z izpolnjevanjem rekapitulacijskega poročila;
- Zbornica davčnih svetovalcev Slovenije: predlaga, da se vsebina osmega, devetega in desetega odstavka 9.a člena ZDDV-1 bolj jasno veže na določbo sedmega odstavka; predlaga redakcijski popravek k 4. členu predloga zakona; predlaga, da se drugi stavek predlagane 1c. točke 46. člena ZDDV-1 podrobneje opredeli v pravilniku; opozarja na nejasnost drugega in tretjega odstavka spremenjenega 52. člena pravilnika; predlaga da se »javni zavod« v 13. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 nadomesti z »osebo javnega prava«; predlaga dopolnitev 131. člena pravilnika tako, da se upoštevajo še prejeta predplačila in opozarja na nejasnosti uporabe 141. člena pravilnika za zavezance, ki so pridobili t.i. »atipično identifikacijsko številko za DDV«;
- Večer d.o.o., Dnevnik d.d., Založba Didakta, GZS – Zbornica knjižnih založnikov in knjigotržcev, Avrora AS, distribucija in založništvo d.o.o., Založba Beletrina, Založba UMco, Družina d.o.o., fizična oseba 2, Mladinska knjiga Založba, fizična oseba 3: predlagajo uvedbo dodatne nižje stopnje DDV (5%) za vse publikacije v tiskani in elektronski obliki;
- Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije: predlagajo širitev nižje stopnje DDV tudi za storitve prilagoditev in izposoje medicinskih pripomočkov;
- e-uprava.admin@gov.si: predlaga uvedbo postopka odvzema ID številke po uradni dolžnosti že po 3 neoddanih DDV-O obračunih;
- Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije: predlagajo možnost kontinuirane identifikacije za DDV pri formalnem statusnem preoblikovanju samostojnega podjetnika v družbo z omejeno odgovornostjo; zmanjšanje davčne osnove in na tej podlagi vračilo plačanega DDV upnikom, ki so likvidirali svoje podjetje, ko se še ni začel postopek stečaja ali prisilne poravnave nad dolžnikom, ali pa ta še ni bil končan; zmanjšanje davčne osnove za vse terjatve, ki jih upnik prijavi v insolventni postopek, ne samo za priznane terjatve; pavšalno ugotavljanje osnove za DDV za zavezance, ki so identificirani za namene DDV tako, da bi od obdavčljivega prometa blaga in storitev odšteli pavšalno priznan vstopni DDV; uvedbo tretje stopnje DDV za osebne storitve s pretežnim deležem ročnega dela in za izdelke domače in umetnostne obrti; umestitev brezalkoholnih pijač v gostinstvu med hrano z znižano stopnjo DDV; enakost pred zakonom vseh gospodarskih subjektov, ki se ukvarjajo z gostinsko dejavnostjo; uvedbo systemskega nadzora nad obračunavanjem DDV od izdelkov prodanih na avtomatih; možnost zmanjšanja obveznosti iz naslova DDV ob začetku izvršilnega postopka; uvedbo standardnega obračuna DDV za vso

EU; spremembo DDV obravnave storitev, ki so neposredno povezane z izvozom blaga, kot posledica sodbe Sodišča EU v zadevi C-288/16 ter podredno obrnjeno davčno obveznost za prevozne storitve;

- Poslanska skupina NSi in BSP Energetska Borza d.o.o.: predlagata razširitev uporabe 76.a člena ZDDV-1 na način, da se kot plačnika DDV določi davčnega zavezanca – prejemnika dobav blaga in opravljenih storitev tudi v primerih dobav plina in električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu in dobav certifikatov za plin in elektriko.

Upoštevani so bili:

- delno.

Poročilo o prejetih pripombah, predlogih in mnenjih ter odgovor Ministrstva za finance so vsebovani v prilogi Pripombe in predlogi na Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost, ki je sestavni del tega dokumenta.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- dr. Andrej Bertonec, minister
- Natalija Kovač Jereb, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka
- mag. Alojz Stana, državni sekretar
- mag. Petra Brus, v. d. generalne direktorice
- Mitja Brezovnik, vodja sektorja
- Mateja Tovornik, sekretarka
- Breda Šolar Naglič, podsekretarka
- Ana Karim, svetovalka
- mag. Irena Guštin, višja svetovalka
- mag. Marko Potočnik, podsekretar

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15 in 77/18) se v 1. členu v prvem odstavku v prvi alineji besedilo »zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2018/912 z dne 22. junija 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z obveznostjo spoštovanja najnižje splošne stopnje (UL L št. 162 z dne 27. 6. 2018, str. 1),« nadomesti z besedilom »zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES (UL L št. 83 z dne 25. 3. 2019, str. 42),«.

V drugem odstavku se v četrti alineji v a) točki za peto podalinejo doda nova šesta podalineja, ki se glasi:

»– v Italijanski republiki: Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera.«.

V b) točki se tretja podalineja spremeni tako, da se glasi:

»– v Italijanski republiki: Livigno.«.

2. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen

(posebna ureditev skladiščenja na odpoklic)

(1) Ne glede na prejšnji člen se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, ne šteje prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, iz Slovenije v drugo državo članico, če se prenos opravi v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu s tem členom.

(2) Šteje se, da je prenos v drugo državo članico opravljen v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje blago iz Slovenije v drugo državo članico z namenom, da to blago tam pozneje dobavi drugemu davčnemu zavezancu, na katerega v skladu s pogodbo med davčnima zavezancema preide pravica do razpolaganja z blagom kot lastnika,

b) davčni zavezanec, ki odpošilja ali prevaža blago oziroma za račun katerega se odpošilja ali prevaža blago (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec – dobavitelj blaga), nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano,

c) davčni zavezanec, kateremu je namenjena dobava blaga (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec – prejemnik blaga), je identificiran za DDV v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano, njegova identiteta in identifikacijska številka za DDV, ki mu jo je dodelila ta država članica, pa sta v trenutku, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga, znani davčnemu zavezancu – dobavitelju blaga, in

d) davčni zavezanec – dobavitelj blaga prenos blaga iz Slovenije v drugo državo članico evidentira v evidenci iz četrtega odstavka 85. člena tega zakona, identiteto davčnega zavezanca – prejemnika blaga in njegovo identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je dodelila država članica, v katero se blago odpošilja ali prevaža, pa navede v rekapitulacijskem poročilu v skladu s četrtrim odstavkom 90. člena tega zakona.

(3) Če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in se pravica do razpolaganja z blagom kot lastnika prenese na davčnega zavezanca – prejemnika blaga v roku iz četrtega odstavka tega člena, se šteje, da je v trenutku prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnika na davčnega zavezanca – prejemnika blaga:

a) davčni zavezanec – dobavitelj blaga v Sloveniji opravil oproščeno dobavo blaga v skladu s 1. točko 46. člena tega zakona;

b) davčni zavezanec – prejemnik blaga opravil pridobitev blaga znotraj Unije v državi članici, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano.

(4) Če v dvanajstih mesecih po prihodu blaga v drugo državo članico v smislu prvega odstavka tega člena blago ni dobavljeno davčnemu zavezancu – prejemniku blaga iz c) točke drugega odstavka tega člena ali osebi iz šestega odstavka tega člena in če se ne pojavi nobena od okoliščin iz sedmega do desetega odstavka tega člena, se šteje, da je bil na dan po izteku dvanajstmesečnega obdobja opravljen prenos blaga v skladu z 9. členom tega zakona.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da prenos v skladu z 9. členom tega zakona ni bil opravljen, če:

a) pravica do razpolaganja z blagom kot lastnika ni bila prenesena in je bilo zato zadevno blago v roku iz prejšnjega odstavka vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, in

b) davčni zavezanec – dobavitelj blaga vračilo blaga iz prejšnje točke evidentira v evidenci iz četrtega odstavka 85. člena tega zakona.

(6) Če davčnega zavezanca – prejemnika blaga iz c) točke drugega odstavka tega člena v roku iz četrtega odstavka tega člena kot prejemnik blaga nadomesti drug davčni zavezanec, se šteje, da prenos v skladu z 9. členom tega zakona v trenutku zamenjave prejemnika blaga ni bil opravljen, če:

a) so izpolnjeni vsi drugi pogoji iz drugega odstavka tega člena in

b) je davčni zavezanec – dobavitelj blaga iz b) točke drugega odstavka tega člena zamenjavo evidentiral v evidenci iz četrtega odstavka 85. člena tega zakona.

(7) Če v roku iz četrtega odstavka tega člena kateri koli od pogojev iz drugega oziroma šestega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bil prenos blaga v skladu z 9. členom tega zakona opravljen v trenutku, ko ta pogoj ni bil več izpolnjen.

(8) Če se v roku iz četrtega odstavka tega člena blago dobavi kateri koli drugi osebi, razen davčnemu zavezancu – prejemniku blaga iz c) točke drugega odstavka tega člena ali davčnemu zavezancu iz šestega odstavka tega člena, se šteje, da pogoji iz drugega oziroma šestega odstavka tega člena tik pred to dobavo niso več izpolnjeni.

(9) Če se blago v roku iz četrtega odstavka tega člena ne vrne v Slovenijo, ampak odpošlje ali odpelje v drugo državo, se šteje, da pogoji iz drugega oziroma šestega odstavka tega člena, tik preden se tako odpošiljanje ali prevoz začne, niso več izpolnjeni.

(10) V primeru uničenja, izgube ali tatvine blaga se šteje, da pogoji iz drugega oziroma šestega odstavka tega člena niso več izpolnjeni na dan, ko je bilo blago dejansko uničeno, izgubljeno ali ukradeno, če tega dneva ni mogoče določiti, pa na dan, ko je bilo ugotovljeno, da je blago uničeno, izgubljeno ali ukradeno.

(11) Ta člen se smiselno uporablja tudi v primeru, če se ureditev skladiščenja na odpoklic izvaja v Sloveniji in je davčni zavezanec – dobavitelj blaga oseba s sedežem v drugi državi članici, davčni zavezanec – prejemnik blaga pa davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji.«.

3. člen

V 20. členu se za desetim odstavkom doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga v druge države članice, pri katerih se kraj dobave blaga določi v skladu z osmim odstavkom tega člena, mora davčnemu organu najpozneje do 31. januarja leta po preteku leta, v katerem so opravljene te dobave, v elektronski obliki poročati o letnem prometu, ki ga je dosegel v posamezni državi članici, o obdobju poročanja in identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici ter o datumu začetka oziroma konca identifikacije za DDV v tej državi članici.«.

4. člen

Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen (zaporedne dobave)

(1) Če se isto blago dobavlja zaporedno in je to blago iz Slovenije odposlano ali odpeljano v drugo državo članico, ali obratno, neposredno od prvega dobavitelja do zadnje stranke v verigi, se odpošiljanje ali prevoz za namene uveljavljanja oprostitve plačila DDV zaradi dobave v drugo državo članico pripiše samo dobavi, ki se opravi vmesnemu subjektu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se odpošiljanje ali prevoz za namene iz prejšnjega odstavka pripiše dobavi blaga, ki jo opravi vmesni subjekt, če je vmesni subjekt svojemu dobavitelju sporočil identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je izdala Slovenija.

(3) Za namene tega člena »vmesni subjekt« pomeni dobavitelja v verigi, ki ni prvi dobavitelj in ki odpošilja ali prevaža blago oziroma za račun katerega se blago odpošilja ali prevaža.«.

5. člen

V 46. členu se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

- »1. dobave blaga, ki ga prodajalec ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- a) blago se dobavi drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v drugi državi članici,
 - b) davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, kateremu se dobavi blago, je identificiran za DDV v drugi državi članici in je to identifikacijsko številko za DDV sporočil dobavitelju, in
 - c) davčni zavezanec, ki je dobavil blago v drugo državo članico, je predložil rekapitulacijsko poročilo v skladu s prvim in četrtem odstavkom 90. člena in 92. členom tega zakona, v katero je vključil tudi popolne in pravilne podatke v skladu z drugim in tretjim odstavkom 90. člena tega zakona v zvezi z dobavo iz te točke. Izjemoma lahko davčni organ dovoli uveljavitev oprostitve tudi, če je davčni zavezanec opustil obveznost iz te alineje in neizpolnjevanje oziroma zamudo pri izpolnitvi svoje obveznosti utemeljil z opravičljivimi razlogi, hkrati pa tudi predložil manjkajoče podatke oziroma dokumente.«.

6. člen

V 68. členu se v tretjem odstavku za besedo »uničenja« doda vejica, besedilo »ali izgube« pa se nadomesti z besedilom »izgube ali tatvine premoženja«.

7. člen

V 74. členu se v prvem odstavku v b) točki v prvi alineji besedilo »13. točko« nadomesti z besedilom »12. točko«.

8. člen

V 74.i členu se v drugem odstavku v a) točki v prvi alineji besedilo »13. točko« nadomesti z besedilom »12. točko«.

9. člen

V 85. členu se za tretjim odstavkom dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Vsak davčni zavezanec - dobavitelj blaga, ki prenese blago v okviru ureditve skladiščenja na odkloplic v skladu z 9.a členom tega zakona, mora voditi evidenco, na podlagi katere lahko davčni

organi preverijo skladnost prenosa in dobav z ureditvijo skladiščenja na odpoklic iz 9.a člena tega zakona.

(5) Vsak davčni zavezanec – prejemnik blaga v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona, mora voditi evidenco o tem blagu.«.

10. člen

V 90. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Poleg informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena mora vsak davčni zavezanec – dobavitelj blaga v rekapitulacijsko poročilo vključiti tudi podatke o identifikacijski številki za DDV tistih davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago, ki se odpošlje ali odpelje v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona, in o vseh spremembah predloženih informacij.«.

11. člen

Za 93. členom se dodata naslov novega 8. podpoglavja in nov 93.a člen, ki se glasita:

»8. Obveznosti pri pridobitvi prevoznih sredstev

93.a člen (pridobitev prevoznega sredstva)

(1) Pridobitev novega prevoznega sredstva iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona mora davčnemu organu v elektronski obliki v 15 dneh od pridobitve prijaviti:

- davčni zavezanec iz 2. a) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, ki novo prevozno registrira v Sloveniji;
 - oseba iz 2. b) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, pri čemer DDV odmeri davčni organ.
- Organ, pristojen za registracijo, oziroma za registracijo vozil pooblaščen organizacija novega prevoznega sredstva iz prve alineje tega odstavka ne sme registrirati brez dokazila o prijavi pridobitve davčnemu organu oziroma novega prevoznega sredstva iz druge alineje tega odstavka ne sme registrirati brez dokazila o plačilu DDV.

(2) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, ki pridobi rabljeno prevozno sredstvo in ga registrira v Sloveniji, od prodajalca, ki je rabljeno prevozno sredstvo dobavil pod pogoji, ki so enaki pogojem iz 1. točke 46. člena tega zakona, mora davčnemu organu prijaviti v elektronski obliki pridobitev rabljenega prevoznega sredstva v 15 dneh od dneva pridobitve. Organ, pristojen za registracijo, oziroma za registracijo vozil pooblaščen organizacija rabljenega prevoznega sredstva brez dokazila o prijavi pridobitve davčnemu organu ne sme registrirati. Za rabljeno prevozno sredstvo se šteje prevozno sredstvo, ki ne šteje za novo prevozno sredstvo v skladu s tretjim odstavkom 3. člena tega zakona.

(3) Davčni zavezanec mora pred registracijo prevoznega sredstva, ki je bilo ob pridobitvi namenjeno nadaljnji prodaji, davčnemu organu prijaviti pridobitev prevoznega sredstva v elektronski obliki. Organ, pristojen za registracijo, oziroma za registracijo vozil pooblaščen organizacija pri registraciji vozil tega prevoznega sredstva brez dokazila o prijavi pridobitve davčnemu organu ne sme registrirati.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje uredi prijavo pridobitve prevoznega sredstva iz tega člena.«.

12. člen

V 126. členu se v četrti alineji besedilo »zadnjič spremenjeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev (UL L št. 284 z dne 26. 10. 2013, str. 1)« nadomesti z besedilom: »zadnjič spremenjeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2018/1912 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede nekaterih oprostitev za transakcije znotraj Skupnosti (UL L št. 311 z dne 7. 12. 2018, str. 10)«.

13. člen

140. člen se spremeni tako, da se glasi:

»140. člen (davčni prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne poroča davčnemu organu o dobavah blaga na daljavo ali ne poroča o dobavah blaga v predpisanem roku ali ne poroča o dobavah blaga na predpisan način oziroma o dobavah blaga na daljavo poroča nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (enajsti odstavek 20. člena);
2. ne predloži davčnemu organu poročila in izjave s podatki iz četrtega odstavka 30.c člena tega zakona ali ne predloži poročila in izjave v predpisanem roku ali ne predloži poročila in izjave na predpisan način oziroma v predloženem poročilu oziroma izjavi izkaže nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (30.c člen);
3. DDV ne obračuna oziroma ne obračuna DDV, ko nastane obveznost obračuna DDV (33., 33.a, 34., 35., 39., prvi odstavek 61. in četrty odstavek 131. člena);
4. DDV obračuna po nepravilni stopnji (40., 41. člen);
5. uveljavlja oprostitev DDV v nasprotju z 42. do 44. členom ter 46. do 58. členom tega zakona;
6. uveljavlja vračilo DDV v potniškem prometu, čeprav niso izpolnjeni zakonski pogoji (75. člen);
7. na računu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju z 82. členom, drugim in tretjim ter petim do sedmim odstavkom 83. člena, 84.a, 110. ali 116. členom tega zakona;
8. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
9. ne prijavi davčnemu organu pridobitve prevoznega sredstva ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva v predpisanem roku ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva na predpisan način (93.a člen);
10. registrira prevozno sredstvo v nasprotju s 93.a členom tega zakona;
11. davčnemu organu ne predloži prijave, kdaj se njegova dejavnost iz 6.a oziroma 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, začne, spremeni ali preneha ali ne predloži prijave na predpisan način ali v predloženi prijavi navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma ne sporoči sprememb posredovanih podatkov (prvi odstavek 125. člena in prvi odstavek 130.c člena);
12. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena);
13. ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali ne predloži zahtevka na predpisan način ali v predloženem zahtevku navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma ne obvesti davčnega organa o spremembah podatkov iz zahtevka (prvi, drugi, tretji in četrty odstavek 137.b člena);
14. ne obvesti davčnega organa o predvidenem opravljanju prevoza ali ga ne obvesti na predpisan način (137.d člen).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 600 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 200 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik – imetnik dovoljenja za pavšalno nadomestilo, če ne predloži davčnemu organu obračuna pavšalnega nadomestila ali obračuna ne predloži v predpisanem roku ali obračuna ne predloži na predpisan način ali v predloženem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (peti odstavek 95. člena).

(6) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

1. stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;
2. pri izvozu blaga v potniškem prometu uveljavlja oprostitev plačila DDV na podlagi nepopolnih, nepravilnih ali neresničnih podatkov ali uveljavlja oprostitev plačila DDV za blago, ki ga ne iznese iz Unije (prvi odstavek 75. člena).«.

14. člen

141. člen se spremeni tako, da se glasi:

»141. člen
(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 10.000 do 125.000 eurov, če:

1. določi davčno osnovo v nasprotju s 36., 36.a, 37., 38. ali 39. členom tega zakona;
2. ne predloži davčnemu organu obračuna DDV ali ne predloži obračuna DDV v predpisanem roku ali ne predloži obračuna DDV na predpisan način ali v predloženem obračunu DDV navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s 63. do 70., 87., 88., 88.a., 127., 130.e ali 137.e členom tega zakona;
3. ne plača DDV ali ne plača DDV v predpisanem roku ali ne plača DDV na predpisan način (77., 128., 130.f, 137.f člen);
4. ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem opravljanja dejavnosti oziroma davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali zahtevka ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način (78. člen);
5. ne zagotovi, da je račun izdan ali izda račun v nasprotju z 81., prvim in četrtem odstavkom 83. člena, prvim do tretjim odstavkom 84. člena ali 116. členom tega zakona;
6. ne zagotovi v svojem knjigovodstvu predpisanih podatkov ali podatkov v knjigovodstvu ne zagotovi za predpisano obdobje ali podatki knjigovodstva niso dovolj podrobni za pravilno obračunavanje DDV oziroma za nadzor davčnega organa (prvi in tretji odstavek 85. člena in 115. člen);
7. ne vodi predpisane evidence ali je vodena evidenca nepopolna ali ne zagotovi hrambe dokumentacije v predpisanem roku (drugi odstavek 85., 122., 130, 130.h, 137.g člen);
8. ne zagotovi hrambe računov ali kopij računov ali dokazil o opravljenih plačilih v skladu z zakonom ali davčnemu organu v postopku nadzora ne omogoči dostopa do računov, njihovega prenosa ali uporabe (86. člen, četrti odstavek 84. člena, prvi odstavek 136. člena);
9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga in storitev znotraj Unije oziroma o prenosu blaga znotraj Unije v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic ali ne predloži rekapitulacijskega poročila v predpisanem roku ali ne predloži rekapitulacijskega poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 90. člena, prvim odstavkom 91. člena ali 92. členom tega zakona;
10. ne predloži davčnemu organu poročila o dobavah blaga ali storitev po 76.a členu tega zakona ali ne predloži poročila v predpisanem roku ali ne predloži poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (92.a člen);
11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV oziroma odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;
12. ne izda naročniku prodaje obračuna ali v izdanem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (117. člen);

13. davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena tega zakona;
14. uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, ne da bi izpolnjeval predpisane pogoje, oziroma začne uporabljati posebno ureditev pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja posebno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (133. in 134. člen).

(2) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov.

(4) Z globo v višini od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.«.

15. člen

141.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»141.a člen
(izjema od prekrška pri predložitvi obračuna DDV)

Ne glede na 3., 4., 5., in 8. točko prvega odstavka 140. člena in 1., 2., in 12. točko prvega odstavka 141. člena tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb, če predložijo obračun DDV v skladu z 88.b ali 88.c členom tega zakona ali če predložijo obračun DDV v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora v skladu s 140.a členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17 in 13/18 – ZJF-H).«.

16. člen

142. člen se spremeni tako, da se glasi:

»142. člen
(globo v primerih, ko je narava prekrška posebno huda)

(1) V primerih, ko je narava prekrška iz 141. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se z globo od 2.500 do 15.000 eurov za prekršek kaznuje posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.500 do 150.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov.

(4) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 141. člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo DDV, ki v primeru storitve prekrška s strani posameznika presega 5.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, presega 8.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe presega 10.000 eurov in v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, presega 25.000 eurov.«.

17. člen

143. člen se spremeni tako, da se glasi:

»143. člen
(pooblastilo za izrek globe v razponu)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku o prekršku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.«.

18. člen

144. člen se črta.

19. člen

V Prilogi I se točka (6) spremeni tako, da se glasi:
»(6) dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig, časopisov in periodičnih publikacij na fizičnih nosilcih ali dobavljenih elektronsko ali oboje (vključno z brošurami, letaki in podobnim gradivom, otroškimi slikanicami, knjigami za risanje ali pobarvankami, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju oziroma ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine;«.

KONČNA DOLOČBA

20. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2020, razen spremenjenega tretjega odstavka 68. člena,

spremenjenega drugega odstavka 74. člena in spremenjenega drugega odstavka 74.i člena zakona, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe prvega in drugega odstavka 1. člena, 20. člena, 16. točke prvega odstavka 42. člena, 1. točke 46. člena, 85. in 90. člena, četrte alineje 126. člena, 140., 141.a, 142., 143. in 144. člena ter točke (6) Priloge I Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15 in 77/18) se uporabljajo do 31. decembra 2019.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu: (1. člen ZDDV-1)

V 1. členu Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15 in 77/18; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1) se dopolnjuje navedba direktiv EU, ki se z ZDDV-1 prenašajo v slovenski pravni red, in sicer se vključi zadnja sprememba Direktive 2006/112, tj. Direktiva Sveta (EU) 2019/475 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES.

S spremembo drugega odstavka, v katerem so podane temeljne definicije, ki omogočajo določitev ozemelj oziroma območij, za katera veljajo posamezna pravila o obdavčevanju blaga in storitev z DDV, se opredelivi ozemelj, ki so del carinskega območja Unije, za katere se Direktiva 2016/112/ES ne uporablja in kot taka štejejo za »tretje ozemlje«, to je del državnega ozemlja posamezne države članice, ki pa ni njen sestavni del, kot je definiran v predpisih Unije, dodata italijanska občina Campione d'Italia in italijanske vode Luganskega jezera, ki do te spremembe nista bili del carinskega območja Unije.

K 2. členu: (nov 9.a člen ZDDV-1)

S tem členom se v poglavju ZDDV-1, ki določa pojem dobav v okviru obdavčljivih transakcij, na novo uredi dobava blaga v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic. Gre za ureditev, po kateri zavezanec iz ene države članice odpošlje ali odpremi blago v drugo državo članico znanemu prejemniku blaga z namenom, da to blago tam skladišči in ga v skladu s časovnico, dogovorjeno s prejemnikom blaga, postopno dobavlja prejemniku blaga, ki je zavezanec za DDV v tej državi članici. V skladu s predlagano ureditvijo se sam prenos blaga v drugo državo članico ne šteje za dobavo blaga znotraj Unije; dobava blaga bo opravljena šele, ko bo blago dejansko dobavljeno davčnemu zavezancu v tej državi članici. Za namene izvajanja te ureditve se davčnemu zavezancu – dobavitelju blaga ni treba identificirati za namene DDV v državi članici, kjer se blago skladišči na odpoklic, mora pa v rekapitulacijsko poročilo v trenutku prenosa blaga v drugo državo članico navesti identiteto in identifikacijsko številko prejemnika, kateremu je blago namenjeno.

Za uporabo te ureditve morajo biti kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- že v času, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga v drugo državo članico začne, mora biti dobavitelju znano, kdo bo prejemnik tega blaga,
- tako dobavitelj kot prejemnik morata biti davčna zavezanca za DDV, prejemnik pa mora biti identificiran za namene DDV v državi članici, v katero je blago poslano,
- davčni zavezanec – dobavitelj ne sme imeti v državi članici, kjer se blago skladišči na odpoklic, sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote,
- dejanska dobava mora biti opravljena v 12 mesecih po tem, ko se je blago preneslo v skladišče v drugo državo članico,
- prenos blaga v drugo državo članico mora biti pri dobavitelju evidentiran v evidenci, ki jo mora dobavitelj voditi za potrebe skladiščenja na odpoklic (četrti odstavek 85. člena ZDDV-1); podatke o identifikacijski številki za DDV tistih davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago v okviru posebne ureditve skladiščenja na odpoklic, pa mora dobavitelj navesti v rekapitulacijskem poročilu (četrti odstavek 90. člena ZDDV-1),
- blago se prevaža iz ene države članice v drugo državo članico, iz te ureditve so izključeni uvoz, izvoz in dobave znotraj ene države članice, in
- blago se dobavi kasneje, po prihodu v državo članico, kjer se skladišči na odpoklic.

Prejemnik blaga mora voditi evidenco blaga, ki se mu dobavi v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic (peti odstavek 85. člena ZDDV-1).

Če blago v 12 mesecih ni dobavljeno prejemniku blaga, kateremu je bilo prvotno namenjeno in je bilo v tem roku vrnjeno v Slovenijo, se šteje, da prenos v skladu z 9. členom ZDDV-1 ni bil opravljen, če dobavitelj vračilo blaga ustrezno evidentira v svoji evidenci iz četrtega odstavka 85. člena ZDDV-1 in navede svojo identifikacijsko številko za DDV v rekapitulacijskem poročilu (sprememba predloženih informacij v skladu s četrtem odstavkom 90. člena ZDDV-1). Evidence mora ustrezno prilagoditi tudi prejemnik, kateremu je bilo blago prvotno namenjeno.

Če blago v 12 mesecih ni dobavljeno prejemniku blaga, kateremu je bilo prvotno namenjeno in v tem roku tudi ni bilo vrnjeno v Slovenijo, se šteje, da je davčni zavezanec – dobavitelj blaga opravil prenos oziroma dobavo blaga v skladu z 9. členom ZDDV-1 hkrati pa v državi članici, kjer je blago skladiščeno opravi pridobitev blaga, zato mora biti v tej državi članici identificiran za namene DDV. Dobavitelj mora temu ustrezno prilagoditi evidence.

Če blago v 12 mesecih ni dobavljeno prejemniku, kateremu je bilo prvotno namenjeno, dobavitelj pa uspe najti drugega kupca v tej državi članici, ki nadomesti prvotnega prejemnika, se posebna ureditev skladiščenja na odpoklic uporabi za novega kupca. Da pri zamenjavi kupca prenos oziroma dobava blaga ni opravljena, je nujno, da je v trenutku, ko je preklicana pogodba za skladiščenje na odpoklic s prvim kupcem, sklenjena pogodba za skladiščenje na odpoklic z novim kupcem. V trenutku preklica naročila prvotnega kupca morajo biti pri novem kupcu izpolnjeni vsi pogoji za uporabo ureditve skladiščenja na odpoklic. Dobavitelj mora zamenjavo prvotnega kupca z novim kupcem ustrezno evidentirati v evidencah in vključiti v rekapitulacijsko poročilo, saj mora skladno z novim četrtem odstavkom 90. člena ZDDV-1 predložiti tudi podatke o vseh spremembah predloženih informacij. V kolikor pa dobavitelj v trenutku preklica naročila s prvotnim kupcem nima sklenjene pogodbe za skladiščenje na odpoklic z novim kupcem, blaga pa ni vrnil v Slovenijo, se šteje, da je dobavitelj opravil oproščeno dobavo blaga znotraj Unije. Hkrati v državi članici, kjer je blago skladiščeno, opravi pridobitev blaga in mora biti v tej državi članici tudi identificiran za namene DDV. Dobava novemu kupcu je obdavčena v državi članici, na ozemlju katere je blago dobavljeno novemu kupcu.

Če blago v 12 mesecih ni dobavljeno prejemniku blaga, kateremu je bilo prvotno namenjeno, in dobavitelj tudi ni uspel najti drugega kupca v tej državi članici, ki nadomesti prejemnika, ampak se dobavi v povsem drugo državo – državo članico ali tretjo državo, posebna pravila ureditve skladiščenja na odpoklic v trenutku, ko se blago dobavi, ne veljajo več in se uporabijo splošna pravila obračuna DDV za dobavo blaga v drugo državo članico ali za izvoz blaga, odvisno od konkretnih okoliščin posameznega primera. Dobavitelj mora biti praviloma identificiran v državi članici, v kateri je blago skladiščeno na odpoklic, preden je od tam odposlano v drugo državo članico ali tretjo državo.

V primeru uničenja, izgube ali tatvine blaga, se šteje, da pogoji za skladiščenje na odpoklic niso več izpolnjeni in je bilo opravljen prenos blaga v drugo državo članico v skladu z 9. členom ZDDV-1. Dobavitelj se mora v teh primerih identificirati za namene DDV v tej drugi državi članici, šteje se, da je bilo blago dobavljeno v to državo članico, kjer ta zavezanec sam sebi opravi pridobitev blaga in obračuna DDV od pridobitve od davčne osnove, ki je nabavna ali lastna cena blaga. Hkrati se lahko po splošnih pravilih, ki veljajo v državi članici, kjer je bila opravljena pridobitev in ob upoštevanju 185. člena DDV direktive, upošteva popravek zaradi tatvine, uničenja ali izgube blaga.

Če je skladišče, iz katerega se blago dobavlja na odpoklic, v Sloveniji, se določba uporablja smiselno. Slovenski davčni zavezanec, ki je prejemnik blaga, bo evidentiral pridobitev blaga iz druge države članice in obračunal DDV v skladu s splošnimi pravili, ko mu bo blago dobavljeno.

Določba je vsebinsko povezana z 9. in 10. členom predloga zakona (spremembo 85. in 90. člena ZDDV-1).

K 3. členu (20. člen ZDDV-1)

Z novim enajstim odstavkom 20. člena ZDDV-1 se določa obveznost poročanja za davčne zavezanec, ki opravljajo dobave blaga na daljavo (tj. dobave blaga v druge države članice, pri katerih se v skladu z 20. členom ZDDV-1 šteje, da je kraj opravljene dobave tam, kjer se odpošiljanje oziroma prevoz konča) v primerih, ko presežejo vrednosti limit, nad katerim se šteje, da je kraj opravljanja teh dobav v drugi državi članici, in v primerih, ko vrednostni limit v drugi državi članici za te dobave ni presežen, pa se davčni zavezanec prostovoljno odloči za identifikacijo in izpolnjevanje davčnih obveznosti v tej drugi državi članici. V obeh primerih mora davčni zavezanec davčnemu organu najpozneje do 31. januarja leta po preteku leta, v katerem so bile dobave opravljene, v elektronski obliki poročati o letnem prometu, ki ga je dosegel v posamezni državi članici, o obdobju poročanja in identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici ter o datumu začetka oziroma konca identifikacije za DDV v tej državi članici. Obveznost poročanja ni novost, saj ta obveznost izhaja že iz sedanje določbe 135. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, bo pa po novem neizpolnjevanje teh obveznosti opredeljeno kot prekršek. Sprememba v načinu obravnave obveznosti poročanja o prodajah blaga na daljavo, kadar je kraj obdavčitve druga država članica je pomembna z vidika zagotavljanja učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami pri preprečevanju zlorab in izogibanja plačilu DDV pri tovrstnih dobavah. Dodatno se redakcijsko popravlja sklic na šesti in osmi odstavek 20. člena ZDDV-1.

K 4. členu: (nov 20.a člen ZDDV-1)

Z novim 20.a členom ZDDV-1 se v poglavje ZDDV-1, v katerem se urejajo pravila za določitev kraja, kjer se šteje, da je bila izvedena obdavčljiva transakcija, vključi posebno pravilo glede obračuna DDV v primeru dobave blaga pri t. i. zaporednih ali verižnih dobavah. Gre za primere, ko je isto blago predmet več zaporednih dobav, vendar pa je blago le enkrat prepeljano iz ene države članice v drugo državo članico.

V primeru verižnih dobav, ki vključujejo različne prevoze znotraj Unije, je potrebno analizirati, katere transakcije se obravnavajo po posebnem pravilu iz 20.a člena ZDDV-1 in katere je potrebno obravnavati ločeno od tega pravila. Za uporabo ureditve iz 20.a člena ZDDV-1 morajo biti kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- blago se mora dobavljati zaporedno; vsaj tri osebe morajo biti vključene v verižne transakcije, pri čemer pa ni treba da so vse tri osebe davčni zavezanci (zadnja oseba je lahko tudi oseba, ki ni davčni zavezanec oziroma končni potrošnik),
- blago se odpošilja iz ene države članice v drugo državo članico; verižne transakcije, ki vključujejo uvoz, izvoz ali samo dobave znotraj ozemlja države članice, so izključene iz te ureditve,
- blago se mora odposlati ali odpeljati neposredno od prvega dobavitelja do končnega kupca v verigi.

Upošteva se novo posebno pravilo, ki sledi tudi odločitvam Sodišča EU, se lahko za to blago le enkrat uveljavi oprostitev plačila DDV zaradi dobave blaga v drugo državo članico, in sicer pri tisti dobavi, pri kateri se upošteva tudi prevoz blaga in le-ta šteje za dobavo blaga s prevozom, pri čemer za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga. Vse druge dobave se za namene določitve kraja nastanka davčne obveznosti štejejo kot dobave brez prevoza, pri čemer je kraj dobave blaga kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava blaga.

Prvi odstavek novega 20.a člena ZDDV-1 določa splošno pravilo, po katerem se bo prevoz blaga pripiše dobavi, ki se opravi vmesnemu subjektu. Pravica do oprostitve plačila DDV zaradi dobave blaga v drugo državo članico se bo upoštevala praviloma pri transakciji, ki jo dobavitelj opravi prvemu vmesnemu subjektu (torej njegovi pogodbeni stranki), ostale dobave pa se obravnavajo kot dobave blaga brez prevoza in so opredeljene kot domače dobave, ali v državi članici odhoda blaga ali v državi članici prihoda blaga. Vmesni subjekt organizira prevoz in pomeni dobavitelja v verigi, ki ni niti prva niti

zadnja oseba v verigi dobav, kar nadalje pomeni, da je dejansko vključen v dve dobavi znotraj verige, in sicer prvič kot kupec blaga in drugič kot dobavitelj blaga. Če imamo v verigi npr. pet strank, imamo potencialno tri vmesne subjekte, vendar pa se po novih pravilih kot vmesni subjekt šteje le tisti, ki tudi organizira prevoz, sam ali prek tretje osebe za njegov račun, pri čemer mora razpolagati z ustreznimi dokazili. Če nobeden v verigi ne organizira prevoza, ne gre za verižne dobave.

Drugi odstavek novega 20.a člena ZDDV-1 pa določa izjemo od splošnega pravila. V primeru, če vmesni subjekt svojemu dobavitelju predloži DDV identifikacijsko številko, ki jo je izdala država, v kateri se začne odpošiljanje blaga (za potrebe slovenskega zakona torej Slovenija), se lahko prevoz blaga in s tem pravica do oprostitve plačila DDV zaradi dobave blaga v drugo državo članico pripiše transakciji, ki jo opravi ta vmesni subjekt. To nadalje pomeni, da dobava od dobavitelja do tega vmesnega subjekta šteje za domačo dobavo v državi članici, v kateri se prevoz blaga začne.

Navedeno pomeni, da bo obdavčitev odvisna od tega, katero identifikacijsko številko za DDV predloži vmesni subjekt, pri čemer pa ni pomembno, kdaj in kje se je prenesla pravica do razpolaganja z blagom kot lastnik. Določbe za zaporedne dobave pa se ne uporabijo, če prevoz organizira prva oseba v verigi, saj je v tem primeru jasno, da je prva dobava tista, ki se ji pripiše prevoz in se uporabi splošno pravilo. Te določbe se ne uporabijo tudi v primeru, ko prevoz organizira zadnja oseba v verigi, ki je dejansko prejemnik blaga, zato pogoj, da je oseba, ki organizira prevoz tudi dobavitelj v verigi, nikoli ni izpolnjen.

Nova pravila iz 20.a člena ZDDV-1 ne vplivajo na davčno obveznost, ki je opredeljena s splošnimi pravili in tudi ne vplivajo na možnost uporabe poenostavitve za tristranske transakcije, kadar so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 48. člena ZDDV-1.

Ker ni nujno, da so vse osebe v verižnih dobavah davčni zavezanci, in je možno, da je zadnja oseba v verigi končni potrošnik, se pravila za verižne transakcije uporabijo za dobave med davčnimi zavezanci. Dobava vmesnega subjekta končnemu potrošniku pa se v odvisnosti od tega, katero identifikacijsko številko za DDV sporoči svojemu dobavitelju, obravnava kot domača dobava v državi članici končnega potrošnika ali kot prodaja blaga na daljavo, ki je obdavčena v državi članici končnega potrošnika, razen če ni presežen prag obdavčitve in je prodaja blaga na daljavo obdavčena v državi članici, v kateri se odpošiljanje blaga začne.

K 5. členu: (46. člen ZDDV-1)

S tem členom se dopolnjuje določba 1. točke 46. člena ZDDV-1, ki določa primere, v katerih je mogoče uveljaviti oprostitve plačila DDV pri dobavi blaga v drugo državo članico. S spremembo določbe se jasneje določijo pogoji za uveljavitev oprostitve, predvsem pa se eksplicitno kot vsebinski pogoj določi, da mora pridobitelj blaga dobavitelju sporočiti svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo je izdala država članica, ki ni država, v kateri se začne odpošiljanje blaga. Način sporočanja identifikacijske številke za DDV ni predpisan. Če dobavitelj navede identifikacijsko številko za DDV pridobitelja blaga na izdanem računu, se lahko šteje, da je pridobitelj blaga izpolnil obveznost sporočanja svoje identifikacijske številke za DDV dobavitelju. V primerih, ko pridobitelj blaga dobavitelju na nikakršen način ne sporoči svoje identifikacijske številke za DDV, ali sporoči identifikacijsko številko za DDV države članice, v kateri se odpošiljanje blaga začne, pogoji za uporabo oprostitve v skladu s 46. členom ZDDV-1 ne bodo izpolnjeni in mora dobavitelj obračunati DDV in sicer ne glede na to, da dobavitelj glede na vrsto ali količino blaga ocenjuje, da je pridobitelj blaga v drugi državi članici davčni zavezanec, identificiran za namene DDV. Če se v tem primeru izkaže, da je pridobitelj v drugi državi članici identificiran za namene DDV, mora od pridobitve blaga obračunati DDV v državi članici pridobitve, hkrati pa lahko v skladu s pogoji iz 74. do 74.f člena ZDDV-1 zahteva vračilo DDV, ki ga je plačal dobavitelju, razen v primeru goljufij.

Za oprostitev dobave blaga v drugo državo članico je dodan še pogoj, da mora dobavitelj popolne in pravilne podatke o prejemniku vključiti v svoje rekapitulacijsko poročilo. Če dobavitelj teh podatkov ni vključil v rekapitulacijsko poročilo, uveljavljanje oprostitve ni mogoče, razen če dobavitelj predloži opravičljive razloge za svojo napako in hkrati napako tudi odpravi.

K 6. členu: (68. člen ZDDV-1)

S tem členom se dopolnjuje tretji odstavek 68. člena ZDDV-1, po katerem ni treba popraviti prvotnega odbitka v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube, dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz 7. člena ZDDV-1 in pri tatvini premoženja, če je bila le-ta tudi uradno dokazana. V vseh preostalih primerih pa je treba prvotni odbitek popraviti.

K 7. členu: (74. člen ZDDV-1)

S tem členom se redakcijsko popravlja prva alineja točke b) prvega odstavka, v kateri je sklic na 13. točko 50. člena, ki pa je z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 85/10) postala 12. točka, zato se temu ustrezno popravlja sklicevanje.

K 8. členu: (74.i člen ZDDV-1)

S tem členom se redakcijsko popravlja prva alineja točke a) drugega odstavka, v kateri je sklic na 13. točko 50. člena, ki pa je z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 85/10) postala 12. točka, zato se temu ustrezno popravlja sklicevanje.

K 9. členu: (85. člen ZDDV-1)

S predlagano določbo se dopolni 85. člen ZDDV-1, ki v splošnem ureja obveznost davčnega zavezanca, da vodi evidence, ki so potrebne za izvajanje nadzora nad pravilnostjo obračunavanja DDV. Zaradi uvedbe nove ureditve skladiščenja na odpoklic (3. člen predloga zakona; predlog novega 9.a člena ZDDV-1) se določba dopolnjuje in zavezancu nalaga tudi zagotavljanje ustreznih evidenc za izvajanje te ureditve. Obveznost vodenja evidenc velja tako za dobavitelja kot tudi za prejemnika blaga v okviru posebne ureditve skladiščenja na odpoklic. Podrobneje je vsebina evidenc določena v 54.a členu Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2018/1912, ki se uporablja neposredno in v prvem odstavku določa informacije, ki jih mora v evidenci za potrebe skladiščenja na odpoklic zagotoviti dobavitelj blaga. V drugem odstavku 54.a člena navedene izvedbene uredbe pa so določene informacije, ki jih mora v evidencah zagotoviti prejemnik blaga.

Predlagana dopolnitev 85. člena ZDDV-1 je povezana s predlogom novega 9.a člena ZDDV-1 (gl. 2. člen predloga zakona).

K 10. členu (90. člen ZDDV-1)

Zaradi uveljavitve nove ureditve skladiščenja na odpoklic (nov 9.a člen ZDDV-1) je treba dopolniti tudi določbo 90. člena ZDDV-1, ki se nanaša na podatke, ki jih mora vsebovati rekapitulacijsko poročilo. V to poročilo mora zavezanec, ki dobavlja blago v okviru posebne ureditve skladiščenja na odpoklic, vključiti tudi podatke, ki so pomembni za izvajanje nadzora nad pravilnostjo izvajanja te ureditve. Dobavitelj bo moral v obdobju, ko je bila opravljena odprema oziroma odpošiljanje blaga v drugo državo članico, poročati podatke o identifikacijski številki za DDV davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago, ko pa dejansko pride do dobave blaga in se pravica do razpolaganja z blagom kot lastnika prenese na prejemnika blaga in pride do dobave blaga znotraj Unije, bo moral dobavitelj o tej dobavi poročati v rekapitulacijsko poročilo v obdobju, ko je bila dobava opravljena. V primeru, da blago v 12 mesecih ne bo dobavljeno prvotnemu prejemniku blaga, ampak bo le ta nadomeščen z drugim davčnim zavezancem, je treba tudi to spremembo ustrezno poročati v rekapitulacijsko poročilo.

Predloženi podatki bodo omogočili davčnemu organu tudi, da bo lahko pri pridobitelju blaga preveril, ali je pridobljeno blago ustrezno vključil v svoj obračun DDV.

K 11. členu (nov 93.a člen ZDDV-1)

Z novim 93.a členom ZDDV-1 se predpisuje obveznost za davčne zavezance, ki pridobijo novo ali rabljeno prevozno sredstvo iz druge države članice, da pridobitev prevoznega sredstva v elektronski obliki prijavijo davčnemu organu v 15 dneh od dneva pridobitve. Če želijo davčni zavezanci registrirati prevozno sredstvo, ki je bilo ob pridobitvi namenjeno nadaljnji prodaji, morajo davčnemu organu prijaviti pridobitev prevoznega sredstva v elektronski obliki, in sicer preden vozilo registrirajo. Rok 15 dni velja že po sedanji ureditvi za prijavo novega prevoznega sredstva, pridobitev prevoznega sredstva, ki je bilo ob pridobitvi namenjeno nadaljnji prodaji, pa mora davčni zavezanec prijaviti davčnemu organu pred registracijo. Pri pridobitvi rabljenega prevoznega sredstva mora davčni zavezanec po sedanji ureditvi prijavo opraviti ob pridobitvi, po novem pa bo rok za prijavo pridobitve izenačen z rokom prijave novega prevoznega sredstva.

Prijava pridobitve novega prevoznega sredstva je obvezna v primeru, ko novo prevozno sredstvo pridobi davčni zavezanec v okviru svoje ekonomske dejavnosti, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec in ne gre za prodajo blaga na daljavo ter bo takšno vozilo registriral. Tudi v primeru, ko novo prevozno sredstvo priložnostno dobavi katera koli druga oseba, je treba pridobitev novega prevoznega sredstva prijaviti davčnemu organu v 15 dneh od pridobitve. Davčni zavezanci lahko pri svojem poslovanju nova prevozna sredstva kljub temu, da so namenjena nadaljnji prodaji, leta registrirajo za udeležbo v prometu iz različnih vzrokov (promocijske aktivnosti, testna vozila ...). Tudi v tem primeru mora davčni zavezanec prijaviti pridobitev novega prevoznega sredstva v elektronski obliki pred registracijo prevoznega sredstva.

Prijava pridobitve novega prevoznega sredstva je obvezna tudi v primeru, ko novo prevozno sredstvo pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec. V teh primerih mora davčni zavezanec ali druga oseba prijaviti pridobitev v elektronski obliki v 15 dneh od dneva pridobitve, DDV pa v teh primerih odmeri davčni organ. Če novo prevozno sredstvo, ki ni namenjeno nadaljnji prodaji, pridobi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, organ, pristojen za registracijo, oziroma za registracijo vozil pooblaščen organizacija brez dokazila o prijavi pridobitve prevoznega sredstva davčnemu organu le-tega ne sme registrirati. Če pa novo prevozno sredstvo pridobi katera koli druga oseba (davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV; pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1; ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec), organ, pristojen za registracijo, oziroma za registracijo vozil pooblaščen organizacija prevoznega sredstva brez dokazila o plačilu DDV ne sme registrirati.

Prijava rabljenega prevoznega sredstva je obvezna tudi v primeru, ko davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, pridobi rabljeno prevozno sredstvo od prodajalca, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici, pri čemer je ta prodajalec v državi članici, kjer je bila opravljena dobava, uveljavljal oprostitev plačila DDV od dobave rabljenega prevoznega sredstva pod pogoji, ki so enaki pogojem iz 1. točke 46. člena ZDDV-1, prevozno sredstvo pa se bo registriralo za uporabo v Sloveniji. Brez dokazila o prijavi pridobitve rabljenega prevoznega sredstva davčnemu organu organ, pristojen za registracijo, oziroma za registracijo vozil pooblaščen organizacija le-tega ne sme registrirati. Podana je še definicija rabljenega prevoznega sredstva, in sicer je to prevozno sredstvo, ki ne šteje za novo prevozno sredstvo v skladu s tretjim odstavkom 3. člena ZDDV-1.

S četrtem odstavkom je dano pooblastilo ministru za finance, da predpiše podrobnejše urejanje načina prijave pridobitve prevoznega sredstva.

Obveznost prijave za davčne zavezanca ni novost, saj ta obveznost že izhaja iz sedanjih določb 23. in 24. člena Pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17 in 84/18), ki bo ustrezno prilagojen glede na zakonsko določbo, pri čemer se obrazec DDV-PPS, ki je priloga tega pravilnika, ne bo spremenil. Po novem pa bo neizpolnjevanje teh obveznosti opredeljeno kot prekršek. Dodatno je prijava pridobitve novega prevoznega sredstva predvidena v elektronski obliki v vseh zgoraj navedenih primerih, torej tudi v primerih, ko oseba, ki pridobi prevozno sredstvo, ni identificirana za namene DDV, saj je obrazec za prijavo prevoznega sredstva dostopen na odprtem portalu brez obvezne uporabe kvalificiranega potrdila. Sprememba v načinu obravnave obveznosti prijave ob pridobitvi vozila je pomembna z vidika povečanja učinkovitosti pri boju proti davčnim utajam, povezanim z nabavo vozil iz drugih držav članic EU.

K 12. členu (126. člen ZDDV-1)

Predlagana sprememba je redakcijske narave. Določba 126. člena ZDDV-1 določa primere, ko davčni organ lahko zavezanca izključi iz posebne evidence zavezancev, ki v EU nimajo sedeža, opravljajo pa na območju Unije telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso zavezanci za DDV in so vključeni v posebno shemo, ki poenostavlja obračun DDV v tovrstnih primerih. V decembru 2018 je bila v svežnju sprememb zakonodaje EU s področja DDV sprejeta tudi novela Izvedbene uredbe Sveta št. 282/2011 in to dejstvo je treba upoštevati tudi v besedilu 126. člena ZDDV-1. Izvedbena uredba Sveta je sicer neposredno uporabljiva na celotnem območju Evropske unije, nacionalni zakon določa zgolj pravne posledice, ki nastanejo v primeru kršitev pravil posebne ureditve.

K 13. členu (140. člen ZDDV-1)

S predlaganimi spremembami 140. člena ZDDV-1 se razmejijo najnižje in najvišje globe za davčne prekrške po tem členu glede na velikost in organizacijsko obliko davčnega zavezanca (samostojni podjetniki, posamezniki, ki opravljajo dejavnost, male in srednje gospodarske družbe ter velike gospodarske družbe). S tem se višina zagrožene globe prilagodi ocenjeni ekonomski moči storilca prekrška. Hkrati se tako najnižja kot najvišja zagrožena globa za storilca prekrška zniža glede na zdaj veljavno, medtem ko se najnižje zagrožene globe za odgovorne osebe nekoliko zvišajo, najvišje zagrožene globe zanje pa nekoliko znižajo. Višina zagrožene kazni za davčne prekrške iz tega člena za kršilce in odgovorne osebe kršilca se glede višine zagroženih glob uskladi z globami za davčne prekrške po zakonu, ki ureja davčni postopek. S tem se zagotavlja enakopravna obravnava davčnih zavezancev – storilcev prekrškov po različnih davčnih zakonih.

Prekrški, ki zaradi teže kršitve spadajo med hujše prekrške, kot so nepredložitev obračunov po 127. in 130.e členu ZDDV-1 ali neplačilo DDV po 128. in 130.f členu ZDDV-1, so združeni in preneseni med hujše prekrške, določene v 141. členu ZDDV-1.

Na novo se predpiše prekršek za registracijski organ, ki registrira prevozno sredstvo v nasprotju s 93.a členom ZDDV-1.

Na novo se določijo globe tudi za posameznike, ki kot fizične osebe (ne kot nosilci dejavnosti) storijo prekršek po tem členu ali specifičen prekršek po 75. členu ZDDV-1 (uveljavljanje oprostitev plačila DDV za izvoz blaga v potniškem prometu).

Sankcije za specifične prekrške, ki jih storijo osebe iz petega odstavka 95. člena ZDDV-1, ostanejo nespremenjene.

Glede na določbe v materialnem delu ZDDV-1 se nabor prekrškov dopolni z novimi dejanskimi stanovi in odpravijo pomanjkljivosti pri navedbi doslej veljavnih dejanskih stanov prekrškov. Glede na resnost možnih posledic za javne finance v primeru nepravilnega določanja davčne osnove se ta prekršek prekvalificira v hujši davčni prekršek.

K 14. členu (141. člen ZDDV-1)

Podobno kot pri spremembah 140. člena ZDDV-1 se tudi s predlaganimi spremembami 141. člena ZDDV-1 razmejijo najnižje in najvišje višine glob za davčne prekrške po tem členu glede na velikost in organizacijsko obliko davčnega zavezanca (samostojni podjetniki, posamezniki, ki opravljajo dejavnost, male in srednje gospodarske družbe ter velike gospodarske družbe). S tem se višina zagrožene globe prilagodi ocenjeni ekonomski moči storilca prekrška, zneski najvišjih in najnižjih glob tako za storilce kot tudi za odgovorne osebe storilcev pa se uskladijo z že veljavnimi globami za hujše prekrške po zakonu, ki ureja davčni postopek. Istočasno se opisi dejanskih stanov pri posameznih prekrških redakcijsko uredijo in njihova opredelitev poenoti. Posamezni prekrški se premestijo med prekrške po 140. členu ZDDV-1, drugi se iz 140. člena ZDDV-1 prenesejo med hujše prekrške. S temi spremembami se zagotavlja enakopravna obravnava davčnih zavezancev – storilcev prekrškov po različnih davčnih zakonih.

Na novo se določijo globe za posameznike, ki kot fizične osebe storijo hujši davčni prekršek po tem členu.

K 15. členu (141.a člen ZDDV-1)

Veljavni 141.a člen ZDDV-1 omogoča, da zavezanec kljub kršitvi določb tega zakona ne odgovarja za prekršek, če na podlagi samoprijave obračun odda naknadno oziroma samoiniciativno popravi napake v oddanem obračunu. Predlagatelj ocenjuje, da veljavna določba 141.a člena ZDDV-1 ni dovolj določna glede tega, odgovornosti za katere prekrške se lahko zavezanec izogne, saj vseh kršitev, ki so določene v zakonu, ni mogoče sanirati z naknadno predložitvijo novega obračuna ali z odpravo napak. Upošteva se navedeno, se predlaga podrobnejša opredelitev prekrškov, za katere zavezanec ne odgovarja, če na podlagi samoprijave odda davčni obračun po izteku roka ali naknadno popravi napake v že oddanem obračunu. Možnosti oddaje davčnega obračuna na podlagi samoprijave so opredeljene v 88.b in 88.c ZDDV-1, pa tudi v 140.a členu Zakona o davčnem postopku.

K 16. členu (142. člen ZDDV-1)

S predlagano spremembo 142. člena ZDDV-1 se sistem izrekanja glob v primeru posebej hudih posledic prekrškov usklajuje z ureditvijo po zakonu o davčnem postopku. S tem se zagotavlja enakopravna obravnava davčnih zavezancev – storilcev davčnih prekrškov in njihovih odgovornih oseb pri sankcioniranju njihovih nedovoljenih ravnanj. Poenoteno se urejajo tako razponi zagroženih sankcij kot tudi na novo določeni kriteriji za določitev, kdaj se šteje, da je narava prekrškov posebej huda. Z določitvijo kriterijev se zagotavlja, da bo v konkretnem postopku izrečena globa dejansko sorazmerna s težo storjenega prekrška, ki se praviloma izraža v višini neplačanega ali premalo plačanega davka. Določitev posebne sankcije za hujše davčne prekrške s posebej hudimi posledicami ima tudi pomemben preventivni učinek.

K 17. členu (143. člen ZDDV-1)

Veljavni 143. člen ZDDV-1 omogoča, da davčni organ v hitrem postopku zaradi davčnega prekrška po tem zakonu izreče globo, ki je višja od najnižje zagrožene globe in pri tem globo določi v višini neplačanega DDV. Ta ureditev sproža dvome v pravilno določanje globe v hitrih postopkih zaradi prekrškov in je zato redko uporabljena. Namreč, pri vseh prekrških ne pride nujno do neplačila DDV. S spremembo besedila člena se predlaga, da davčni organ lahko vedno v hitrem postopku izreče globo

v znesku, ki je višji od najnižje zagrožene globe po tem zakonu, pri čemer se sledi splošni ureditvi po zakonu, ki ureja prekrške. Pri prenovi določbe je treba upoštevati tudi to, da je v spremenjenem 142. členu ZDDV-1 že določena možnost, da se višina neplačanega oziroma premalo plačanega DDV upošteva pri določitvi resnosti posledic prekrška in s tem tudi pri določitvi višine globe.

K 18. členu (144. člen ZDDV-1)

Veljavni 144. člen ZDDV-1 določa posebne zastaralne roke za posebej hude prekrške iz 141. člena v povezavi s 142. členom ZDDV-1. Upošteva se sistemsko ureditev zastaranja, kot je določena z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1H (Uradni list RS, št. 21/13), predlagatelj ocenjuje, da posebno urejanje zastaralnih rokov ni več potrebno niti primerno. Za vse prekrške po tem zakonu bi tako veljali splošni in posebni zastaralni roki iz 42. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US).

K 19. členu (6. točka Priloge I k ZDDV-1)

S tem členom se med dobave blaga in storitev iz točke (6) Priloge I k ZDDV-1, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, dodatno vključijo knjige, časopisi in periodične publikacije, ki se dobavljajo elektronsko (vključno njihove posebne oblike, tj. brošure, letaki in podobno gradivo, otroške slikanice, knjige za risanje ali pobarvanke, glasbena dela, zemljevidi in hidrografske ali podobne karte).

V omenjeno točko Priloge I k ZDDV-1 je dodatno vključena omejitev uporabe nižje stopnje DDV za publikacije oziroma njihove posebne oblike bodisi na fizičnih nosilcih bodisi dobavljene elektronsko ali oboje, ki jih v celoti ali po večini tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine. Dobava teh vsebin je tako obdavčena po splošni stopnji DDV.

K 20. členu (Končna določba)

Končna določba predvideva, da bo zakon začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se bo začel 1. januarja 2020. Dodano je sklicevanje na tiste (praviloma redakcijske) popravke ZDDV-1, ki se bodo začeli uporabljati že z uveljavitvijo tega zakona, torej pred uporabo drugih določb. V drugem odstavku je zaradi preprečitve pravne praznine do vključno 31. decembra 2019 predvideno podaljšanje uporabe trenutno veljavnih določb ZDDV-1, ki se s tem predlogom zakona spreminjajo.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije v skladu z:

- Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2018/912 z dne 22. junija 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z obveznostjo spoštovanja najnižje splošne stopnje (UL L št. 162 z dne 27. 6. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES);
- Direktivo Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L št. 44 z dne 20. 2. 2009, str. 23), in
- Trinajsto direktivo Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti (UL L št. 326 z dne 21. 11. 1986, str. 40).

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, vključno z zračnim prostorom in morskim območjem, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom;
- »ozemlje države članice«, »država članica« in »Unija« je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, ki je kot tako definirano v predpisih Evropske unije;
- »tretja država« je katero koli drugo ozemlje, razen ozemlje Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Unije;
- »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ni sestavni del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:
 - a) ozemlja, ki so del carinskega območja Unije:
 - v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos);
 - v Kraljevini Španiji: Kanarski otoki;
 - v Francoski republiki: francoska ozemlja iz 349. in prvega odstavka 355. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 - v Republiki Finski: Alandski otoki;
 - v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska: Kanalski otoki;
 - b) ozemlja, ki niso del carinskega območja Unije:
 - v Zvezni republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;
 - v Kraljevini Španiji: Ceuta, Melilla;
 - v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera.

(3) Po tem zakonu se:

- transakcije v Kneževino Monako ali iz nje obravnavajo kot transakcije v Francosko republiko oziroma iz nje;
- transakcije na otok Man ali z njega obravnavajo kot transakcije v Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske oziroma iz njega in
- transakcije v suverene cone Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njih obravnavajo kot transakcije na Ciper oziroma z njega.

20. člen (dobava blaga s prevozom)

(1) Kadar blago odpošlje ali odpelje dobavitelj, kupec ali tretja oseba, se za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku.

(2) Kadar se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, se šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, in kraj vsakršne nadaljnje dobave v državi članici uvoza blaga.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz države članice, ki ni namembna država članica, kraj, kjer se blago nahaja, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV, ali za katerokoli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;
- b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(4) Kadar je dobavljeno blago iz tretjega odstavka tega člena, odposlano ali odpeljano s tretjega ozemlja ali iz tretje države in ga dobavitelj uvozi v drugo državo članico, kot je država članica kupca blaga, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

(5) Tretji in četrti odstavek tega člena se ne uporabljata za dobave blaga, ki je v celoti odposlano ali odpeljano v isto državo članico, če je to država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) dobavljeno blago niso trošarinski izdelki;
- b) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, opravljenih pod pogoji iz tretjega odstavka tega člena v tej državi članici v enem koledarskem letu ne presega zneska, ki ga določi ta država članica in je objavljen na spletni strani Evropske komisije;
- c) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, v tej državi članici tudi v predhodnem koledarskem letu ni presegla predpisanega zneska.

(6) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka tega člena, lahko kraj take dobave določi v skladu s tretjim in četrtim odstavkom tega člena. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve.

(7) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice v Slovenijo, Slovenija, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega 35.000 evrov ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav Slovenija.

(8) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz Slovenije v drugo državo članico, ta država članica, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega znesek, ki ga določi ta država članica, ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav druga država članica.

(9) Določbe tretjega do šestega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo.

(10) Kadar blago, ki ga odpošlje ali prevažata dobavitelj, kupec ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano.

46. člen **(oprostitve v zvezi z dobavami blaga)**

Plačila DDV so oproščene:

1. dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki delujeta kot taka v tej drugi državi članici;
2. dobave novih prevoznih sredstev, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali

- pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV, ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec;
3. dobave trošarinskih izdelkov, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije, razen trošarinskih izdelkov, niso predmet DDV, če je za odpošiljanje ali prevoz izdelkov izdan spremni dokument, trošarina plačana v Sloveniji in zavarovano njeno plačilo v namembni državi članici v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine;
 4. dobave blaga v obliki prenosa blaga v smislu 9. člena tega zakona v drugo državo članico, za katere bi se priznavale oprostitev v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

68. člen **(popravek odbitka DDV)**

(1) Davčni zavezanec mora prvotni odbitek popraviti, če je odbitek višji ali nižji od odbitka, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen.

(2) Popravek mora davčni zavezanec opraviti, če se po opravljenem obračunu spremenijo dejavniki, ki so bili uporabljeni pri določitvi zneska za odbitek, kot na primer odpovedi nakupov in znižanja cen.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni zavezanec ne popravi prvotnega odbitka v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz 7. člena tega zakona.

74. člen **(pogoji za vračilo)**

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji ampak v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici), ima pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v Sloveniji, ali za uvoz blaga v Slovenijo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- a) v obdobju vračila v Sloveniji ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, ali če ni imel takšnega sedeža ali poslovne enote ali stalnega oziroma običajnega prebivališča;
- b) v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v Sloveniji, razen naslednjih transakcij:
 - prevoznih storitev in s tem povezanih pomožnih storitev, ki so oproščene v skladu s 13. točko 50. člena, 52., 53. členom, točkami a), b), c) in d) prvega odstavka 54. člena, 55. členom ali 57. in 58. členom tega zakona;
 - dobave blaga in opravljanja storitev prejemniku, ki je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati davek.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila DDV, če se blago in storitve iz prejšnjega odstavka uporabijo za naslednje transakcije:

- transakcije iz točk a) in b) drugega odstavka 63. člena tega zakona;
- transakcije, katerih prejemnik je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila tistih zneskov DDV, za katere bi lahko davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji uveljavljal odbitek DDV v skladu s tem zakonom.

(4) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici nima pravice do vračila:

- DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;
- DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprusti v skladu s 46. členom ali točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

74.i člen (pogoji za vračilo)

(1) Davčni zavezanec, ki v Uniji nima sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote, iz katere so opravljene poslovne transakcije, niti stalnega ali običajnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v tretji državi), ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago ali storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

- a) v predpisanem obdobju ni opravil dobav blaga oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene v Sloveniji, razen:
 - prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitev v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;
 - storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona plačati DDV izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;
- b) se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:
 - transakcij iz točke a) drugega odstavka 63. člena tega zakona;
 - transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;
 - opravljanja storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;
- c) so izpolnjeni drugi pogoji iz 62., 63. ter 66. in 67. člena tega zakona, ki se nanašajo na pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi nima pravice do vračila:

- DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;
- DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

- davčnemu organu predloži zahtevek za vračilo DDV najpozneje do 30. junija po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan;
- zahtevku kot priloge predloži račune oziroma elektronske uvozne carinske deklaracije;
- zahtevku kot prilogo predloži potrdilo pristojnega organa države, v kateri ima sedež, da je zavezanec za DDV v tej državi, ki ne sme biti starejše od enega leta;
- z izjavo potrdi, da v obdobju, za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil dobave blaga oziroma storitev, ki bi se štela za dobavo, opravljeno v Sloveniji, razen opravljanja storitev iz točke a) drugega odstavka tega člena;
- se zaveže, da bo povrnil kateri koli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi lahko predloži zahtevek za vračilo:

- za obdobje, ki je krajše od enega koledarskega leta in ne krajše od šestih mesecev, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 eurov;
- za obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta. Ta zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov, in se nanašajo na transakcije, končane v tekočem koledarskem letu, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 50 eurov.

(6) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

(7) Če davčni organ presodi, da nima na voljo ustreznih informacij iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena, na podlagi katerih bi se lahko odločil o zahtevku za vračilo, lahko zahteva od vložnika te dodatne informacije po elektronski poti.

(8) Davčni organ mora o zahtevku odločiti v osmih mesecih od vložitve zahtevka. Obrazložitev odločbe o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi lahko vsebuje samo kratko obrazložitev zavezančeve vloge, pravno podlago, ter ob zavrnitvi ali delni zavrnitvi razlog za zavrnitev.

(9) Če davčni organ zahtevku za vračilo ugodí, se vračilo izvede najpozneje v 10 delovnih dneh po poteku roka iz prejšnjega odstavka na račun vložnika v Sloveniji ali, na zahtevo vložnika na njegove stroške, na račun v tujino.

(10) Minister, pristojen za finance, predpiše obliko in vsebino zahtevka za vračilo.

(11) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi predloži zahtevek za vračilo in priloge davčnemu organu v elektronski obliki.

(12) Odločbe, sklepi in drugi dokumenti se lahko vročajo po elektronski poti skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Kot varen elektronski predal se uporablja informacijski sistem eDavki.

85. člen (splošne obveznosti)

(1) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, za namene transakcij iz točk f), g) in h) drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu.

90. člen (obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila)

(1) Vsak davčni zavezanec, identificiran za DDV, mora davčnemu organu predložiti rekapitulacijsko poročilo o:

- a) pridobiteljih blaga, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena tega zakona;
- b) osebah, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s četrtem odstavkom 23. člena tega zakona;
- c) davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

(2) V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec navesti naslednje podatke:

- a) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga pod pogoji iz 1. točke 46. člena tega zakona in pod katero je opravil obdavčljive storitve v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona;
- b) identifikacijsko številko za DDV osebe, ki pridobiva blago ali prejema storitve v drugi državi članici, in pod katero ji je bilo blago dobavljeno oziroma so ji bile storitve opravljene;
- c) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil prenos blaga iz 4. točke 46. člena tega zakona v drugo državo članico, in številko, pod katero je identificiran v tej drugi državi članici, v kateri se je odpošiljanje ali prevoz blaga končal;
- d) za vsako osebo, ki pridobiva blago ali prejema storitve, skupno vrednost dobav blaga in skupno vrednost storitev, ki jih je opravil;
- e) za dobave, ki vključujejo prenos blaga v drugo državo članico iz 4. točke 46. člena tega zakona, skupno vrednost teh dobav, določeno v skladu s četrtem odstavkom 36. člena tega zakona;
- f) vrednost popravkov, opravljenih na podlagi drugega in tretjega odstavka 39. člena tega zakona.

(3) Vrednost iz točke d) prejšnjega odstavka se prijavi za koledarski mesec, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV, vrednost iz točke f) prejšnjega odstavka se prijavi za koledarski mesec, v katerem je pridobitelj obveščen o popravku.

126. člen (izključitev iz posebne evidence)

Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža znotraj Unije, izključi iz posebne evidence, če:

- ga ta obvesti, da ne opravlja več telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, ali
- davčni organ kakorkoli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti, ali
- ne izpolnjuje več zahtev, ki morajo biti izpolnjene za uporabo posebne ureditve, ali
- nenehno krši pravila posebne ureditve, kot je opredeljeno v drugem odstavku 58.b člena Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (prenovitev) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2011, str. 1), zadnjič spremenjeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev (UL L št. 284 z dne 26. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba).

140. člen (davčni prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu s 33., 34., 39. oziroma 131. členom tega zakona;
2. DDV ne obračuna od davčne osnove v skladu s 36., 36.a oziroma 37. členom tega zakona;
3. na računu ne izkaže ali nepravilno navede predpisane podatke (82., 83. in 84.a člen);
4. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
5. na računih izkazuje DDV (110. in 116. člen);
6. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec začne, spremeni ali preneha (prvi odstavek 125. člena in prvi odstavek 130.c člena);
7. ne predloži posebnega obračuna DDV od telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev oziroma ga ne predloži na predpisani način oziroma predloženi posebni obračun DDV ne vsebuje predpisanih podatkov (127. člen in 130.e člen);
8. ne plača DDV od telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev v predpisanem roku (128. in 130.f člen);
9. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena);
10. ne predloži posebnega obračuna DDV za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma predloženi posebni obračun ne vsebuje predpisanih podatkov (137.e člen);
11. ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV oziroma ga ne predloži na predpisani način oziroma predloženi zahtevek ne vsebuje predpisanih podatkov (prvi, drugi in tretji odstavek 137.b člena);
12. ne sporoči spremembe podatkov iz četrtega odstavka 137.b člena tega zakona;
13. ne obvesti davčnega organa o predvidenem opravljanju prevoza (137.d člen);
14. ne plača DDV od storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov v predpisanem roku oziroma na predpisan način (137.f člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oseba iz petega odstavka 95. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 200 do 1.200 eurov, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov.

141. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. nepravilno obračuna znesek DDV, ki ga sme odbiti (63. do 72. člen);
2. ne plača oziroma ne plača v predpisanem roku DDV (77. člen);
3. pri davčnem organu ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem dejavnosti kot davčnega zavezanca oziroma davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali ga ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način (78. člen);
4. davčnemu organu ne prijavi, da pridobiva blago znotraj Unije (tretji odstavek 78. člena);
- 4.a **(črtana)**;
5. ne zagotovi, da je račun izdan oziroma ni izdan v predpisanem roku (81. člen);
- 5.a ne zagotovi pristnosti izvora, celovitosti vsebine oziroma čitljivosti računa v celotnem obdobju hrambe računa (četrti odstavek 84. člena, tretji odstavek 86. člena);
6. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 85. člena tega zakona oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;
7. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku oziroma na predpisan način (prvi, drugi, tretji, peti in šesti odstavek 86. člena in prvi odstavek 136. člena);
8. ne predloži ali ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih obračuna DDV oziroma v obračunu DDV ne izkaže predpisanih podatkov (87., 88., 88.a člen);
- 8.a davčnemu organu v postopku nadzora ne omogoči dostopa do računov, njihovega prenosa ali uporabe (četrti odstavek 86. člena);
9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga znotraj Unije (prvi odstavek 90. člena) oziroma ga ne predloži v predpisanem roku za predpisano obdobje oziroma ga ne predloži na predpisan način (92. člen);
10. v rekapitulacijskem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov (drugi odstavek 90. člena in prvi odstavek 91. člena);
- 10.a ne predloži davčnemu organu poročila o dobavah blaga ali storitev po 76.a členu tega zakona ali ga ne predloži v predpisanem roku za predpisano obdobje ali ga ne predloži na predpisan način (92.a člen);
11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;
12. zato, da bi neupravičeno začel uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena;
13. kljub temu da ne izpolnjuje pogojev za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji, obračunava DDV na podlagi prejetih plačil (131. člen);
14. začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja omenjeno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (134. člen);
15. ne vodi evidenc o transakcijah z investicijskim zlatom oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (122. člen);
16. ne vodi evidence o transakcijah v okviru posebne ureditve za davčne zavezanca, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve oziroma je ta evidenca nepopolna ali nenatančna (130. in 130.h člen);
17. ne zagotavlja hranjenja evidenc o transakcijah o opravljanju telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitvah v predpisanem roku hranjenja (130. in 130.h člen);
18. ne vodi evidence o storitvah po posebni ureditvi za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (137.g člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

141.a člen

(izjema od prekrška pri popravkih napak v tekočem obračunu DDV zaradi popravka napake iz obračuna DDV za preteklo davčno obdobje in pri naknadno predloženih obračunih)

Ne glede na kazenske določbe v tem zakonu se za prekršek ne kazujeta davčni zavezanec, ki popravi napake iz preteklih davčnih obdobj v skladu z 88.b členom tega zakona, in davčni zavezanec, ki naknadno predloži obračun DDV v skladu z 88.c členom tega zakona.

142. člen
(globa v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

V primerih, ko je narava prekrška iz 141. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se sme pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznovati z globo do 375.000 eurov, njihove odgovorne osebe pa z globo do 12.300 eurov.

143. člen
(globa, sorazmerna višini neplačanega DDV)

Globa, ki je predpisana v razponu, se lahko izreče z odločbo v hitrem postopku tudi v višjem znesku, kot je najnižja višina globe, pri čemer se takšna globa izreče v odstotku od neplačanega DDV, in sicer v višini 50% neplačanega DDV. Globa, določena v skladu s tem členom, pa ne sme preseči najvišjega zneska, določenega za posamezni prekršek v skladu s tem zakonom.

144. člen
(zastaranje postopka o prekršku)

(1) Postopek o davčnih prekrških iz 141. člena tega zakona, katerih narava je, zaradi okoliščin iz 142. člena predloga zakona, posebno huda, se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopka o prekršku v nobenem primeru ni več mogoče začeti ali nadaljevati, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

PRILOGA I

**SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV,
ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV**

- (1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprava jedi;
- (2) dobava vode;
- (3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;
- (4) medicinska oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;
- (5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- (6) dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim gradivom, otroškimi slikanicami, vključno s tistimi za risanje ali barvanje, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij, razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju;
- (7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;
- (8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;
- (9) uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona;
- (10) umetniški predmeti iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:
 - avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali

- davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;
- (11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;
- (11a) obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;
- (11b) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjestev;
- (12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmacevtska sredstva, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;
- (13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;
- (14) uporaba športnih objektov;
- (15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;
- (16) storitve javne higiene;
- (17) manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);
- (18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);
- (19) frizerske storitve;
- (20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

V. IZJAVA O SKLADNOSTI, KORELACIJSKA TABELA

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Value Added Tax Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2019-1611-0004

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	31986L0560	Trinajsta direktiva Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti	01.05.2004	01.05.2004 31.12.2019	
		1. 2006-01-6170 Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		2. 2006-01-5012 Zakon o davku na dodano vrednost			
		3. 2009-01-3787 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
2.	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost	01.01.2008	01.01.2008	DA
		1. 2011-01-3493 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		2. 2014-01-3482 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		3. 2016-01-1975 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		4. 2016-01-3779 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		5. 2017-01-2349 Pravilnik o spremembah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		6. 2018-01-4129 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		7. 2006-01-6170 Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		8. 2007-01-2794 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		9. 2006-01-5012 Zakon o davku na dodano vrednost			
		10. 2009-01-3787 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		11. 2010-01-4552 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		12. 2011-01-3294 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		13. 2012-01-3288 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		14. 2012-01-1628 Zakon o spremembah Zakona o davku na dodano vrednost			
		15. 2015-01-3505 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		16. 2018-01-3755 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
3.	32008L0009	Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici	01.01.2010	01.01.2010	
		1. 2009-01-4671 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		2. 2009-01-3787 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		3. 2014-01-3486 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
4.	32018L1713	Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost, ki se uporabljajo za knjige, časopise in periodične publikacije		31.12.2019	
5.	32018L1910	Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami	31.12.2019	31.12.2019	
6.	32019L0475	Direktiva Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES	31.12.2019		

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

Delovna verzija korelacijske tabele

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Value Added Tax Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2019-1611-0004

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	31986L0560	Trinajsta direktiva Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti
2.	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost
3.	32008L0009	Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici
4.	32018L1713	Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost, ki se uporabljajo za knjige, časopise in periodične publikacije
5.	32018L1910	Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami
6.	32019L0475	Direktiva Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen	Celex 32019L0475	
2. člen	Člen 1, odstavek 1, celex 32018L1910	nov člen 9.a ZDDV-1
3. člen		člen 20(11) ZDDV-1 - se ne prenaša
4. člen	Člen 1, odstavek 2, celex 32018L1910	nov člen 20.a ZDDV-1 (brez prenosa četrtega odstavka 36.a člena Direktive o DDV, ker člen 14.a Direktive o DDV še ne velja)
5. člen	Člen 1, odstavek 3, celex 32018L1910	člen 46. ZDDV-1, 1. točka
6. člen	Člen 185, odstavek 2, celex 32006L0112	člen 68(3) ZDDV-1
7. člen	Člen 3, odstavek b, točka i, celex 32008L0009	člen 74(1)(b) ZDDV-1, prva alineja
8. člen	Člen 1, odstavek 1, točka a, celex 31986L0560	člen 74.i(2)(a) ZDDV-1, prva alineja
9. člen	Člen 1, odstavek 4, celex 32018L1910	člen 85(4) in (5) ZDDV-1
10. člen	Člen 1, odstavek 5, celex 32018L1910	člen 90(4) ZDDV-1
11. člen		nov 93.a člen ZDDV-1 - se ne prenaša
12. člen		člen 126 ZDDV-1 - se ne prenaša, uskladitev z zadnjo spremembo Izvedbene uredbe Sveta (EU) 282/2011
13. člen		člen 140 ZDDV-1 - se ne prenaša
14. člen		člen 141 ZDDV-1 - se ne prenaša
15. člen		člen 141.a ZDDV-1 - se ne prenaša
16. člen		člen 142 ZDDV-1 - se ne prenaša
17. člen		člen 143 ZDDV-1 - se ne prenaša

Delovna verzija korelacijske tabele

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
18. člen		člen 144 ZDDV-1 - se ne prenaša
19. člen	Člen 1, celex 32018L1713	Priloga I k ZDDV-1, točka 6
20. člen	Člen 2, celex 32018L1910 Člen 3, celex 32019L0475	

VI. NUJNE SPREMEMBE PRAVILNIKA

Na podlagi drugega odstavka 146. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13 – ZIPRS1415, 86/14, 90/15, 77/18) izdaja minister za finance

PRAVILNIK o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost

1. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17 in 84/18) se 21. člen črta.

2. člen

V 23. členu se v četrtem odstavku črta tretji stavek.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Oseba mora pred registracijo rabljenega prevoznega sredstva, ki je bilo ob pridobitvi namenjeno nadaljnji prodaji, davčnemu organu predložiti obrazec DDV-PPS.«

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

3. člen

V 24. členu se tretji in peti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Oseba, ki ni identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, pridobitev prijavi na obrazcu DDV-PPS, ki je priloga I tega pravilnika in je njegov sestavni del. Obrazec DDV-PPS se davčnemu organu predloži v elektronski obliki prek sistema eDavki.

(5) Oseba, ki je identificirana za namene DDV, pridobitev novega prevoznega sredstva prijavi na obrazcu DDV-PPS. DDV izkaže v obračunu DDV. Obrazec DDV-PPS se davčnemu organu predloži v elektronski obliki prek sistema eDavki.«.

4. člen

52. člen se spremeni tako, da se glasi:

»52. člen

(Knjige, časopisi in periodične publikacije)

(1) Med izdelke iz 6. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- tiskane knjige, brošure, letaki in podobno gradivo (tarifna oznaka: 4901);
- časopisi, revije in druge periodične publikacije (tarifna oznaka: 4902);
- otroške slikanice (tarifna oznaka: 4903 00 00);
- glasbena dela (tarifna oznaka: 4904 00 00);
- zemljevidi ter hidrografske in podobne karte vseh vrst (tarifna oznaka: 4905);
- knjige, slikanice, glasbene knjige z notami in atlasi na posnetih nosilcih s tekstovnimi, slikovnimi in zvočnimi zapisi (tarifna oznaka: 8523).

(2) Elektronska dobava knjig, časopisov in periodičnih publikacij iz 6. točke Priloge I k ZDDV-1 vključuje dajanje teh vsebin na razpolago preko spletne ponudbe.

(3) Med izdelke in storitve iz prvega in drugega odstavka se ne uvrščajo knjige, časopisi in periodične publikacije (vključno brošure, letaki in podobni materiali, otroške slikanice, knjige za risanje ali pobarvanke, glasbena dela, zemljevidi in hidrografske ali podobne karte), ki vključujejo nad 50% reklamnih vsebin, niti te vsebine, ki vključujejo nad 50% glasbo, filme in igre, vključno z igrami na srečo in loterijo, kot tudi predvajanja in prireditve s področij politike, kulture, umetnosti, športa, znanosti in zabave.«.

(4) Po 6. točki Priloge I k ZDDV-1 so obdavčene tudi knjige, časopisi in periodične publikacije, vključno ostala gradiva iz te točke za slepe oziroma slabovidne ter gluhe oziroma naglušne v njim prilagojenih tehnikah.«.

5. člen

V 79. členu se črta prvi do tretji odstavek.

Četrty in peti odstavek postaneta prvi in drugi odstavek.

6. člen

V 80. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni zavezanec kot dokaz iz c) točke drugega odstavka 50. člena ZDDV-1 predloži ustrezno prevozno listino glede na vrsto prevoza ali drug ustrezeni dokument, ki služi kot dokazilo za oprostitev dobave blaga v skladu s 1. in 4. točko 46. člena ZDDV-1.

7. člen

135. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanec pošlje poročilo s podatki iz desetega odstavka 20. člena ZDDV-1 v elektronski obliki prek sistema eDavki.«.

8. člen

148. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga v druge države članice, pri katerih se v skladu z 20. členom ZDDV-1 šteje, da je kraj opravljene dobave tam, kjer se odpošiljanje oziroma prevoz konča (prodaja blaga na daljavo) mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke o višini letnega prometa, ločeno za vsako namembno državo članico.«.

9. člen

V prvem odstavku 159. člena se za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi: »Davčni zavezanec iz 9.a člena ZDDV-1 mora v obrazcu RP-O izkazati podatke o prenosih blaga, opravljenih v okviru posebne ureditve za skladiščenje na odpoklic, in podatke o spremembah in popravkih v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic ter dobave blaga, ki je bilo skladiščeno na odpoklic.«.

10. člen

Priloga X (obrazec RP-O) se nadomesti z novo Prilogo X (Obrazec RP-O), ki je priloga tega pravilnika in njegov sestavni del.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2020.

REKAPITULACIJSKO POROČILO

Zbirno poročilo za dobave blaga in storitev v druge države članice Unije ter o prenosu blaga v skladiščenje na odpoklic v drugo državo članico Unije

za obdobje poročanja leto: _____ mesec: _____ (obvezna izbira)

Identifikacijska številka za DDV: [10] _____

Naziv : [11] _____

Naslov : [12] _____

Identifikacijska številka za DDV davčnega zastopnika: [13] SI _____

A. Podatki o dobavah in storitvah za tekoče obdobje:

Zneski v valuti EUR [1a]

Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Skupna vrednost dobav blaga	Skupna vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 63	Skupna vrednost tristranskih dobav blaga	Skupna vrednost opravljenih storitev	Skupna vrednost dobav blaga po skladiščenju na odpoklic
Koda države [A1]	Številka za DDV (brez kode države) [A2]	[A3]	[A4]	[A5]	[A6]	[A7]
Skupna vrednost vseh dobav blaga / storitev (kontrolni podatek)		[A13]	[A14]	[A15]	[A16]	[A17]

B. Popravki podatkov za pretekla obdobja:

Obdobje Leto / mesec	Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Nova vrednost dobav blaga	Nova vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 63	Nova vrednost tristranskih dobav blaga	Nova vrednost opravljenih storitev	Nova vrednost dobav blaga po skladiščenju na odpoklic
	Koda države [B1]	Številka za DDV (brez kode države) [B2]					
[B0]	[B1]	[B2]	[B3]	[B4]	[B5]	[B6]	[B7]

C. Prenos blaga v skladiščenje na odpoklic

Identifikacijska številka kupca (prejemnika)	
Koda države [C0]	Številka za DDV (brez kode države) [C1]

D. Spremembe/popravki v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic

Obdobje Leto / mesec [D0]	Identifikacijska številka kupca (prejemnika) ali davčnega zavezanca (dobavitelja), kateremu je blago vrnjeno	
	Koda države [D1]	Številka za DDV (brez kode države) [D2]

Potrjujem resničnost navedenih podatkov [14]

Datum: [15] _____

Podpis: [16] _____

Odgovorna oseba	[17]
Kontaktna oseba	[18]
Telefonska številka	[19]

NAVODILO ZA IZPOLNITEV REKAPITULACIJSKEGA POROČILA

1 OBVEZNOST POROČANJA O DOBAVAH BLAGA IN STORITEV ZNOTRAJ UNIJE IN PRENOSU BLAGA V DRUGO DRŽAVO ČLANICO V OKVIRU UREDITVE ZA SKLADIŠČENJE NA ODPOKLIC

Pravna podlaga za poročanje in izpolnjevanje ter predložitve obrazca RP-O je v Zakonu o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju: ZDDV-1) in Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. To navodilo pojasnjuje, kako davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, izpolnjuje rekapitulacijsko poročilo na obrazcu RP-O, ko opravlja dobave blaga in storitev znotraj Unije osebam, identificiranim za DDV v drugih državah članicah Unije. Vrednosti se v obrazec RP-O vpisujejo v eurih, v razdelek B obrazca RP-O pa tudi v tolarjih (brez stotinov), ko se vpisujejo vrednosti o popravkih za obdobja do 1. 1. 2007.

V skladu z 90. členom ZDDV-1 mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, poročati davčnemu organu o vseh dobavah blaga in storitev, ki jih v obdobju poročanja opravi osebam, identificiranim za DDV v drugih državah članicah Unije. Dobave blaga in storitev znotraj Unije mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, izkazati v rekapitulacijskem poročilu za obdobje poročanja, to je za koledarski mesec. V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec navesti tudi popravke podatkov za pretekla obdobja poročanja. Podatki o izvozu blaga iz Unije se v rekapitulacijsko poročilo ne vpisujejo. V rekapitulacijsko poročilo se ne vpisujejo podatki o vrednosti storitev, ki jih davčni zavezanec opravi na ozemlju zunaj Unije. V rekapitulacijsko poročilo se ne vpisujejo vrednosti prejetih predplačil za dobave blaga davčnim zavezancem v druge države članice.

Obrazec RP-O mora predložiti tudi davčni zavezanec iz 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za namene DDV na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, ker opravlja storitve, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v drugi državi članici, pri čemer poleg podatkov o davčnem zavezancu iz davčnega registra izpolni še polja A1, A2, A6 in A16, če popravlja podatke za pretekla obdobja pa še polja B0, B1, B2 in B6.

Obrazec RP-O mora predložiti tudi davčni zavezanec – dobavitelj blaga, ki v skladu z 9.a členom ZDDV-1 opravi prenos blaga iz Slovenije v drugo državo članico v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, pri čemer poleg podatkov o davčnem zavezancu iz davčnega registra izpolni še polja C0, C1 in C2, če popravlja oz. spreminja podatke v okviru dvanajstmesečnega obdobja, pa še polja D0, D1 in D2 (zamenjava prejemnika blaga, vračilo blaga). Ko pride do prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik na davčnega zavezanca – prejemnika blaga, se šteje, da davčni zavezanec – dobavitelj blaga v Sloveniji opravi oproščeno dobavo blaga v skladu s 1. točko 46. člena ZDDV-1. To pomeni, da je treba v davčnem obdobju, v katerem je prišlo do prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik na prejemnika blaga, izpolniti še polja A1, A2, A7 in A17, če popravlja podatke pa še polja B0, B1, B2 in B7.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, imenuje davčnega zastopnika, mora obrazec RP-O predložiti davčni zastopnik. Davčni zastopnik v obrazcu RP-O navede svojo identifikacijsko številko za DDV in identifikacijsko številko za DDV zastopane osebe (če ta oseba ni identificirana za namene DDV v Sloveniji, navede identifikacijsko številko za DDV, pod katero je zastopana oseba identificirana za namene DDV v državi članici sedeža) ter izkaže podatke o dobavah blaga znotraj Unije, ki jih opravi ta oseba, za obdobje poročanja, za katero se izpolnjuje rekapitulacijsko poročilo, in podatke o popravkih za pretekla obdobja poročanja. Davčni zastopnik predloži obrazec RP-O za vsako zastopano osebo posebej.

Davčni zavezanec predloži rekapitulacijsko poročilo za koledarski mesec, v katerem je opravil transakcije znotraj Unije in prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic ali v katerem mora izvršiti popravek za pretekla obdobja poročanja.

Davčni zavezanec predloži obrazec RP-O **v elektronski obliki** prek sistema eDavki. Obrazec mora predložiti davčnemu organu do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja (npr. za davčno obdobje januar 2019 ga predloži do 20. 2. 2019).

ZDDV-1 v 141. členu določa, da se z globo od 3.000 do 50.000 eurov kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.000 do 125.000 eurov, če ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga in storitev znotraj Unije ter prenosu blaga znotraj Unije v skladiščenje na odpoklic v predpisanem roku ali ga ne predloži na predpisan način ali v rekapitulacijskem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s tem zakonom.

2 DOBAVA BLAGA IN STORITEV V DRUGE DRŽAVE ČLANICE UNIJE IN PRENOS BLAGA V DRUGO DRŽAVO ČLANICO V OKVIRU UREDITVE ZA SKLADIŠČENJE NA ODPOKLIC

Dobava blaga znotraj Unije je dobava, ki jo opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, osebi, ki je identificirana za namene DDV v drugi državi članici Unije in je oproščena plačila DDV v Sloveniji pod pogojem, da blago odpošlje ali odpelje v drugo državo članico Unije prodajalec, ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za račun enega od njiju. Prodajalec blaga mora dokazati, da so izpolnjeni pogoji za oprostitev plačila DDV v državi članici odhoda blaga, na primer s tovornim listom CMR, skupaj z nenasprotujočim si dokazilom kot na primer zavarovalna polica v zvezi z odpošiljanjem ali prevozom blaga ali bančni dokumenti, ki dokazujejo plačilo odpošiljanja ali prevoza blaga, ali uradni dokumenti, ki jih izda javni organ, kot je notar, in ki potrjujejo prihod blaga v namembno državo članico, ali potrdilo, ki ga izda imetnik skladišča v namembni državi članici in ki potrjuje skladiščenje blaga v tej državi članici.

Prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic je prenos, ki ga opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, davčnemu zavezancu – prejemniku blaga, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici Unije

Dobava storitev znotraj Unije je dobava, ki jo opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV v drugi državi članici Unije in niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES⁴.

Tako mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, davčnemu organu v rekapitulacijskem poročilu poročati o:

1. pridobiteljih blaga, identificiranih za namene DDV, katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena ZDDV-1;

4

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2010/66/EU z dne 14. oktobra 2010 o spremembi Direktive 2006/112/ES o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L št. 275 z dne 20.10.2010, str.1).

2. davčnih zavezancih – prejemnikih blaga, identificiranih za namene DDV, katerim je opravil prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic;
3. davčnih zavezancih – prejemnikih blaga, identificiranih za namene DDV, katerim je dobavil blago, ki je bilo skladiščeno na odpoklic;
4. osebah, identificiranih za namene DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s četrtem odstavkom 23. člena ZDDV-1;
5. davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES;
6. davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV, katerim bo opravil storitve, za katere je bilo prejeto predplačilo, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva. Za te storitve je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

V rekapitulacijsko poročilo se vpisujejo tudi tako imenovani tristranski posli. Tristranski posli so verižni posli, v katerih sodelujejo tri osebe, identificirane za namene DDV, vsaka v svoji državi članici Unije (npr. Italija, Slovenija, Avstrija). Dobavitelj blaga, identificiran za namene DDV v prvi državi članici Unije (npr. Italija), izda račun za dobavo blaga znotraj Unije pridobitelju blaga, identificiranemu za namene DDV v drugi državi članici Unije (npr. Slovenija), za blago, ki se neposredno odpošlje oziroma odpelje prejemniku blaga, identificiranemu za namene DDV v tretji državi članici Unije (npr. Avstrija). Kot tristranska dobava blaga v navedeni verigi se šteje le dobava, ki jo opravi drugi (v našem primeru Slovenija) v verigi, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, tretjemu v verigi (v našem primeru Avstrija).

V rekapitulacijsko poročilo se ločeno vpisuje vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 63 (davčna osnova se določi na podlagi 36. člena ZDDV-1 in ne na podlagi 38. člena ZDDV-1). V obeh primerih je blago sproščeno v prost promet na ozemlju Slovenije, DDV pa se na podlagi oprostitve, kot jo določa 1. in 4. točka 46. člena ZDDV-1, obračuna v drugi državi članici Unije (državi članici pridobitve blaga).

3 IZPOLNJEVANJE OBRAZCA RP-O

V obrazec RP-O se vpišejo:

1. podatki o dobavah blaga in storitev ter tristranskih dobavah blaga znotraj Unije:

- polje A1: koda države, v kateri je prejemnik blaga ali prejemnik blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic ali prejemnik storitev identificiran za namene DDV; pri tristranskem poslu pa koda države, v kateri je prejemnik ali pridobitelj blaga identificiran za DDV;
- polje A2: identifikacijska številka za namene DDV prejemnika blaga ali prejemnika blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic ali prejemnika storitev; v tristranskem poslu pa identifikacijska številka za namene DDV prejemnika ali pridobitelja blaga; brez kode države;
- polje A3: skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga v obdobju poročanja; v tristranskem poslu pa skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem pridobitelju blaga (izpolni prvi v verigi) v obdobju poročanja; v to polje se tako vpiše vrednost oproščene dobave blaga znotraj Unije, če je opravljena kupcu, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici (1. in 4. točka 46. člena ZDDV-1) in pri tristranskih poslih vrednost oproščene dobave blaga znotraj Unije z listine, ki jo davčni zavezanec – dobavitelj blaga v tristranskem poslu izda davčnemu zavezancu – pridobitelju v tristranskem poslu;
- polje A4: skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga po carinskih postopkih 42 in 63 v obdobju poročanja; v to polje se vpišejo oproščene dobave v drugo državo članico, ki so opravljene po tem, ko je blago uvoženo iz tretje države ali tretjega ozemlja in oproščeno plačila DDV;

- polje A5: skupna vrednost tristranskih dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga v tristranskem poslu (izpolni drugi v verigi) v obdobju poročanja; v to polje se tako vpiše vrednost tristranske dobave blaga znotraj Unije z listine, ki jo davčni zavezanec – pridobitelj blaga v tristranskem poslu iz Slovenije izda davčnemu zavezancu – prejemniku blaga v tristranskem poslu;
- polje A6: skupna vrednost opravljenih storitev znotraj Unije in vrednost prejetih predplačil v zvezi s storitvami, ki bodo opravljene v drugih državah članicah in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, v eurih po posameznem prejemniku storitve v obdobju poročanja;
- polje A7: skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije, opravljenih po prenosu blaga v okviru skladiščenja na odpoklic, v eurih po posameznem prejemniku blaga v obdobju poročanja;
- polje A13: seštevek skupnih vrednosti dobav blaga znotraj Unije v eurih, ki je enaka seštevku vrednosti dobav blaga iz stolpca A3 rekapitulacijskega poročila;
- polje A14: seštevek skupnih vrednosti dobav blaga znotraj Unije v eurih po carinskih postopkih 42 in 63, ki je enaka seštevku vrednosti dobav blaga iz stolpca A4 rekapitulacijskega poročila;
- polje A15: seštevek skupnih vrednosti tristranskih dobav blaga znotraj Unije v eurih, ki je enaka seštevku vrednosti tristranskih dobav blaga iz stolpca A5 rekapitulacijskega poročila;
- polje A16: seštevek skupnih vrednosti opravljenih storitev znotraj Unije in vrednosti prejetih predplačil v zvezi s storitvami, ki bodo opravljene v drugih državah članicah in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, v eurih, ki je enak seštevku vrednosti opravljenih storitev iz stolpca A6 rekapitulacijskega poročila;
- polje A17: seštevek skupnih vrednosti dobav blaga znotraj Unije, opravljenih po prenosu blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, v eurih, ki je enak seštevku skupnih vrednosti dobav blaga iz stolpca A7 rekapitulacijskega poročila.

2. popravki podatkov za pretekla obdobja poročanja

Popravki podatkov za pretekla obdobja poročanja se izpolnjujejo v poljih od B0 do B7, in sicer:

1. če je vrednost dobave iz preteklega obdobja poročanja (polje A3, A4, A5, A6 ali A7 rekapitulacijskega poročila) napačna, ker dobave sploh ni bilo, se namesto te napačne vrednosti v polje B3, B4, B5, B6 ali B7 zapiše vrednost nič (0);
 2. če se vrednost dobave iz preteklega obdobja poročanja (polje A3, A4, A5, A6 ali A7 rekapitulacijskega poročila) popravlja (npr. pravilna vrednost dobave je 120 in ne 100, kakor je bilo izkazano), identifikacijska številka za namene DDV pa se ne spremeni, se napačna vrednost popravi tako, da se v polje B3, B4, B5, B6 ali B7 zapiše skupna nova (pravilna) vrednost dobave (torej 120);
 3. pri popravku kode države in identifikacijske številke za DDV prejemnika ali pridobitelja je treba vključiti tudi predhodna zapisa, navedena pod 1 in 2, čeprav se vrednosti ne spremenijo; tako se najprej vpiše napačni zapis kode države oziroma identifikacijske številke, v polje B3, B4, B5, B6 ali B7 pa se zapiše vrednost nič (0), hkrati pa se v naslednjo vrstico vnese zapis s pravilnimi podatki;
1. polje B0: obdobje poročanja, na katero se nanaša popravek, pri čemer se navedeta leto in koledarski mesec, na katerega se popravek nanaša; če se popravki podatkov nanašajo na obdobja poročanja pred 1. 1. 2010, se navedeta leto in koledarsko trimesečje, na katero se popravek nanaša;
 2. polje B1: koda države, v kateri je prejemnik blaga ali prejemnik storitev identificiran za namene DDV; v tristranskem poslu pa koda države, v kateri je prejemnik ali pridobitelj blaga identificiran za namene DDV;
 3. polje B2: identifikacijska številka za DDV prejemnika blaga ali prejemnika storitev, brez kode države; v tristranskem poslu pa identifikacijska številka za namene DDV prejemnika ali pridobitelja blaga, brez kode države;

4. polje B3: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga; v tristranskem poslu pa vrednost nič (0) ali nova skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem pridobitelju v obdobju poročanja; vrednosti za obdobja poročanja do 1. 1. 2007 se vpisujejo v tolarjih (brez stotinov);
5. polje B4: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga po carinskih postopkih 42 in 63;
6. polje B5: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost tristranskih dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga v tristranskem poslu; vrednosti za obdobja poročanja do 1. 1. 2007 se vpisujejo v tolarjih (brez stotinov);
7. polje B6: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost opravljenih storitev znotraj Unije in vrednost prejetih predplačil v zvezi s storitvami, ki so bile ali bodo opravljene v drugih državah članicah in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, v eurih po posameznem prejemniku storitve;
8. polje B7: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost dobav blaga znotraj Unije, opravljenih po prenosu blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, v eurih po posameznem pridobitelju v obdobju poročanja.
9. **prenos blaga v skladiščenje na odpoklic**
 - polje C0: koda države, v kateri je davčni zavezanec – prejemnik blaga, kateremu je opravljen prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, identificiran za namene DDV;
 - polje C1: identifikacijska številka za namene DDV davčnega zavezanca – prejemnika blaga, kateremu je bil opravljen prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic.

A. spremembe/popravki v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic

Spremembe ali popravki podatkov za pretekla obdobja poročanja v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic se izpolnjujejo v poljih D0 do D2, in sicer:

1. pri spremembi identifikacijske številke za DDV prejemnika v primeru, ko je bil prejemnik v namembni državi članici po opravljenem prenosu blaga v skladiščenje na odpoklic zamenjan v roku 12 mesecev po prihodu blaga v državo članico, se v:
 - polje D0 vpiše obdobje poročanja, v katerem je bila zamenjava opravljena, pri čemer se navedeta leto in koledarski mesec, na katerega se vračilo nanaša;
 - polje D1 vpiše koda države, v kateri je prejemnik blaga identificiran za namene DDV;
 - polje D2 vpiše identifikacijska številka za DDV novega prejemnika. Podatki prvotnega prejemnika se ne popravljajo. Podatki se vpišejo na enak način tudi v primeru, če je prišlo do zamenjave prejemnika le za del blaga, ki je bilo odposlano prvotnemu prejemniku.
2. pri vračilu prenesenega blaga iz države članice prejemnika v Slovenijo v roku 12 mesecev po prihodu blaga v državo članico prejemnika se v:
 - polje D0 vpiše obdobje poročanja, v katerem je bilo vračilo blaga opravljeno, pri čemer se navedeta leto in koledarski mesec, na katerega se vračilo nanaša;
 - polje D1 vpiše kodo države, v kateri je davčni zavezanec, ki je opravil prenos blaga v skladiščenje na odpoklic in kateremu se blago vrača, identificiran za namene DDV;
 - polje D2 vpiše identifikacijska številka za DDV predložnika rekapitulacijskega poročila.

4 PRIMERJAVA PODATKOV MED REKAPITULACIJSKIM POROČILOM IN OBRAČUNOM DDV

Pri davčnem zavezancu, identificiranem za namene DDV v Sloveniji, ki opravlja dobave blaga in storitev znotraj Unije, ki niso tristranske dobave blaga, mora biti za enako časovno obdobje seštevek vrednosti iz polj A13, A14, A16 in A17 obrazca RP-O enaka vrednosti iz polja 12 obračuna DDV.

Če je oseba, ki v tristranskem poslu nastopa kot druga v verigi, identificirana za namene DDV v Sloveniji, mora vrednost pridobitev blaga od prvega v verigi navesti v polje 33 obračuna DDV, nadaljnjo prodajo, to je oproščeno (tristransko) dobavo v tretjo državo članico Unije, pa v polje 12 obračuna DDV.

Če je davčni zavezanec v rekapitulacijskem poročilu evidentiral dobave blaga in storitev ter tristranske dobave blaga znotraj Unije (drugi v verigi), mora biti za enako časovno obdobje seštevke vrednosti iz polj A13, A14, A15, A16 in A17 približno enak (odstopanja so mogoča do $\pm 5\%$ zaradi tečajnih razlik pri preračunavanju tuje valute v evre) vrednosti oziroma seštevku vrednosti iz polja 12 obračuna DDV.

5 IDENTIFIKACIJSKA ŠTEVILKA ZA DDV

Identifikacijska številka za DDV je sestavljena iz kode države z dvema črkama, ki ji sledi do dvanajst znakov. Veljavni znaki so številke od 0–9 in črke od A–Z.

Pomembno je, da se prodajalec oziroma dobavitelj blaga in storitev prepriča o tem, ali je identifikacijska številka za namene DDV, na katero se sklicuje kupec oziroma prejemnik/pridobitelj blaga ali prejemnik storitev, veljavna. Preveritev, ali je neka številka veljavna ali ne, se lahko opravi:

1. prek sistema eDavki: davčni zavezanci z veljavnim digitalnim potrdilom lahko sami preverjajo veljavnost identifikacijske številke za DDV svojih kupcev ter pravilnost naziva in naslova svojih kupcev (naziv in naslov ni mogoče preveriti za Nemčijo in Španijo);
2. na spletni strani Evropske komisije (naziv in naslov ni mogoče preveriti za Nemčijo in Španijo) (http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/traders/vat_number/index_en.htm#disclaimer);
3. na FURS-u, Generalnem finančnem uradu, v Oddelku za mednarodno izmenjavo informacij (CLO) po telefonu: (01) 478 27 91, in na e-naslovu: clo.durs@gov.si (samo za Nemčijo in Španijo, za vse ostale države članice se preveritev vseh podatkov lahko napravi na naslovih, navedenih pod 1. in 2. točko).

Če identifikacijska številka za DDV, na katero se kupec sklicuje, ni veljavna, se mora prodajalec povezati s kupcem in ga prositi za obrazložitev.

Če kupec ne navede veljavne identifikacijske številke za DDV, niso izpolnjeni pogoji za oprostitev plačila DDV, zato se dobava blaga obravnava in obdavči kot domača dobava (dobava blaga, opravljena na ozemlju Slovenije) in se ne vpisuje v rekapitulacijsko poročilo.

Če prejemnik storitve ne navede veljavne identifikacijske številke oziroma izvajalca ne seznanj, da je zanj zaposlen in izvajalec ne pridobi katero koli drugo dokazilo, iz katerega se lahko razbere, da je kupec davčni zavezanec, niso izpolnjeni pogoji za uporabo splošnega pravila za določitev kraja opravljanja storitev po sedežu prejemnika storitve. To pomeni, da se opravljena storitev obravnava in obdavči kot domača dobava (storitev, opravljena na ozemlju Slovenije) oziroma se obdavči po sedežu izvajalca storitve in se ne vpisuje v rekapitulacijsko poročilo. Če izvajalec storitve še ne razpolaga z identifikacijsko številko prejemnika, poroča o opravljeni dobavi, ko prejme identifikacijsko številko za DDV prejemnika storitve, in sicer to dobavo vključi v sklop B.

6 VALUTNA PRETVORBA

Za preračun tuje valute v domačo valuto je treba upoštevati sedmi odstavek 39. člena ZDDV-1, ki določa, da se za preračun vrednosti, ki je podlaga za določitev davčne osnove in je določena v tuji valuti, upošteva referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki velja na dan nastanka davčne obveznosti in ga objavlja Banka Slovenije.

Predlagatelj predpisa: Ministrstvo za finance EVA: 2019-1611-0004	Presoja učinkov na gospodarstvo (MSP test)	
	Datum vnosa:	25.03.2019
	Datum spremembe:	27.03.2019

Povzetek izvedene presoje vplivov predpisa na gospodarstvo:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Ocena učinkov predlaganih alternativ

I. Analizirane alternative	
Naziv alternative	Izbrana alt.
Alternativa 1: Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1910 (skladiščenje na odpoklic in zaporedne dobave) in odprava obveznosti popravka odbitka pri tatvinah premoženja	Da

OBRAZLOŽITEV:

Uvaja se posebna ureditev skladiščenja na odpoklic, ki omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico (v trenutku prenosa ne šteje za dobavo, ampak takrat, ko je blago dejansko iz skladišča dobavljeno kupcu). Pri zaporednih dobavah (blago je predmet več zaporednih dobav, vendar je le enkrat prepeljano iz ene države članice v drugo) bodo poenotena pravila kateri transakciji se pripiše prevoz, in ta transakcija je oproščena dobava blaga v drugo državo članico. Popravek prvotnega odbitka DDV v primeru dokazane tatvine premoženja ne bo več potreben.

OBVEZNOSTI	SKUPNI PREDVIDENI STROŠKI (NA LETNI RAVNI)	
Dodatni podatki v rekapitulacijskem poročilu, ki se predložijo ob prenosu blaga v drugo DČ	DODATNA	33,00 €
	SKUPAJ	33,00 €

Povzetek analize

Alternativa 1

Naziv alternative:	Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1910 (skladiščenje na odpoklic in zaporedne dobave) in odprava obveznosti popravka odbitka pri tatvinah premoženja
Opis alternative:	Uvaja se posebna ureditev skladiščenja na odpoklic, ki omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico (v trenutku prenosa ne šteje za dobavo, ampak takrat, ko je blago dejansko iz skladišča dobavljeno kupcu). Pri zaporednih dobavah (blago je predmet več zaporednih dobav, vendar je le enkrat prepeljano iz ene države članice v drugo) bodo poenotena pravila kateri transakciji se pripiše prevoz, in ta transakcija je oproščena dobava blaga v drugo državo članico. Popravek prvotnega odbitka DDV v primeru dokazane tatvine premoženja ne bo več potreben.

1. Neto stroški na gospodarstvo

Vrsta stroškov	Skupaj
Enkratne koristi	/
Periodični stroški	33,00 €
SKUPAJ	33,00 €

2. Opredelitev stroškov

PERIODIČNI STROŠKI / KORISTI

Obveznosti	Strošek	Skupaj
Dodatni podatki v rekapitulacijskem poročilu, ki se predložijo ob prenosu blaga v drugo DČ		33,00 €
SKUPAJ STROŠKOV:		33,00 €

3 Kvalitativni učinki alternative 1

Kako predlog predpisa vpliva na pravno varnost?	Pozitivno
Obrazložitev: Večja pravna varnost in jasnost pri poslovanju, saj se bodo pravila za skladiščenje na odpoklic in pravila v zvezi z uveljavljanjem oprostitve dobave blaga v drugo državo članico po novem enotno izvajala na celotnem območju EU. Jasno bo določeno še, da tudi v primeru uradno dokazane tatvine premoženja ni potrebno opraviti popravka prvotnega odbitka DDV.	
Kako predlog predpisa vpliva na nelojalno konkurenco?	Pozitivno
Obrazložitev: Odpravljajo se ovire pri poslovanju med državami članicami in zmanjšujejo se stroški spoštovanja DDV pravil pri davčnih zavezancih. Z jasnostjo in harmonizacijo pravil se odpravljajo negotovosti in izenačujejo pogoji poslovanja v vseh državah članicah.	
Kako predlog predpisa vpliva na problematiko dela na črno in sivo ekonomijo?	Nima vpliva
Obrazložitev:	
Kako predlog predpisa vpliva na produktivnost?	Pozitivno
Obrazložitev:	

Stroški spoštovanja DDV pravil v drugi državi članici se znižajo, saj bodo po novem pravila glede skladiščenja na odpoklic harmonizirana na ravni EU. Ker obveznost popravka odbitka DDV v primeru uradno dokazane tatvine premoženja ne bo več predpisana, bo to za davčne zavezance pomenilo razbremenitev administrativnih in finančnih obveznosti.

Kako predlog predpisa vpliva na delovne pogoje, naložbe v kadrovske vire oz. nove zaposlitve?	Nima vpliva
Obrazložitev:	
Kako predlog predpisa vpliva na naložbe v raziskave in razvoj?	Nima vpliva
Obrazložitev:	

4 Najprej pomisli na male - alternativa 1

Ali in na kakšen način ste uporabili delne ali popolne oprostitve obveznosti za mikro, mala in srednja podjetja?
Obrazložitev:
Ali je za mikro, mala in srednja podjetja načrtovano dovolj časa za prilagoditev na nove obveznosti (daljša prehodna obdobja)?
Obrazložitev:
Ali in na kakšen način so obveznosti, kot npr. poročanje, vodenje evidenc, za mikro, mala in srednja podjetja prilagojene oziroma poenostavljene v primerjavi z ostalimi večjimi subjekti?
Obrazložitev:
Ali in na kakšen način so za mikro, mala in srednja podjetja postopki nadzora prilagojeni oziroma poenostavljeni?
Obrazložitev:
Ali so za mikro, mala in srednja podjetja uvedene znižane pristojbine, davčne olajšave in podobne oblike privilegiranega pristopa?
Obrazložitev:

Podrobna analiza

Alternativa 1

Naziv alternative:	Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1910 (skladiščenje na odpoklic in zaporedne dobave) in odprava obveznosti popravka odbitka pri tatvinah premoženja
Opis alternative:	Uvaja se posebna ureditev skladiščenja na odpoklic, ki omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico (v trenutku prenosa ne šteje za dobavo, ampak takrat, ko je blago dejansko iz skladišča dobavljeno kupcu). Pri zaporednih dobavah (blago je predmet več zaporednih dobav, vendar je le enkrat prepeljano iz ene države članice v drugo) bodo poenotena pravila kateri transakciji se pripiše prevoz, in ta transakcija je oproščena dobava blaga v drugo državo članico. Popravek prvotnega odbitka DDV v primeru dokazane tatvine premoženja ne bo več potreben.

Obveznost 1.1: Dodatni podatki v rekapitulacijskem poročilu, ki se predložijo ob prenosu blaga v drugo DČ

Zap. št.	Aktivnost	Učinek	Populacija	Frekvenca	Na enoto	Skupaj
1.1.1	Izpolnjevanje dodatnih polj v rekapitulacijskem poročilu	Strošek	1,00	MESEČNO	33,00 €	33,00 €
SKUPAJ STROŠKI:					33,00 €	33,00 €

Opis populacije:

1.1.1: Ročna populacija; zavezanci za DDV, ki opravijo prenos blaga v drugo DČ po posebni ureditvi skladiščenja na odpoklic.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
1.	RADIOTELEVIZIJA SLOVENIJA (RTV)	<p><u>K 6. členu</u> (16. tč. prvega odstavka 42. čl. ZDDV-1)</p> <p>RTV predlaga, da določba 16. tč. prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 še nadalje ostaja nespremenjena oz. se v primeru njene spremembe predlaga dopolnitev ZDDV-1 na način, ki ne bo puščal dvoma glede načina izračuna odbitka vstopnega DDV</p> <p><u>Obrazložitev:</u></p> <p>Predlagana sprememba 6. člena ZDDV-1 bi za RTV pomenila za 1,3 mio. višje stroške letno, saj ni možno določiti, kateri projekti se financirajo iz RTV prispevka in kateri ter v kakšni višini se financirajo iz oglaševanja ali drugih neobdavčljivih dejavnosti.</p>	<p>Pripombe bodo vsebinsko podrobneje preučene, upoštevaje zaključke pa bo predvidena ureditev v tej zvezi vključena v naslednjo spremembo ZDDV-1.</p>	<p>Iz sodbe Sodišča C-11/15, ki je za države članice zavezujoča z vidika interpretacije zadevne DDV oprostitev, nedvoumno izhaja, da RTV dejavnosti, ki so financirane z obveznim zakonskim prispevkom, niso predmet DDV oziroma prejeta plačila iz tega naslova ne predstavljajo plačila za opravljene dobave.</p> <p>Davčni zavezanec, ki poleg obdavčljive opravlja tudi neobdavčljivo dejavnost, plačila pa prejema tako za opravljanje obdavčljive dejavnosti kot tudi za opravljanje neobdavčljive dejavnosti, ima pravico do odbitka DDV od prejetih računov le v delu, ki se nanaša na opravljanje obdavčljive dejavnosti, v zvezi s katero je z ZDDV-1 priznana pravica do odbitka DDV. DDV, zaračunan pri nabavah blaga oziroma storitev, ki se nanašajo na opravljanje obeh navedenih dejavnosti, pa se odbije v delu, ki ga ugotovi z uporabo ključa, določenega v internih aktih.</p> <p>Če pa davčni zavezanec v okviru opravljanja obdavčljive dejavnosti opravlja obdavčeno in oproščeno dejavnost, si lahko odbije le DDV, ki se nanaša na obdavčeno in tisto oproščeno dejavnost, v zvezi s katero je z ZDDV-1 priznana pravica do odbitka DDV. Podatek o odbitku DDV zagotovi na podlagi dejanskih podatkov ali pa z uporabo odbitnega deleža v skladu s 65. členom ZDDV-1.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				V tej zvezi menimo, da so relevantne določbe ZDDV-1 jasne oz. razumljive.
2.	Založba Epistola fizična oseba 1 Ženski odbor Slovenskega centra PEN Mira	K 21. členu (6. tč. Priloge I) Predlagatelji podpirajo izenačitev stopnje DDV za tiskane in elektronske publikacije	SE UPOŠTEVA	Izenačitev tiskanih in elektronskih publikacij z vidika stopenj DDV je s predlogom zakona že predvidena s spremembo oz. preoblikovanjem 6. točke Priloge I k ZDDV-1, na podlagi katere se bo po uveljavitvi predlagane ureditve v obeh primerih publikacij uporabljala enaka, tj. nižja, 9,5 % stopnja DDV.
3.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev (ZRFR)	K 1. členu (1. člen ZDDV) ZRFR pripominja, da je v točki a) 2. odstavka 1. člena ZDDV-1 odveč besedilo »v četrti alineji«.	SE NE UPOŠTEVA	Ozemlje italijanske občine Campone d'Italia in italijanske vode Luganskega jezera so skladno z Direktivo Sveta (EU) 2019/475 opredeljene kot ozemlja, ki so del carinskega območja Unije, za katera se Direktiva 2006/112/ES ne uporablja in kot taka štejejo za »tretje ozemlje«. Le-ta so v ZDDV-1 opredeljena v točki a) četrte alineje drugega odstavka 1. člena ZDDV-1.
		K 2. členu (3. člen ZDDV-1) ZRFR predlaga popravek glede na dopolnitve 20. člena ZDDV-1.	SE UPOŠTEVA	Upoštevana dopolnitev 20. člena ZDDV-1 in temu ustrezno črta 2. člen predloga zakona.
		K 3. členu (9.a člen ZDDV-1) ZRFR predlaga da se izraz »za skladiščenje na odpoklic« nadomesti z izrazom »skladiščenja na odpoklic«.	SE UPOŠTEVA	Izraz »skladiščenja na odpoklic« je upoštevan pri tem členu in obrazložitvah člena in predloga zakona.
		K 3. členu (9.a člen ZDDV-1) V zvezi z izvajanjem novega 9.a člena ZDDV-1 v povezavi z novim 4. in 5. odstavkom 85. člena ZDDV-1, je že uveljavljena sprememba	PRIPOMBA ZA BESEDILO ZAKONA NI RELEVANTNA	Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011 se uporablja neposredno. Določbe 54a člena se začnejo uporabljati 1. januarja 2020. Gre za primere, ko je blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		Izvedbene uredbe Sveta 282/2011 (EU), ki v novem 54a členu v 2. pododstavku 2. odstavka določa, da nekaterih podatkov v okviru skladiščenja na odpoklic ni treba voditi. Katere situacije zajema omenjena določba izvedbene uredbe?		odposlano ali odpeljano imetniku skladišča, ki ni davčni zavezanec, ki mu je namenjena dobava blaga, in ni nujno, da so v evidenci navedenega davčnega zavezanca informacije iz točk c), e) in f) prvega pododstavka drugega odstavka 54a člena. Pri kupcu in imetniku skladišča je vodenje evidenc formalna zahteva. Drugi odstavek 54a člena se uporabi, ko se blago skladišči pri tretji osebi in ne pri kupcu. Kupec praviloma nima določenih podatkov, zato je vodenje teh podatkov določeno pri imetniku skladišča, ki pa te določene podatke ima. V tej zvezi namerava Evropska komisija pripraviti izvedbena pojasnila.
		<u>K 3. členu (9.a člen ZDDV-1, 8. in 9. odstavek)</u> V 8. in 9. odstavku 9.a člena ZDDV-1 sta nedoločena izraza »tik pred to dobavo/tik preden se odpošiljanje začne«, ki terjata razlago v pravilniku.	PRIPOMBA ZA BESEDILO ZAKONA NI RELEVANTNA	Pripomba bo preučena ob pripravi pravilnika.
		<u>K 3. členu (9.a člen ZDDV-1, 10. odstavek)</u> Kako se bo v praksi izvajalo določilo 10. odstavka 9.a člena ZDDV-1, saj države članice različno urejajo obveznost obračuna DDV kot tudi pravico do odbitka tega davka v primerih uničenja, izgube in tatvine blaga. ZRFR predlaga, da se razlaga zapiše v pravilnik ali v obrazložitve spremembe zakona.	SE UPOŠTEVA	Zakonska določba je nomotehnično popravljena. Dodano je pojasnilo v obrazložitvi k temu členu predloga zakona oz. novemu 9.a členu ZDDV-1.
		<u>K 3. členu (9.a člen ZDDV-1, 11. odstavek)</u> ZRFR predlaga, da se v 1. odstavku natančneje zapiše, da se ureja prenos blaga iz Slovenije v drugo državo članico.	SE UPOŠTEVA	Upoštevano v prvem odstavku 9.a člena ZDDV-1 (2. člen predloga zakona).

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>K 4. členu (10. odstavek 20. člena ZDDV-1) ZRFR se vpeljava tega poročanja v zakon (sedaj ga ureja 148. člen pravilnika) ne zdi smiselna, saj bo v uporabi le eno leto do uvedbe ureditve VEM tudi za blago, ko se promet po državah članicah ne bodo več poročali. Če pa se to zadrži, ZRFR predlaga, da se umesti v nov 11. odstavek.</p>	SE UPOŠTEVA	Poročanje o dobavah blaga na daljavo je umeščeno v nov enajsti odstavek 20. člena ZDDV-1. (3. člen predloga zakona). Neizpolnjevanje te obveznosti je po novem tudi sankcionirano, saj je ta obveznost vezana na obveznost davčnega organa v okviru upravnega sodelovanja med državami članicami. Izpolnjevanje te obveznosti je treba zagotoviti od 1. 1. 2020 dalje, ne glede na pričakovane nadaljnje spremembe v zvezi s tovrstnimi dobavami.
		<p>K 6. členu (16. točka 1. odstavka 42. člena ZDDV-1) Oprelitev oprostitve za RTV dejavnost ne izključuje dela dejavnosti RTV Slovenija, ki se financira s prispevkom in, ki bi se na podlagi sodbe Sodišča EU v zadevi C-11/15 morala obravnavati izven sistema DDV. ZRFR predlaga zapis: »<i>dejavnosti, razen tržnih, ki se opravljajo kot javna služba na področju radijske in televizijske dejavnosti in niso financirane z RTV prispevkom</i>«.</p>	SE SMISELNO UPOŠTEVA Upošteva se pripombe RTV Slovenije in zaključke v tej zvezi, se predvidena ureditev vključi v naslednjo spremembo ZDDV-1.	<p>Skladno s sodbo Sodišča EU v zadevi C-11/15 dejavnost radiodifuzije, ki se financira iz RTV prispevka, ne pomeni opravljanja storitev »za plačilo« v smislu te določbe le pod pogoji, da gre v primeru plačevanja tega prispevka za obveznost, ki je predpisana z zakonom (torej za javnopravno dajatev) in ne za obligacijsko dajatev.</p> <p>Na podlagi trenutne ureditve je RTV-prispevek sicer posebna oblika javne dajatve, ki je predpisana z Zakonom o RTV Slovenija in posledično (po novem) ne bo predmet DDV, ob predpostavki nadaljnje ohranitve takšne ureditve.</p>
		<p>K 8. členu (68. člen ZDDV-1) V predlaganem zapisu spremenjenega besedila 3. odstavka 68. člena ZDDV-1 pred besedo izgube manjka vejica.</p>	SE UPOŠTEVA	Besedilo tretjega odstavka 68. člena ZDDV-1 (7. člen predloga zakona) je bilo ustrezno preoblikovano.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p><u>K 13. členu</u> (93.a člen ZDDV-1) ZRFR opozarja na težave v praksi v zvezi z oddajo obrazca DDV-PPS ter potrebno usklajevanje glede izvajanja z organi pristojnimi za registracijo vozil. Opozarjajo na neizvedljivost drugega odstavka 93.a člena ZDDV-1 v zvezi z izpolnjevanjem 15 dnevne roka od dneve pridobitve vozila v primerih, ko je vozilo sicer pridobljeno za nadaljnjo prodajo, vendar pa se bo pred prodajo registriralo (npr. testna vozila).</p>	SE UPOŠTEVA	Upoštevano v novem tretjem odstavku 93.a člena ZDDV-1 in osnutek pravilnika, ki je sestavni del predloga zakona.
		<p>Predlog za pravilnik: ZRFR predlaga spremembe pravilnika v zvezi z navodilom za izpolnjevanje rekapitulacijskega poročila.</p>	SE UPOŠTEVA	Vključeno v osnutek pravilnika, ki je sestavni del predloga zakona.
4.	Zbornica davčnih svetovalcev Slovenije (ZDSS)	<p><u>K 3. členu</u> Sedmi odstavek 17a člena Direktive o DDV jasno predvideva posledice neobstoja pogojev, ki morajo obstajati pri skladiščenju na odpoklic, znotraj predpisanega 12 mesečnega roka in se veže izključno na situacije, ki so v tem odstavku navedene,</p> <p>ZDSS meni, da bi se morala vsebina osmega, devetega in desetega odstavka novega 9.a člena ZDDV-1 bolj jasno vezati na določbo sedmega odstavka te predlagane določbe.</p>	SE UPOŠTEVA	Pri prenosu direktive so upoštevana slovenska nototehnična pravila. V zvezi s posledicami neobstoja pogojev, znotraj predpisanega 12 mesečnega roka, je pripomba upoštevana v četrtem odstavku 9.a člena ZDDV-1.
		<p><u>K 4. členu</u> V besedilu novega desetega odstavka 20. člena ZDSS predlaga, da se besedilo »šestega«</p>	SE UPOŠTEVA	Upoštevano v novem enajstem odstavku 20. člena ZDDV-1.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>spremeni v »osmega« in besedilo »osmega« v »šestega«.</p> <p><u>Obrazložitev:</u> Prostovoljna odločitev za uporabo pravila določanja kraja pri dobavah blaga na daljavo je opredeljena v šestem odstavku 20. člena ZDDV, obvezna uporaba tega pravila pa v osmem odstavku tega člena zakona in ne obratno.</p>		
		<p>K 7. členu ZDSS predlaga, da se drugi stavek predlagane 1c. točke 46. člena ZDDV-1 podrobneje opredeli v PZDDV. Menijo, da predlagana formulacija ne omogoča uresničevanja temeljnih načel davčnega postopka, saj ni jasno na kakšen način »lahko« davčni organ »dovoli« uveljavitev oprostitve niti kateri so »opravičljivi razlogi«. Predlagajo, da se v PZDDV natančno opredeli, na kakšen način davčni organ dovoli to dejanje in se tudi taksativno (vsaj primerom) navedem kateri so opravičljivi razlogi, ki so sprejemljivi.</p>	PRIPOMBA ZA BESEDILO ZAKONA NI RELEVANTNA	Pripomba bo preučena ob pripravi pravilnika.
		<p>Pripombe k PZDDV: K 4. členu – drugi in tretji odstavek spremenjenega 52. člena PZDDV nista jasna</p> <p><u>Obrazložitev:</u> predlagani določbi v osnutku pravilnika sta nejasni oziroma pomanjkljivi</p>	PRIPOMBA ZA BESEDILO ZAKONA NI RELEVANTNA	Pripomba bo preučena ob pripravi pravilnika.
		<p>PREDLOG: Sprememba 13. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 – »javni zavod« naj se nadomesti</p>	SE NE UPOŠTEVA	Upošteva je zakonodajo RS smo mnenja, da se kulturna dejavnost (iz naslova uresničevanja javnega interesa za kulturo) v drugi pravno

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>z »osebo javnega prava«</p> <p><u>Obrazložitev:</u> ZDSS meni, da obstoječe besedilo 13. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 ni usklajeno z besedilom n. točke prvega odstavka 132. člena Direktive o DDV in tako neupravičeno oži krog davčnih zavezancev, ki imajo pravico do uveljavljanja oprostite plačila DDV po tej določbi, saj je termin »javni zavod« precej ožji od termina »oseba javnega prava«, kamor med drugim spadajo na primer tudi občine.</p>		<p>organizacijski obliki, kot v javnem zavodu, v Sloveniji ne opravlja (izjema so osebe iz tretjega odstavka 69. člena PZDDV, tj. društva s podeljenim statusom društva, ki deluje v javnem interesu na področju kulture, ali druge osebe s pridobljenim statusom delovanja v javnem interesu na področju kulture, ob izpolnjevanju določenih pogojev, za katere pa je možnost oprostite po tej zakonski določbi že predvidena)</p>
		<p>PREDLOG k PZDDV:</p> <p>K 131. členu PZDDV – ZDSS predlaga dopolnitev določbe tako, da se upoštevajo še prejeta predplačila</p> <p>K 141. členu PZDDV – naslov tega člena je bil spremenjen in ZDSS ugotavlja, da to povzroča dvome tistim davčnim zavezancem, ki so sicer oproščeni obračunavanja DDV po 94. členu ZDDV-1, a so morali pridobiti t.i. »atipično identifikacijsko številko za namene DDV« - menijo da mora ta člen veljati tudi za slednje.</p>	<p>PRIPOMBA ZA BESEDILO ZAKONA NI RELEVANTNA</p>	<p>Pripomba bo preučena ob pripravi pravilnika.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
5.	<p>Večer d.o.o.</p> <p>Dnevnik, d.d.</p>	<p>PREDLOG: Uvedba dodatne nižje stopnje DDV (5%) za vse publikacije v tiskani in elektronski obliki (dobave blaga in storitev iz 6. točke Priloge I k ZDDV-1)</p> <p>Obrazložitev: - Pomoč časopisni oz. založniški industriji; - Ukrep, ki bi omogočil boljšo dostopnost tradicionalnih tiskanih medijev, ohranjanje jezika in kulturne identitete;</p>	<p>SE NE UPOŠTEVA</p>	<p>Po veljavni ureditvi je v Sloveniji uveljavljen koncept splošne, 22-odstotne ter ene nižje, 9,5-odstotne stopnje DDV, ki se uporablja za dobave blaga in storitev iz Priloge I k ZDDV-1, v katero so vključene kategorije blaga in storitev, ki so namenjene zadovoljevanju osnovnih življenjskih potreb končnih potrošnikov, dobava nekaterih drugih javno pomembnih dobrin (med katerimi so tudi publikacije) ter nekatere delovno intenzivne storitve, ki se zagotavljajo na lokalni ravni.</p> <p>Negotovo je tudi dejstvo za koliko bi se za publikacije (v elektronski in tiskani obliki), za katere bi se stopnja DDV znižala iz 9,5 na 5 %, znižale tudi drobnoprodajne cene, kar bi posledično lahko pomenilo večjo potrošnjo. Ob tem se je namreč treba zavedati, da ti posredni učinki delujejo z zamikom, torej šele po tem, ko potrošniki zaznajo dejansko znižanje cen, poleg tega se znižanje stopnje DDV velikokrat prelije v višje marže dobaviteljev, zato so učinki na drobnoprodajne cene zelo nepredvidljivi.</p> <p>Namen nižjih stopenj DDV je predvsem v znižanju cen in s tem večja dostopnost zadevnih dobrin za končne uporabnike in ne zagotavljanje boljšega ekonomskega položaja zavezancev v posamezni gospodarski panogi.</p> <p>Poudariti je treba tudi, da je mogoče cilje kulturne</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				<p>politike na področju spodbujanja izdajanja slovenske literature bolj učinkovito zasledovati z drugimi javnofinančnimi instrumenti in ne z ukrepi na področju DDV. Sistem DDV, enotno urejen na območju celotne EU namreč temelji na načelu nevtralnosti, kar pomeni, da je treba za vso enakovrstno blago uporabiti enako stopnjo DDV. Nadalje je potrebno izpostaviti, da je vlada prestrukturiranje davčnega sistema predvidela na področju dohodkov iz dela, pri čemer pa je treba zaradi upoštevanja z Ustavo RS določenega fiskalnega pravila, zagotoviti stabilnost celote javnofinančnih prihodkov za financiranje dogovorjene javnofinančne porabe. Zato ni mogoče predvideti še dodatnih sprememb davčne zakonodaje, ki bi ogrozile navedene cilje brez sprejetja nadomestnih ukrepov bodisi na prihodkovni ali odhodkovni strani proračuna.</p> <p>Vprašanje seznama blaga in storitev, za katere bi bilo po ZDDV-1 dodatno možno uporabljati nižje stopnje bo potrebno preučiti (enotno) po tem, ko bo sprejet posodobljen sistem DDV na ravni EU in bo v Sloveniji, ob upoštevanju temeljnih ciljev njene ekonomske politike, primeren tudi ponovni razmislek o sistemu nižjih stopenj DDV.</p>
6.	Založba Didakta GZS – Zbornica knjižnih založnikov in knjigotržcev	PREDLOG: Uvedba dodatne nižje stopnje DDV (5%) za knjige v elektronski in papirni obliki	SE NE UPOŠTEVA	Uvedba dodatne nižje stopnje DDV v višini 5% (le) za posamezne vrste publikacij, t.j. knjig, bi torej pomenila odstopanje od uveljavljenega sistema DDV v Sloveniji, v skladu s katerim so vse tiskane

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	Avrora AS, distribucija in založništvo d.o.o.	<p><u>Obrazložitev:</u> Dodatna znižana stopnja DDV se predlaga v izogib postopnemu propadu knjige na Slovenskem, ki bo sicer predraga in zato nadomeščena s knjigami v tujem, angleškem jeziku (primerjava z drugimi DČ, ki imajo v primerjavi z RS uveljavljeno zelo znižano oz. celo 0% za knjige);</p> <p>Znižana stopnja DDV bi zagotovo pocenila končne cene knjig;</p> <p>Tudi iz veljavnega Koalicijskega sporazumu izhaja, da se bo v Sloveniji omogočila ničelna stopnja DDV za kakovostno leposlovno in znanstveno knjigo, hkrati pa tudi za elektronsko knjigo in revije.</p>		<p>publikacije (po novem pa tudi elektronske) obdavčene z enotno nižjo, 9,5-odstotno stopnjo DDV, kar bi povzročilo povečanje administrativnih obremenitev gospodarskih subjektov, dobaviteljev raznovrstnih publikacij (knjig, časopisov, periodičnih publikacij in ostalih tovrstnih gradiv), bodisi v tiskani oz. v elektronski obliki, vključno z vidika pravilne identifikacije ustreznih stopenj DDV posameznim dobavam in potrebne nadgradnje informacijskih sistemov.</p> <p>gl. tudi obrazložitev v zvezi s pobudo za uvedbo dodatne nižje stopnje DDV (5%) za vse publikacije v tiskani in elektronski obliki</p>
7.	<p>Založba Beletrina</p> <p>Založba UMco</p> <p>Družina d.o.o.</p> <p>fizična oseba 2., založnica</p> <p>Mladinska knjiga Založba d.d.</p>	<p>PREDLOG: Uvedba dodatne nižje stopnje DDV (5%) za tiskane knjige</p> <p><u>Obrazložitev:</u> Oslabitev založniške panoge v času zadnje gospodarske krize (prepolovitev ocenjenega prometa panoge), krčenje dodeljenih državnih subvencij Javne agencije za knjige za 30 % ter znaten upad sredstev za odkup novega gradiva v knjižnicah;</p> <p>Spodbuda k ohranjanju slovenskega jezika ter</p>	SE NE UPOŠTEVA	gl. obrazložitev v zvezi s pobudo za uvedbo dodatne nižje stopnje DDV (5%) za vse publikacije v tiskani in elektronski obliki

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
	fizična oseba 3. , založnica	podpora slovenski knjigi, zaradi česar ne v tem primeru ne smemo ravnati izključno po kratkoročnih ekonomskih kriterijih; Z znižanjem stopnje DDV bi se strukturno razbremenil sistem, saj bi se pospešila prodaja knjig, razbremenila gospodinjstva pri nakupu učbenikov in s posledično večjo prodajo povečal pritek sredstev v državno blagajno (kar bi zagotavljalo vsaj delno nevtralnost ukrepa za javne finance);		
8.	Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS)	PREDLOG: Širitev nižje stopnje DDV tudi za storitve prilagoditev in izposoje medicinskih pripomočkov (širitev 4. točke Priloge I k ZDDV-1)	SE NE UPOŠTEVA	Predlog širitve 4. točke Priloge I k ZDDV-1 ni sprejemljiv z vidika obveznosti upoštevanja Direktive 2006/112/EU, po kateri se nižja stopnja v skladu s 4. točko Priloge III te direktive lahko uporablja za »medicinsko opremo, pripomočke in druge naprave, ki se običajno uporabljajo za lajšanje ali zdravljenje invalidnosti, za izključno osebno rabo invalidne osebe, skupaj s popravili takšnega blaga ter dobavo avtomobilskih sedežev za otroke«. Nižja stopnja po tej določbi je tako omejena zgolj na dobave medicinske opreme in pripomočkov za osebno rabo (torej na dobave blaga), vključno s popravili tega blaga (torej le-te storitve), ne pa tudi na ostale storitve. Takšna razlaga je tudi skladna z razlago sodne prakse Sodišča EU, po kateri je treba Prilogo III - s seznamom dobav blaga in storitev, za katere se lahko uporabljajo nižje stopnje - kot odstopanje od načela, po katerem države članice uporabljajo

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				splošno stopnjo DDV za transakcije, za katere velja ta davek, razlagati ozko.
9.	preko e-uprava.admin@gov.si	PREDLOG: Ukinitev DDV na prispevke, ki se plačujejo državi preko dobavitelja električne energije	SE NE UPOŠTEVA	ZDDV-1 mora biti usklajen z Direktivo Sveta 2006/112/EU, ki kot zavezujočo določbo za države članice določa elemente davčne osnove. Z a) točko petega odstavka 36. člena ZDDV-1, ki v nacionalni pravni red prenaša a) točko 78. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, je določeno, da se v davčno osnovo všttevajo, če že niso všteti, trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV. Iz navedenega izhaja, da se pri dobavi električne energije v davčno osnovo za dobavo le-te všteva tudi prispevek, ki ga dobavitelj zaračuna pri dobavi električne energije.
10.	preko e-uprava.admin@gov.si	PREDLOG: Uvedba postopka odvzema ID številke po uradni dolžnosti že po 3 neoddanih DDV-O obračunih	PRIPOMBA ZA BESEDILO ZAKONA NI RELEVANTNA	Pripomba bo preučena ob pripravi pravilnika.
11.	Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (OZS)	PREDLOG: Možnost kontinuirane identifikacije za DDV pri formalnem statusnem preoblikovanju samostojnega podjetnika v družbo z omejeno odgovornostjo	MF meni, da sprememba zakona za realizacijo predloga ni potrebna.	Že na podlagi veljavne zakonodaje se lahko zagotovi neprekinjena identifikacija za namene DDV. Pri statusnem preoblikovanju poslovni subjekt preneha opravljati dejavnost, zato mu na podlagi odločbe davčnega organa preneha tudi identifikacija za namene DDV, na podlagi zahtevka davčnega zavezanca za prenehanje identifikacije za namene DDV oz. po uradni dolžnosti, če ne obstajajo več razlogi za identifikacijo. Nov poslovni subjekt lahko zaprosi za novo identifikacijsko številko za DDV. Pravna ali fizična oseba se lahko

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				<p>identificira za namene DDV že s prvimi, navzven vidnimi aktivnosti, ki so usmerjene na opravljanje dejavnosti. Temu se ni mogoče izogniti tudi zaradi predpisov EU o dodeljevanju in uporabi identifikacijskih številke za DDV. Hkrati pa je potrebno z administrativnimi ukrepi doseči, da je časovni razkorak med ukinitvijo ene identifikacijske številke za DDV in dodelitvijo nove, čim manjši oziroma ga ni, kar omogoča neprekinjeno poslovanje davčnega zavezanca. V ta namen je FURS izdala splošno navodilo in napotek davčnim zavezancem, kako naj postopajo, da jim bo omogočeno neprekinjeno poslovanje. Za zagotovitev neprekinjene identifikacije za namene DDV lahko davčni zavezanec (nov poslovni subjekt) za potrebe pravočasne izdaje identifikacijske številke za namene DDV davčni organ dodatno oz. predhodno opozori na postopek statusnega preoblikovanja, zato, da bo davčni organ družbi lahko izdal identifikacijsko številko za namene DDV najkasneje na dan, ko bo »prejšnjemu« poslovni subjektu prenehala identifikacija za namene DDV. Kot dokazilo lahko predloži npr. sklep o prenosu podjetja, akt o ustanovitvi novega poslovnega subjekta oz. drug dokument, iz katerega je razvidno, da bo nov poslovni subjekt nadaljeval z opravljanjem dejavnosti »prejšnjega« poslovnega subjekta, ki se statusno preoblikuje v ta nov poslovni subjekt.</p>
		PREDLOG:	MF bo predlog	Ocenjujemo, da je predlog v praksi izvedljiv brez

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>Problematika zahtevka za vračilo DDV davčnega zavezanca, ki je bil izbrisan iz registra zavezancev za DDV</p> <p><u>Obrazložitev:</u> OZS zahteva spremembo in dopolnitev 39. člena ZDDV-1, ki ureja vračilo DDV (zmanjšanje davčne osnove pri dobavah blaga in opravljanju storitev) davčnim zavezancem v primeru stečaja, prisilne poravnave in pravnomočnega sklepa sodišča o neizterljivosti vtoževane terjatve.</p> <p>Zakonska določba mora omogočiti vračilo plačanega DDV v teh primerih tudi tistim upnikom, ki so likvidirali svoje podjetje (s.p. ali gospodarsko družbo), ko se v trenutku likvidacije upnika še ni začel postopek stečaja ali prisilne poravnave nad dolžnikom, ali pa ta še ni bil končan.</p>	<p>preučil ob celoviti prenovi določb ZDDV-1, ki urejajo obveznosti iz naslova DDV v povezavi z insolvenčnimi in izvršilnimi sodnimi postopki.</p>	<p>spremembe ZDDV-1.</p> <p>V skladu s sodbo Vrhovnega sodišča je FURS ustrezno spremenila prakso pri priznavanju popravka obračunanega DDV po tretjem odstavku 39. člena ZDDV-1 v primeru, ko popravek obračunanega DDV izvede fizična oseba, ki v času vložitve popravka obračunanega DDV sicer ne opravlja več ekonomske dejavnosti, želi pa s popravkom obračunanega DDV popraviti oziroma zmanjšati znesek DDV, ki ga je obračunala v času, ko je še opravljala ekonomsko dejavnost. Popravke fizična oseba vključi v obračun DDV, ki pa ga ne more več podati v elektronski obliki, ampak ga predloži v papirni obliki ali kot lastni dokument prek eDavkov pristojnemu finančnemu uradu, kateremu mora predložiti tudi ustrezna dokazila (račune, dokazila o višini terjatev, dokazila o že obračunanem in plačanem DDV, pravnomočni sklep o zaključku insolventnega postopka, ...). Sodba se je in se upošteva tudi v vseh zadevah, ki še niso pravnomočno zaključene. V primeru že izdanih odločb o zavrnitvi zahtevkov za vračilo davka, pa je lahko zavezanec v skladu z navedeno sodno prakso ponovno predložil zahtevek za vračilo obračunanega DDV.</p> <p>Ne glede na navedeno pa bo MF ob celoviti prenovi določb ZDDV-1, ki urejajo obveznosti iz naslova DDV v primeru insolvenčnih in izvršilnih sodnih</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>PREDLOG: Povračilo DDV-ja upniku za prijavljeno terjatev v insolventni postopek dolžnika</p> <p><u>Obrazložitev:</u> V skladu z Zakonom o davku na dodano vrednost upnikom, ki so zavezanci za DDV, ni potrebno čakati na zaključek stečaja, ki lahko traja več let, da pridejo vsaj do povrnitve DDV-ja. Vendar pa je pogoj, da lahko upnik - zavezanec za DDV popravi (zmanjša) znesek obračunanega in neplačanega DDV v stečaju, da so prijavljene terjatve priznane.</p> <p>Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije zahteva, da se upniku omogoči, da popravi DDV (ga zmanjša) že na podlagi prijave svoje terjatve v insolventni postopek in ne šele po tem, ko upravitelj preizkusi in prizna terjatev.</p> <p>Še zlasti je naveden predlog relevanten glede na zadnje spremembe ZFPPIPP-G, s katerim se je uzakonilo, da se v osebnem stečaju, kjer je stečajna masa neznatne vrednosti ali ne zadošča niti za stroške stečajnega postopka, odloži preizkus terjatev.</p>	<p>MF se s predlogom ne strinja v celoti. Predlog bo vsebinsko podrobneje preučen ob celoviti prenovi določb ZDDV-1, ki urejajo obveznosti iz naslova DDV v povezavi z insolvenčnimi in izvršilnimi sodnimi postopki.</p>	<p>postopkov, preučil tudi opisani problem in ga po potrebi na ustrezen način vključil v predlog novih rešitev.</p> <p>Sama prijava terjatev v insolventni postopek načeloma še ne pomeni, da bo ta terjatev v insolventnem postopku tudi priznana, kar bi nadalje pomenilo, da bi davčni zavezanec popravil obračunani DDV tudi od terjatev, ki sploh ne bi bile predmet insolventnega postopka. Iz tega razloga se sledi ureditvi, da se ob začetku insolventnega postopka obračunani DDV lahko zmanjša le na podlagi priznanih terjatev, ki jih upnik prijavi v postopku prisilne poravnave ali stečajnem postopku. V tej zvezi poudarjamo, da gre pri ureditvi popravka obračunanega DDV ob začetku insolventnih postopkov za odstopanje od splošne ureditve, na podlagi katere davčni zavezanec lahko popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV ob zaključku insolventnega postopka in sicer na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali o uspešno zaključenem postopku prisilne poravnave, pri čemer je sodišče odločalo zgolj o preizkušeni in potrjeni terjatvi in ne vseh terjatvah, prijavljenih v insolventni postopek.</p> <p>Določba ZDDV-1 ne obravnava posebej primera osebnega stečaja, ki v času uveljavitve določbe 39. člena ZDDV-1 še ni bil zakonsko urejen. V tem delu MF ocenjuje, da je predlog OZS treba podrobneje</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				vsebinsko preučiti in ga ob celoviti prenovi določb ZDDV-1, ki urejajo obveznosti iz naslova DDV v primeru insolvenčnih in izvršilnih sodnih postopkov, po potrebi na ustrezen način vključiti v predlog novih rešitev.
		<p>PREDLOG: Pavšalno ugotavljanje osnove za DDV</p> <p><u>Obrazložitev:</u> Kljub obvezni identifikaciji za DDV bi samostojni podjetniki in mikro družbe plačevali DDV na pavšalen način tako, da bi od obračunanega DDV od obdavčljivega prometa blaga in storitev odšteli pavšalno priznan vstopni DDV (po zgledu pavšalnega nadomestila – kmetje).</p> <p>Koristi od pavšalne obdavčitve tudi na področju ugotavljanja osnove za DDV bi imeli tako samostojni podjetniki in mikro družbe kot tudi država, saj bi bilo manj administriranja, poročanja, s tem pa bi bilo tudi lažje zagotavljati davčni nadzor na eni strani in večjo davčno varnost na drugi strani. Samostojni podjetniki in mikro družbe bi imeli manjše stroške računovodstva, poslovne knjige bi lahko vodili v skladu s svojimi poslovnimi potrebami (za poslovno odločanje in komunikacijo s poslovnim okoljem), ne pa pretežno za davčne potrebe.</p> <p>Na tak način podjetniki in gospodarske družbe sicer vodijo enostavnejše evidence pri ugotavljanju osnove za obdavčitev dohodka iz</p>	SE NE UPOŠTEVA	Predlog, z vidika temeljnega načela sistema DDV – načela enakega obravnavanja davčnih zavezancev, ni najbolj primeren. V skladu s tem načelom se zahteva, da se enakovrstno blago oz. storitev obravnava enako, ne glede na to kdo je kupec ali dobavitelj blaga oz. storitev. Uvedba poenostavljenih postopkov pri obračunavanju in pobiranju DDV – uvedba pavšalne ureditve je v skladu z EU zakonodajo sicer možna, vendar le pod pogojem, da to ne vodi k zmanjšanju pobranega davka. Zaradi posebnosti in različnosti delovanja malih podjetij bi uvedba pavšalne ureditve ne bila primerna za zavezance, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, ki imajo običajno presežek vstopnega DDV nad obračunanim DDV, nakupi blaga ali storitev, potrebnih za dejavnost, so praviloma obdavčeni s splošno stopnjo, kar pomeni, da pavšalna ureditev ne zagotavlja finančnih koristi zadevnim davčnim zavezancem, prav tako ureditev ni primerna za podjetja, ki opravljajo dobave tudi izven Slovenije.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>dejavnosti, medtem ko se evidence za ugotavljanje obveznosti iz naslova DDV nespremenjene in zelo zapletene.</p> <p>Zakonodajalec je torej rešil le en del problema pri obdavčitvi dobička, ni pa rešil problema ugotavljanja osnove za DDV pri poslovnih subjektih s pavšalno obdavčitvijo. Sankcije zaradi napak so pri teh subjektih zelo visoke in v nesorazmerju z velikostjo poslovnega subjekta.</p>		

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>PREDLOG: Uvedba tretje stopnje DDV za osebne storitve s pretežnim deležem ročnega dela in za izdelke domače in umetnostne obrti</p> <p><u>Obrazložitev:</u> V Sloveniji so izdelki in storitve v okviru določenih obrtnih dejavnosti, ki izvajajo storitve za končnega potrošnika (nekatero izmed njih so v izumiranju ali pa del slovenske nesnovne dediščine), obdavčeni z 22 % DDV, zaradi česar so njihove storitve in izdelki predragi za končnega porabnika, kar nosilcem teh dejavnosti ne onemogoča dostojnega preživljanja.</p> <p>Mojstri v teh poklicih stežka najdejo naslednike, zato se pretežno odločajo za zaprtje obratovalnic in delavnic, s tem pa trg izgublja dragocene ponudnike storitev.</p> <p>Utemeljeno zahtevamo, da se Vlada sooči s tem problemom in nemudoma pristopi k spremembi Zakona o davku na dodano vrednost, na podlagi katere bi se v Sloveniji uvedla tretja stopnja DDV v višini okoli 12 odstotkov, s katero bi bile obdavčene storitve in proizvodi tistih obrtnih dejavnosti, ki se izvajajo pretežno na ročni način (na primer pleskarstvo, avtoservis, kamnoseštvo, šivanje po meri, dejavnost kemičnega čiščenja in pranje ipd.) ali so izumirajoče (domača in umetnostna obrt) ali pa so bile nepremišljeno uvrščene med</p>	SE NE UPOŠTEVA	<p>Po veljavni ureditvi je v Sloveniji uveljavljen koncept splošne, 22% stopnje DDV in ene nižje, t.j. 9,5% stopnje DDV, pri čemer je nižja stopnja DDV, v primerjavi z drugimi državami EU, določena za zelo širok nabor blaga in storitev, med katerimi so tudi t. im. delovno intenzivne storitve, ki se predvsem zagotavljajo na lokalni ravni in za katere je nižja stopnja DDV dovoljena po Direktivi o DDV (to je za: manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil ter gospodinjanskega perila; obnovo in popravila stanovanj; čiščenje oken in zasebnih gospodinjstev; storitve domačega varstva; frizerske storitve).</p> <p>Sistem DDV, enotno urejen na območju celotne EU, temelji na načelu nevtralnosti kar pomeni, da je treba za enakovrstne dobave blaga in storitev (torej tako tuje, kot domače slovenske) uporabiti enako stopnjo DDV. Nižje stopnje, ne nižje od 5%, se lahko uporablja samo za dobave blaga in storitev iz seznama Priloge III k Direktivi o DDV, med katerimi pa ni blaga in storitev obrtnih dejavnosti, ki se omenjajo v pobudi. Takšna rešitev bi bila tako v nasprotju s skupnim sistemom DDV v EU.</p> <p>Dodatno pa bi uvedba dodatne nižje stopnje DDV, ki bi se uporabljala v primeru dobav proizvodov in storitev tistih obrtnih dejavnosti, ki delajo pretežno na ročni način (torej v odvisnosti od načina njihove pridelave), zahtevala natančno opredelitev kriterijev</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>dejavnosti, ki so obdavčene s splošno, 22 % stopnjo (kozmetične in masažne storitve).</p> <p>Od Vlade zahtevamo sprejem ustreznih sprememb Zakona o DDV, ki bodo naravnane spodbudno za ohranjanje in razvoj nekaterih dejavnosti, ki jih potrebujejo državljani ali so del kulturne dediščine ali pa so nepremišljeno obdavčene s previsoko, splošno stopnjo DDV.</p>		<p>ter načina razmejevanja posameznih izdelkov in storitev ter bi pomenila odstopanje od uveljavljenega sistema DDV, tako z vidika uvedbe dodatne nižje stopnje DDV, kot tudi odstopa od uporabe kombinirane nomenklature carinske tarife, kot kriterija, ki se uporablja za razvrstitev izdelkov po ZDDV-1 ter tudi standardne klasifikacije dejavnosti, ki se po ZDDV-1 uporablja za razvrstitev dejavnosti.</p>
		<p>PREDLOG: Umestitev brezalkoholnih pijač v gostinstvu med hrano z znižano stopnjo DDV</p> <p><u>Obrazložitev:</u> Sekcija za gostinstvo in turizem</p>	SE NE UPOŠTEVA	<p>V zvezi s predlogom širitve nižje stopnje DDV za dodatne kategorije je potrebno poudariti, da takšen ukrep ne bi sledil zastavljenim ciljem te Vlade po zagotovitvi učinkovitega davčnega sistema, s čim bolj primerno strukturo dajatev in omejeno uporabo davčnih olajšav (potroškov). Slednji, tudi po</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>pri OZS zahteva, da se brezalkoholne pijače v gostinstvu uvrsti med hrano z znižano stopnjo DDV.</p> <p>V Direktivi Sveta 2009/47/ES z dne 5. maja 2009 je zapisano, če gre za dobavo gostinskih storitev in storitev cateringa lahko država članica vključi ali izključi dobavo alkoholnih in/ali brezalkoholnih pijač v nižjo stopnjo DDV. V Sloveniji se znižana stopnja uporablja le za pripravo jedi. Sekcija za gostinstvo in turizem meni, da je nedopustno, da se na primer brezalkoholne pijače v trgovini in v avtomatih prodajajo z znižano stopnjo DDV, gostinci pa morajo za isto pijačo zaračunati višjo stopnjo DDV.</p>		<p>ugotovitvah OECD, zmanjšujejo učinkovitost davčnega sistema, njegovo uspešnost, poštenost in enostavnost. Slovenija že sedaj uporablja znižano stopnjo DDV za široko paleto proizvodov in storitev. V tej zvezi zato OECD kot možen pristop Sloveniji celo predlaga zmanjšanje nabora blaga in storitev, za katere velja znižana stopnja DDV. Poleg tega bi predlagano znižanje stopnje DDV, brez priprave protiukrepa, s katerim bi nadomestili izpad prihodkov iz naslova DDV, prispevalo k določenemu znižanju javnofinančnih prihodkov, kar pa, kot je Ministrstvo za finance že večkrat poudarilo, v času javnofinančne konsolidacije ne bi bilo vzdržno in bi bilo tudi v nasprotju z drugimi predvidenimi ukrepi za konsolidacijo javnih financ, ki so bili sprejeti oziroma so načrtovani.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>PREDLOG: Enakost pred zakonom vseh gospodarskih subjektov, ki se ukvarjajo z gostinsko dejavnostjo</p> <p><u>Obrazložitev:</u> OZS zahteva, da morajo vsi poslovni subjekti, ki opravljajo gostinsko dejavnost, le-to opravljati po enakih merilih in zahtevah. Zato naj se v zakonodaji, ki pokriva področje izdajanja računov (ZDDV-1 oz. P-ZDDV-1) in posledično področje davčnih blagajn, opravijo korekcije in spremembe, ki bodo preprečevale različno obravnavo in davčni položaj poslovnih subjektov, ki se ukvarjajo z gostinstvom. Vsi gospodarski subjekti, ki se ukvarjajo z gostinsko dejavnostjo, morajo biti enaki pred zakonom, ne glede na svoj status.</p>		<p>Na trgu se pojavljajo različni udeleženci, tako subjekti, katerih delovanje je urejeno z ZGD, kot tudi subjekti, katerih primarni namen ni opravljanje gospodarske dejavnosti in ustvarjanje dobička ter so urejene s posebnimi zakoni (npr. z Zakonom o družtvih). Za te organizacije so zaradi posebnosti in pomembne vloge v družbi ter omejene vloge, ki jo igrajo na trgu, v predpisih, ki urejajo DDV, določene nekatere poenostavitve in odstopanja od splošnih pravil. Ena takšnih določb je tudi izjema od obveznosti izdaje računov pod natančno določenimi pogoji v šestem, sedmem in osmem odstavku 143. člena PZDDV. Ti zavezanci morajo za namene dokazovanja doseganja predpisanih pogojev za potrebe nadzora davčnega organa voditi ustrezne evidence. V primerih, ko se na trgu pojavljajo društva, ki izkoriščajo poenostavitve na področju DDV in predstavljajo nelojalno konkurenco ostalim ponudnikom v dejavnosti gostinstva, FURS Državnemu tožilstvu poda prijavo suma nedovoljenega delovanja društva po Zakonu o družtvih. Dodatno pojasnjujemo, da je bilo v nadzoru gotovinskega poslovanja prostovoljnih gasilskih društev na gasilskih veselica po PZDDV in ZDavPR ugotovljeno, da je PGD kljub dovoljeni izjemi od obveznosti izdaje računov po PZDDV (na gasilski veselici je z gostinskimi storitvami zbiralo sredstva za namene delovanja društva) vseeno izdajajo račune (nepotrjene), s katerimi je zagotovilo podatke o prometu za svoje</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				knjigovodstvo.
		<p>PREDLOG: Uvedba systemskega nadzora nad obračunavanjem DDV od izdelkov prodanih na avtomatih</p> <p><u>Obrazložitev:</u> OZS ugotavlja, da se je občutno povečalo število avtomatov za napitke, ki so nameščeni že na vsakem koraku, zaradi česar prejemamo pritožbe naših članov – gostincev in trgovcev. Za gostince to postaja resen problem, saj se napitki prodajajo po cenah, ki so bistveno nižje, celo od tistih v trgovinah. Sprašujejo se, ali lastniki teh avtomatov kot davčni zavezanci</p>		V skladu z ZDDV-1 obračunavanje in plačevanje DDV nadzoruje davčni organ, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in zakonom, ki ureja finančno upravo. Uvedba poostrenih oziroma sistematičnih nadzorov tveganih dejavnosti je v pristojnosti FURS ter skladna s politiko nadzora FURS. Na podlagi v preteklosti že prejetih pobud na področju avtomatov za prodajo blaga je FURS okrepil nadzor zavezancev z avtomati za prodajo blaga.

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>dejansko od te prodaje obračunavajo in plačujejo DDV v skladu s predpisi.</p> <p>Prodaja pijač in hrane iz prodajnih avtomatov (sendvičev, čokolad, prigrizkov, toplih in hladnih napitkov) je sicer obdavčena, vendar 143. člen Pravilnika o izvajanju DDV v 2. odstavku določa, da se obveznost izdajanja računov ne nanaša na prodajo iz avtomatov.</p> <p>Podatke o prodaji iz avtomatov davčni zavezanec zagotavlja le s popisom začetnih in končnih zalog, ki ga opravi najmanj enkrat mesečno, ne pa na podlagi izdanih računov, ki bi jih tudi avtomat lahko zagotavljal.</p> <p>Prav tako so na področju fotografskih storitev na nekaterih upravnih enotah nameščeni foto avtomati, s katerimi se državljani sami fotografirajo za dokumente, saj so fotografije v foto avtomatih bistveno cenejše. Pri neustreznem fotografiranju s samopostrežnim avtomatom se državljani srečajo s težavo reševanja reklamacije in povrnitve stroškov. Državljan ob vrnitvi k samopostrežnem avtomatu ugotovi, da tam ni sogovornika in je zato njegova reklamacija težje rešljiva, kar pomeni dodatno pot, čas in dodatne stroške.</p> <p>Gostinci in fotografi ugotavljajo, da so v primerjavi s temi zavezanci v bistveno slabšem položaju in jim zato predstavljajo nelojalno konkurenco.</p> <p>Na podlagi navedenega OZS zahteva, da se</p>		

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>uvede ustrežnejši sistemski nadzor nad tovrstno prodajo. Prav gotovo bi bilo ob današnji tehnologiji možno zagotoviti tudi, da bi avtomati izdajali račune oziroma da bi imeli vgrajeno elektronsko blagajno.</p>		
		<p>PREDLOG: Možnost zmanjšanja obveznosti z naslova DDV ob začetku izvršilnega postopka</p> <p><u>Obrazložitev:</u> Problem obračunanega DDV nastane predvsem v primeru, ko upnik toži dolžnika za plačilo (sproži postopek izvršbe). Ker lahko dolžnik v postopku sodne izterjave uporabi vsa pravna sredstva za zavlačevanje poravnave dolga, lahko upnik čaka na pravnomočni sklep sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma na drugo listino tudi pet in več let.</p> <p>Zato OZS zahteva spremembo Zakona o DDV v tej smeri, da davčni zavezanec lahko zmanjša obveznost iz naslova DDV takoj, ko sproži pred sodiščem postopek izvršbe zoper dolžnika.</p>	<p>MF se s predlogom ne strinja v celoti. Predlog bo vsebinsko podrobneje preučen ob celoviti prenovi določb ZDDV-1, ki urejajo obveznosti iz naslova DDV v povezavi z insolvenčnimi in izvršilnimi sodnimi postopki.</p>	<p>Popravek obračunanega DDV ob sprožitvi postopka izvršbe pred sodiščem ni primerljiv z veljavno ureditvijo popravka obračunanega DDV pri postopku prisilne poravnave ali stečajnem postopku. V slednjih postopkih se popravek obračunanega DDV lahko opravi šele od priznanih terjatev, ki jih upnik prijavi v postopku prisilne poravnave ali stečajnem postopku. Tako popravek obračunanega DDV v teh postopkih ni možen že ob sprožitvi postopka in od vseh terjatev, ampak šele v določeni fazi postopka in zgolj od priznanih terjatev, prijavljenih v postopek. Predlog bi imel tudi nepredvidljive javnofinančne posledice.</p> <p>Ne glede na navedeno, bo MF predlog vsebinsko podrobno preučilo v okviru celovite prenove določb ZDDV-1, ki urejajo obveznosti iz naslova DDV v povezavi z insolvenčnimi in izvršilnimi sodnimi postopki.</p>
		<p>PREDLOG: Uvedba standardnega obračuna DDV za vso EU</p>		<p>V obravnavo na Svetu je Evropska komisija (EK) leta 2013 vložila Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost

ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p><u>Obrazložitev:</u> Vsaka država EU ima sistem plačila davkov urejen po svoje: v nekaterih državah se davek obračunava mesečno, v nekaterih trimesečno, polletno ali letno, v nekaterih se obračunava vnaprej kot akontacija za predvidene kilometre, ki jih bo prevoznik v tisti državi prevozil.</p> <p>Vsaka država ima svoj obrazec za prijavo davka, v nekaterih morajo prevozniki sami urediti plačilo davka, v drugih preko posrednikov.</p> <p>Prevozniki ugotavljajo, da je poenostavitev teh postopkov nujna. Predvsem predlagajo, da se uvede enoten obrazec za prijavo davka za prevožene kilometre v EU, da se časovno uskladi oddaja obrazca za prijavo davka (npr. letno) oziroma, da bi za prijavo davka za prevožene kilometre v državah EU skrbel Finančni urad Republike Slovenije, ki mu prevoznik že po nacionalni zakonodaji dolguje DDV za opravljene prevoze po Sloveniji in tujini.</p>		<p>sistemu davka na dodano vrednost glede standardnega obračuna DDV, s katero bi se zlasti s standardizacijo podatkov po obračunu DDV zmanjšale ovire za čezmejno poslovanje in upravne obremenitve za gospodarstvo, kar bi pripomoglo k izboljšanju konkurenčnosti gospodarstva, poleg tega pa bi izmenjava standardiziranih podatkov med državami članicami prispevala tudi k zmanjšanju goljufij na področju DDV. Pogajanja držav članic v zvezi s tem predlogom so v letu 2015 privedla do osnutka kompromisnega besedila, ki je vsebinsko povsem spremenil prvotni predlog Komisije, zlasti so bile predvidene rešitve v nasprotju s cilji (t.j. poenostavitev, harmonizacija in znatno zmanjšanje obremenitve), zato je EK ta predlog umaknila iz zakonodajnega postopka.</p> <p>To je stvar EU zakonodaje, ne nacionalnega predpisa.</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>PREDLOG: Obravnava storitev prevoza blaga</p> <p><u>Obrazložitev:</u> Sprememba DDV obravnave v primeru storitev, ki so neposredno povezane z izvozom blaga, kot posledica sodbe Sodišča EU v zadevi C-288/16 je močno vplivala na sektor prometa v RS, predvsem iz razloga poslabšanja likvidnosti prevoznikov-podizvajalcev, ki so po novem dolžni obračunavati DDV. Nadalje so predstavniki slovenskih interesnih združenj prevoznikov opozorili tudi na razlike pri izvajanju člena 146(1)(e) Direktive 2006/112, saj nekatere DČ, med njimi Slovenija, Sodbo upošteva, druge pa so njeno izvajanje zamaknile oz. jo ne izvajajo. Posledično menijo, da različna DDV obravnava vpliva na konkurenčnost slovenskih podjetij in kršenje pravila fiskalne nevtralnosti, zato so na MF že naslovili poziv za poenotenje DDV obravnave storitev, povezanih z izvozom, na celotnem področju EU.</p> <p>Podredno OZS predlaga, da bi tudi za prevozne storitve veljala obveznost obračuna DDV s strani naročnika prevozne storitve (obrnjena davčna obveznost).</p>		<p>Izhajajoč iz zadevne sodbe (C-288/16) se oprostitev iz člena 146(1)(e) Direktive 2006/112 ne uporablja za opravljanje storitve, ki se nanaša na transakcijo prevoza blaga v tretjo državo, če se te storitve ne opravljajo neposredno za pošiljatelja ali naslovnika tega blaga. To pomeni, da storitev prevoza, ki jo opravi podprevoznik, ni oproščena plačila DDV na podlagi te določbe. Enako velja tudi za druge storitve, povezane z izvozom, ki jih opravijo podizvajalci;</p> <p>V primeru Slovenije se takšna razlaga uporablja od objave sodbe v UL (t.j. od 28. 8. 2017 dalje), ko je pristojni davčni organ tudi izdal obvestilo o zadevni Sodbi;</p> <p>O problematiki je potekala tudi razprava v Odboru za DDV, v kateri je EK poudarila, da se strinja z zadevno Sodbo. Poskušala bo sicer pripraviti smernice na to temo, v zaključku pa poudarila, da se je treba zavedati, da ta sodba obstaja in jo je treba upoštevati.</p> <p>Uporaba obrnjene davčne obveznosti za prevozne storitve ni mogoča glede na določbo 199. člena DDV direktive, ki eksplicitno navaja vrste dobav, za katere je obrnjeno davčno obveznost mogoče uveljaviti v nacionalni zakonodaji. Za prevozne storitve ni predvidena.</p>
12.	<p>Poslanska skupina NSi</p> <p>BSP Energetska Borza d.o.o., preko e-uprava.admin@gov.si</p>	<p>Predlagatelj predlaga razširitev uporabe 76.a člena ZDDV-1 na način, da se kot plačnika DDV določi davčnega zavezanca – prejemnika dobav blaga in opravljenih storitev tudi v primerih:</p>	SE NE UPOŠTEVA	<p>Identično pobudo smo na Ministrstvo za finance prejeli v oktobru 2013, februarja 2014, julija 2016 in marca 2019. Uvedba obrnjene davčne obveznosti (v nadaljevanju: RCM) je bila preučena v 2014 v</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
		<p>- dobav plina in električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu, kot je opredeljen v drugem odstavku 22. člena ZDDV-1; in</p> <p>- dobav certifikatov za plin in elektriko.</p> <p>Predlagatelj podrobneje ne opisuje posebnosti goljufig pri trgovanju z električno energijo in plinom, temveč opisuje le osnovno shemo »davčnega vrtljaka«. Meni tudi, da že uveljavljeni ukrepi za boj proti davčnim goljufigam (t.j. mesečno davčno obdobje, preklic identifikacijske številke za DDV po uradni dolžnosti, zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti, solidarna odgovornost za plačilo DDV, odvzem identifikacijske številke za DDV v primeru suma zlorabe, predložitev seznama prejetih in izdanih računov v prvem davčnem obdobju, ipd.) ne zadoščajo za uspešno preprečevanje davčnih utaj na področju trgovanja z električno energijo in plinom.</p>		<p>okviru priprave novele ZDDV-1H. Ker gre pri RCM za izjemo od splošnih pravil sistema DDV bi bila uporaba tega ukrepa smiselna, če se ugotovi in z dokazi podkrepi njena nujnost in upravičenost ter če trenutni ukrepi proti goljufigam ne zadoščajo oziroma obstajajo indici, da bo prišlo do velikih goljufig na tem področju.</p> <p>Ravno zaradi teh pobud je Finančna uprava RS (FURS) v letu 2015 uvedla sistematičen nadzor dejavnosti trgovanja z električno energijo. Na tej podlagi FURS ni zaznal večjih sistemskih utaj na tem področju kot tudi ne, da bi se goljufige na tem področju povečale zaradi uvedbe RCM v sosednjih državah. FURS je tako ocenil, da obstaja zgolj potencialno tveganje za selitev goljufig na tem področju ter da so obstoječi ukrepi za bolj proti goljufigam ustrezni. V obdobju od 1. 1. 2015 je FURS pri davčnih zavezancih, ki se ukvarjajo s trgovanjem z električno energijo in plinom, glede obračunavanja in plačevanja DDV opravil 41 nadzorov v zvezi z mednarodno izmenjavo informacij pri čemer pa nepravilnosti niso bile ugotovljene.</p> <p>RCM na električno energijo in plin je sicer možno uvesti na podlagi e) točke prvega odstavka 199a člena Direktive Sveta 2006/112/ES (Direktive o DDV). RCM se lahko uvede pod pogojem, da se uvedejo ustrezne in učinkovite obveznosti</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				<p>poročanja za davčne zavezance, ki dobavljajo električno energijo in plin. Ukrep je začasen in omejen do 30. junija 2022.</p> <p>Države članice so dolžne o uporabi RCM obvestiti Odbor za DDV pri Evropski komisiji, pri čemer morajo posredovati naslednje podatke:</p> <ul style="list-style-type: none"> - področje uporabe ukrepa, skupaj z vrsto in značilnostmi goljufije, ter podroben opis spremljevalnih ukrepov, vključno z morebitnimi obveznostmi poročanja za davčne zavezance in morebitnimi nadzornimi ukrepi, - ukrepe, s katerimi se davčne zavezance obvesti o začetku uporabe RCM, - merila za ocenjevanje za primerjavo med goljufivimi dejanji v zvezi z blagom in storitvami, ki je predmet RCM, pred uporabo tega mehanizma in po njem, goljufivimi dejanji v zvezi z drugim blagom in storitvami pred uporabo mehanizma in po njem ter kakršnim koli porastom drugih vrst goljufivih dejanj pred uporabo mehanizma in po njem, - datum začetka uporabe in obdobje, ki ga zajema ukrep. <p>Pobudniki natančneje niso opredelili vrste in značilnosti goljufij. Poleg tega tudi niso navedli razlogov zakaj obstoječi nadzorni mehanizmi in evidence po njihovem mnenju niso zadostni in učinkoviti v boju proti goljufijam. Navedeno je namreč potrebno tudi zaradi obveznosti obveščanja</p>

Pripombe in predlogi na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost EVA: 2019-1611-0004 - zainteresirana javnost				
ZAP. ŠT.	PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Stališče do pripomb oz. predlogov	Obrazložitev stališča
				<p>Odbora za DDV ob uvedbi RCM.</p> <p>Glede na to, da FURS ni zaznal večje systemske utaje na področju trgovanja z električno energijo in plinov, kot tudi ni zaznal, da bi se goljufije iz sosednjih držav selile v Slovenijo oziroma, da je prišlo do porasta goljufij na tem področju zaradi uvedbe RCM na električno energijo in plin v sosednjih državah, kot tudi ni zaznal novih tveganj na področju trgovanja s certifikati za elektriko in plin, ocenjujemo, da uvedba RCM v Sloveniji ni potrebna. Poleg tega je ukrep začasne narave, do 30. junija 2022, saj je s 1. julijem 2022 predvidena uvedba dokončnega sistema DDV, ki se še posebej osredotoča ravno na boj proti goljufijam davčnega vrtiljaka oziroma goljufijam manjkajočega trgovca (goljufije »missing trader«) in na podlagi katerega naj bi se čezmejne transakcije obravnavale enako kot domače transakcije. Uvedba RCM bi bila v tem trenutku bolj preventivne narave, kar pa ni namen tega ukrepa. Opozoriti pa je treba tudi na dodatne stroške, saj se za uporabo RCM zahtevajo določene dodatne obveznosti poročanja in nadzor tega področja.</p>